

Călăuza

BIBLIOTECARULUI

CUPRINSUL

	Pag.
— În întâmpinarea celui de al III-lea Congres al P.M.R.	1
— Din angajamentele bibliotecarilor	3
— Partidul, organizatorul și conducătorul victoriilor noastre	5
Acad. D. PANAITESCU-PERPESSICIUS — Poezii cîntă Partidul	9
— Seară închinată presei comuniste	13
— Pagini de eroism	15
— Bibliotecile sovietice în sprijinul educa- ției comuniste	19
Concursul bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”	19
BICA IOANA — Pe marginea înscrierii în con- curs a bibliotecilor din regiunea Timi- șoara	21
POPESCU GHEORGHE — Rezultate îmbucurătoare	22
— Rolul bibliotecii raionale în buna des- fășurare a concursului	24
Biblioteci sindicale	
— Inginerii și tehnicienii în sprijinul bib- liotecii	26
În cinstea zilei de 9 Mai	
— Concurs pe tema: Nu l războiului	29
*	
— 80 de ani de la nașterea lui Tudor Arghezi	32
N. GEORGESCU-TISTU — Motivul cărții în poezia lui Tudor Arghezi	34
*	
BAHRIM CRISTACHE — Activitatea bibliotecilor de casă din orașul Iași	37
*	
— Unele recomandări la întocmirea planuri- lor de lectură pentru membrii gospodă- riilor agricole colective	38
*	
VACZY LEONA — Bibliotecarul și legătoria de cărți	41
Biblioteci din alte țări	
— 10 ani de la înființarea Institutului cen- tral de biblioteconomie din R. D. Germană	43
Calendar comemorativ	
— 15 ani de la moartea lui Mihail Sebastian	45
Lucrări de specialitate	
Vă recomandăm	
Ș t r i	

5

1960

* 5 5 0 0 1 5 4 6 6 *

Biblioteca IIMEST

LUCRĂRI DE SPECIALITATE

Библиотекар (Bibliotecarul) Месечно списание за библиотечно дело. Кн. 3. 1960.
Revista bulgară de specialitate „Bibliotecar“ nr. 3/1960 este consacrată sărbătoririi tradiționalei „Săptămîni a cărții pentru copii“.

Articolul de fond, semnat de Tudor Anghelov, inspector în Ministerul Învățămîntului și Culturii, cuprinde îndrumări asupra principalelor probleme în jurul cărora se va desfășura săptămîna cărții pentru copii.

Al doilea articol descrie activitatea secției pentru copii a bibliotecii populare din Varna, care și-a propus ca sarcină: dezvoltarea însușirilor intelectuale și politice ale copii, precum și un nou stil față de muncă; însușirea principiilor moralei comuniste; formarea gustului estetic și al celui pentru educația fizică.

Un articol, scris special pentru bibliotecarii din R.P. Bulgaria de către Ana Krüger, tratează despre activitatea bibliotecilor din R.D.G. ca centru de educație comunistă a tineretului, problemă dezbătută și la consfătuirea organizată de Institutul central de biblioteconomie și Ministerul Culturii din R.D. Germană.

La rubrica *In cinstea aniversării a 90 de ani de la nașterea marelui Lenin* se publică articolul *Despre biblioteca personală a lui Lenin de la Kremlin*. De asemenea la rubrica *Bibliotecii satești* sînt analizate rezultatele obținute anul trecut de 32 de citaliști și biblioteci.

Articolul care vorbește despre activitatea bibliotecii citaliștii din satul Polski-Trembesi, înfățișează experiența difuzării cărții agricole în rîndurile țărănilor muncitori.

Revista mai cuprinde un articol despre bibliografia cu caracter local și unul referitor la tehnica de bibliotecă, încheindu-se cu un calendar comemorativ, în care sînt publicate date despre V. M. Marakovski și despre Tenko Tvetanov, scriitor bulgar și de frunte în domeniul bibliografiei și biblioteconomiei.

ȘTIRI

● Prima conferință cu cititorii Editurii pentru copii a avut loc în noiembrie 1959 la Neustadt (Saxonia). Au participat peste 200 copii din Neustadt și împrejurimi. Scriitorul Benno Pludra a citit din cartea sa *Bootsmann auf der Scholle*, răspunzînd apoi la numeroasele întrebări ale tinerilor participanți la conferință. Cu ocazia aceasta, micii cititori au aflat că a serie este mult mai anevoios decît și-au închipuit și că un scriitor trebuie să știe de zece ori mai mult decît conține cartea.

Scriitorul a sfătuit pe cei dornici de a serie, să facă tezele lor de școală cit se poate de vioi, însă să nu se concentreze asupra scopului de a deveni scriitori. La aceasta să se gîndească abia după ce au cunoștințe și experiență în alte domenii.

Scriitorul a răspuns amănunțit la întrebările: dacă a trăit singur ceea ce descrie, dacă își ilustrează singur cărțile, dacă lucrează după un model etc.

Editura prevede conferințe și întîlniri asemănătoare pentru fiecare lună.

CĂLAUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMINTULUI ȘI CULTURII DIN R. P. R.

ANUL XIII Nr. 5

MAI 1960

Redacția: București, str. Const. Mille nr. 5-7 — telefon 13.94.04

In întâmpinarea celui de AL III-LEA CONGRES AL P.M.R.

Pretutindeni, în orașele și satele patriei, oamenii muncii desfășoară cu un elan nemaîntâlnit, marea întrecere socialistă în cinstea celui de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Eveniment de o deosebită însemnătate în viața partidului și poporului nostru, Congresul va dezbate planul economic pe șase ani (1960—1965) și schița de dezvoltare a economiei țării pînă în 1975. Sarcina principală pe care partidul o trasează maselor muncitoare în acești șase ani, este terminarea în linii mari a construirii socialismului și trecerea într-o nouă etapă, aceea a desăvîșirii construcției socialiste.

Insușești de mărețele perspective, pe care le pune în față partidul în actuala etapă a construirii socialismului, oamenii muncii adaugă noi realizări, la izbînzile obținute pînă acum, aducînd astfel un nou și însemnat aport la dezvoltarea economiei naționale, la continua ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Alături de întregul popor muncitor, lucrătorii din bibliotecile de toate categoriile se pregătesc să întîmpine cu noi succese în muncă cel de al III-lea Congres al Partidului. Analizîndu-și munca, temeinic, bibliotecarii au minunatul prilej de a-și desfășura și mai larg spiritul de inițiativă, capacitatea și talentele lor organizatorice pentru deservirea în cele mai bune condițiuni a oamenilor muncii din uzine, fabrici și de pe ogoare.

Studiînd principalele obiective ale chemărilor la întrecere și angajamentele luate de oamenii muncii din diferite domenii de activitate, bibliotecarii vor avea posibilitatea de a elabora măsuri concrete în ajutorul acestora.

În acest scop, bibliotecarii vor analiza cu atenție fondul de cărți, punînd la o parte acele lucrări legate de reducerea prețului de cost, ridicarea productivității muncii și îmbunătățirea calității produselor. Totodată, pe baza acestora și a angajamentelor luate de întreprinderi, să elaboreze un plan de muncă, în care să fie cuprinse atît îndrumările individuale — pe baza discuțiilor cu cititorii — cît și manifestările de masă ca: prezentări de lucrări, consfătuiri, expuneri bibliografice, concursuri gen „Cine știe, câștigă” etc.

Concursul bienal Biblioteca în slujba construcției socialiste se încadrează prin obiectivele sale, în specificul efortului întregului popor de a îndeplini sarcinile trasate de partid în actuala etapă a construirii socialismului. El constituie astfel un izvor de prețioase indicații în orientarea conținutului activității bibliotecilor pentru sprijinirea rezolvării sarcinilor economice și politice ale construcției socialiste, pentru educarea comunistă și patriotică a oamenilor muncii cu ajutorul cărții.

Bibliotecarii au la îndemână, toate condițiile pentru atingerea acestui important obiectiv. Ei au acumulat o bogată experiență în ce privește popularizarea și difuzarea cărților legate de cerințele cititorilor și sarcinile economico-culturale locale. Putem cita secțiile tehnice ale bibliotecilor regionale din Pitești și Tg. Mureș, a căror activitate se desfășoară în strînsă legătură cu problemele de producție ale întreprinderilor din oraș. Printre acțiunile cele mai reușite, amintim întîlnirea cu tehnicienii și inginerii în ziua de 16 aprilie crt., la secția tehnică a bibliotecii regionale Tg. Mureș, unde a fost organizată o dezbateră asupra calificării tehnicienilor.

Ca o sarcină actuală, se impune popularizarea la bibliotecă și în ajara localului bibliotecii, a angajamentelor luate de oamenii muncii în cinstea Congresului, însoțite de planul unor acțiuni concrete în sprijinul lor. În acest scop pot fi folosite cu mult succes invitațiile personale, adresate în special celor antrenați în întrecerea socialistă, prin care să se facă cunoscut acestora manifestările ce vor avea loc și totodată îndrumările ce le pot primi de la secția bibliografică.

Bibliotecile regionale, orășenești, comunale și sătești trebuie să-și concentreze atenția asupra întreprinderilor, gospodăriilor agricole de stat și stațiunilor de mașini și tractoare aflate în întrecere, unde în colaborare cu bibliotecile sindicale și tehnice pot organiza manifestări de mai mare amploare. Miile de frunțași în producție, care există în toate regiunile țării, dind o pildă de înaltă conștiință socialistă în atitudinea față de muncă, trebuie să găsească la bibliotecă un sprijin prețios, fiind înștiințați cât mai operativ asupra celor mai importante materiale ce apar în domeniul lor de muncă. De asemenea, popularizarea metodelor avansate de muncă face parte integrantă din activitatea bibliotecii în sprijinirea cât mai eficientă a procesului de producție.

Angajamentele luate de muncitorii, tehnicienii și inginerii din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare, din localitatea unde-și desfășoară activitatea bibliotecă, trebuie să fie popularizate pe scară largă, în așa fel încât să devină o pildă vie de urmat pentru întreaga țărănime muncitoare în efortul de sporire și ieștinire a producției agricole.

Experiența câștigată de bibliotecile regionale, raionale, comunale și sătești frunțașe în ceea ce privește sprijinirea transformării socialiste a agriculturii și întărirea organizatorico-economică a unităților socialiste, trebuie să devină un bun al tuturor, — metodele lor de muncă fiind mereu perfecționate. Astfel va crește numărul cititorilor de la sate și al țăranilor muncitori, care vad în carte un prieten și un ajutor.

O serie de importante lucrări și documente de partid vor apărea de sub teascurile tipografiilor sau vor fi publicate în presa centrală și locală în întimpinarea Congresului Partidului. Bibliotecarii vor trebui să le popularizeze în chip deosebit. O preocupare de prim ordin trebuie să fie achiziționarea și punerea la îndemna cititorilor, cât mai repede cu putință, a tuturor acestor lucrări, se apar, și care contribuie la pătrunderea în mase a politicii Partidului, a luminoaselor și înțeleptelor sale hotărâri și îndrumări în făurirea unei vieți ferice și îmbelșugate în patria noastră.

Unele biblioteci regionale, ca de pildă Iași și Constanța, au și început să alcătuiască fișiere bibliografice și mape cuprinzând materiale în cinstea Congresului Partidului. Iar biblioteca regională Ploești și-a propus în planul de muncă întocmirea unor fișiere tematice sau albume, la toate bibliotecile raionale, pe tema Oamenii muncii din patria noastră întimpină cel de al III-lea Congres al Partidului cu noi succese în muncă.

Exemplele de mai sus nu epuizează pe departe variatele și interesantele manifestări pe care bibliotecarii și-au propus să le organizeze în cinstea celui de-al III-lea Congres al Partidului.

În luna iunie crt. se va desfășura în întreaga regiune Ploești Săptămâna cărții politice, care va prilejui manifestări variate în toate bibliotecile (expoziții și prezentări de cărți, consfătuiri cu cititorii pe categorii profesionale, colportaj de cărți la locurile de muncă, planuri de studiu individual, liste de recomandare, etc.). În vederea asigurării bunei reușite a acțiunilor ce organizează, biblioteca regională Ploești și-a asigurat din timp repartiții suplimentare de cărți social-politice, pe baza listelor de stoc de la colectură.

În cinstea celui de-al III-lea Congres al Partidului, bibliotecile de masă din regiunea Constanța și-au luat angajamentul să înscrie pînă la 1 Mai,

70% din totalul cititorilor înscriși în anul trecut. Biblioteca regională Pitești organizează o consfătuire cu citorii în jurul romanului Șoseaua Nordului de Eugen Barbu, pe tema luptei comuniștilor în ilegalitate.

Activitatea închinată acestui măreț eveniment ca și munca de popularizare a documentelor Congresului vor trebui să însemne pentru bibliotecari un prilej de a ridica munca cu cartea la nivelul sarcinilor actuale, trasate de partid.

Îndeplinirea acestui obiectiv depinde în mare măsură de felul în care bibliotecarii își vor concentra atenția în direcția conținutului muncii, analizând fiecare metodă ca un mijloc în îndeplinirea acestui scop.

Astfel, în centrul activității trebuie să stea munca cu citorii și în special îndrumarea individuală a acestora, care a rămas mult în urmă față de celelalte sectoare. Trebuie să ajungem la o deservire diferențiată a cititorilor, prin studierea atentă a cerințelor și nevoilor lor, în raport cu munca și preocupările lor.

Manifestările și metodele folosite de bibliotecari, trebuie apreciate în funcție de rezultatele concrete obținute, de felul cum corespund nu numai tematic ci și cum contribuie activ la rezolvarea sarcinilor actuale ale construcției socialismului.

O activitate vie, concretă, legată de nevoile și sarcinile regiunilor, raioanelor, comunelor, întreprinderilor, G.A.S.-urilor, G.A.C.-urilor și S.M.T.-urilor, unde funcționează biblioteca, — iată angajamentul pe care trebuie să și-l înscrie fiecare colectiv de bibliotecă. În felul acesta, ei vor cinști cu realizări concrete și sporite, marele eveniment pentru care se pregătește întregul nostru popor muncitor — Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român.

DIN ANGAJAMENTELE BIBLIOTECARIILOR

Bibliotecarii de toate categoriile împlinesc cu multă însuflețire cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. Numeroși bibliotecari, manifestându-și dragostea și devotamentul față de Partid, au început să și ia angajamente în cinstea Congresului. Iată câteva din aceste angajamente, a căror traducere în viață va însemna fără îndoială, o puternică contribuție la ridicarea nivelului cultural al maselor muncitoare.

ÎN CAPITALĂ, cabinetul metodic al bibliotecii orașenești „Mihail Sadoveanu” va întocmi o bibliografie a documentelor Congresului pentru cercurile profesionale ale bibliotecarilor bucureșteni. Totodată se vor organiza la bibliotecile din Capitală, zile de deservire model, astfel încât nici un cititor să nu plece din bibliotecă fără o carte.

Pentru îmbunătățirea muncii cu cartea în comunele din jurul Capitalei, se vor forma brigăzi compuse din activiști culturali, care se vor deplasa spre a ajuta colecțiilor respective în munca lor multilaterală.

LA FABRICA DE CONFECȚII „GH. GHEORGHIU-DEJ”, care se numără printre întreprinderile semnate ale chemării la întrecere lansate în cinstea Congresului, biblioteca și-a fixat ca obiectiv să sprijine angajamentele luate de muncitori. În acest scop vor fi popularizate o serie de cărți despre reducerea prețului de cost, realizarea de economii, creșterea productivității muncii. Cu concursul poeziilor Dan Deșliu și Veronica Porumbacu și al unor actori de la Teatrul Tineretului se va organiza o șezătoare literară pe tema *Figura comunistului oglindită în poezia contemporană*. Această manifestare va fi pregătită cu sprijinul organizației U.T.M. O altă manifestare va fi medalionul literar organizat cu colaborarea cercului literar „Mihail Eminescu” de pe lângă întreprindere, pe tema *Partidul ne conduce spre noi victorii*. Membrii cercului vor citi din operele

lor, precum și fragmente din scrierile prozatorilor și poezilor contemporani. În cinstea Congresului, biblioteca și-a luat și angajamentul de a înscrie 500 noi cititori, urmînd ca numărul acestora să crească de la 6700 la 7200.

LA UZINELE „KLEMENT GOTTWALD”, biblioteca clubului a întocmit un plan special de muncă în care sînt prevăzute, printre alte obiective, intensificarea muncii cu cartea tehnică. Astfel, în colaborare cu cabinetul tehnic și cu sprijinul specialiștilor, se vor organiza în diferite secții, conferințe pe teme tehnice, informări bibliografice și recenzii de cărți legate de procesul de producție. Conferințe pe teme ca *Probleme de sudură, Motoarele de tracțiune ale tramvaielor*, vor fi însoțite de recomandări de cărți tehnice la nivelul muncitorilor. Pentru a generaliza experiența fruntașă, în producție, s-a stabilit ca în cursul luni mai a. c. strungarul Vasile David, fruntaș în producție și inovator, să vorbească muncitorilor de la secția strungărie despre metodele sale de muncă la întreținerea strungului. Cu această ocazie biblioteca va organiza la secția strungărie o vitrină cu cărți, legată de specificul de muncă al acestei secții. Pentru muncitorii tineri din uzină, biblioteca în colaborare cu organizația U.T.M., va iniția un concurs de recenzii cu tema *Figuri de eroi comuniști și uteciști, oglindiți în literatură noastră*. În secții se va ține un ciclu de conferințe despre *Tradiția eroică și lupta tineretului din țara noastră, Prestigiul internațional al culturii românești, Revoluția culturală în R.P.R. în cifre și fapte*.

ÎN REGIUNEA BUCUREȘTI, se vor organiza de către bibliotecile regionale și comunale, seri literare pe temele *90 de ani de la nașterea lui Lenin și Sub conducerea P.M.R. spre noi victorii*, materialele fiind elaborate de colectivul bibliotecii regionale „N. Bălcescu”. De asemenea, se va întocmi o listă bibliografică adnotată pe tema *Pagini de luptă a partidului nostru*, care va fi distribuită bibliotecilor din regiune, însoțită de o scrisoare metodică.

Pentru a stimula activitatea cu cartea la sate, biblioteca regională va organiza un concurs gen „Cine știe, câștigă” în comuna Dor Mărunt, raionul Lehliu, cu participarea colectivităților de la cele două G.A.C.-uri din comună.

ÎN REGIUNEA CONSTANȚA, biblioteca regională a luat măsuri pentru organizarea unui simpozion literar închinat lui V. I. Lenin, la care au fost invitați scriitorii Mihail Davidoglu, Dan Deșliu, Mihai Dragomir, Mihail Gavril, Aurel Mihale și N. Tăutu. Se va institui un concurs de recenzii, cu premii și mențiuni pe tema *Lupta partidului oglindită în literatură*. Trei noi biblioteci comunale vor fi înființate în cinstea Congresului. Biblioteca regională și-a mai luat angajamentul să sporească numărul cititorilor, realizînd în primul semestru 80% din totalul de 138.857 cititori, înscriși în cursul anului trecut.

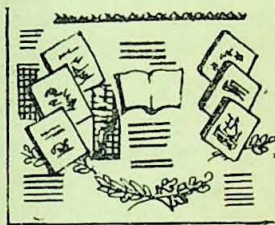
ÎN REGIUNEA IAȘI, biblioteca regională își propune să alcătuiască un album tematic cu tăieturi din presă referitoare la felul în care oamenii muncii întîmpină cel de-al III-lea Congres. Se vor organiza în același timp patru expoziții cu cărți social-politice și separat un fișier bibliografic, oglindind lupta partidului pentru făurirea socialismului în țara noastră. În colaborare cu S.R.S.C. și C.L.D.C., biblioteca regională a înscris în planul ei de muncă, prezentarea în fața cititorilor a cărților social-politice ce vor apare în cinstea Congresului. În această perioadă, biblioteca va organiza o consfătuire asupra cărții tehnice *Manualul mecanicului auto*, cu participanți de la întreprinderea locală de transporturi.

ÎN REGIUNEA PLOEȘTI sînt prevăzute următoarele acțiuni în cinstea Congresului: expoziții de cărți la sediile bibliotecii regionale, a bibliotecilor raionale, comunale și sătești pe temele: *Pe drumul glorios de luptă și victorii — conduși de Partid; P.M.R. luptă pentru bunăstarea poporului muncitor; seri literare pe temele Figuri de luptători pentru fericirea poporului, Transformările revoluționare din viața satului oglindite în operele scriitorilor noștri, Chipul comunistului în literatura de după 23 August; tipărirea unui indice bibliografic Regiunea Ploiești în creația literară*.

IN REGIUNEA PITEȘTI colectivul bibliotecii regionale pregătește o scrisoare metodică intitulată *Întîmpinăm Congresul al III-lea al P.M.R.*, care va fi adresată bibliotecilor comunale și sătești din întreaga regiune. Scrisoarea conține îndrumări cu privire la folosirea celor mai noi metode pentru răspîndirea în masele țaranilor muncitori a cărților legate de problemele transformării socialiste a agriculturii și a aplicării metodelor avansate în agricultură. Concomitent cu aceasta se va amenaja la bibliotecă o expoziție pe tema *Drumul de luptă al P.M.R.* În plan mai figurează și o seară literară închinată partidului, cu titlul *Partidul în creația scriitorilor noștri*.

IN REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA. Dintre angajamentele luate de colectivul bibliotecii raionale din Tîrgu-Mureș menționăm o bibliografie analitică privind operele lui V. I. Lenin. În cinstea Congresului a luat ființă, pe lângă bibliotecă, secția de documentare tehnică. Un obiectiv principal în munca acestei biblioteci va fi ridicarea numărului de cititori și a indicelui de citire, astfel că în anul 1960 numărul cititorilor va crește de la 177.000 cît a fost în anul trecut, la 190.000. În ce privește indicele de citire se prevede ca el să sporească cu 30% pe întreaga regiune. Colectivul se pregătește să creeze condiții optime pentru popularizarea documentelor celui de al III-lea Congres al P.M.R. prin expoziții și vitrine permanente.

PARTIDUL, ORGANIZATORUL ȘI CONDUCĂTORUL victoriilor noastre

În popularizarea cărților de literatură politică, agitația vizuală sub diferitele ei forme joacă un rol important.

Bibliotecarii pot întocmi panouri, vitrine cu cărți sau expoziții, menite să contribuie la o largă răspîndire a cărților social-politice. Așa de pîndă, bibliotecarii pot organiza o expoziție cu tema **PARTIDUL, ORGANIZATORUL ȘI CONDUCĂTORUL VICTORIILOR NOASTRE**.

Sub titlul expoziției se va putea pune următorul citat:

„Recunoașterea de către întreg poporul muncitor a rolului conducător al partidului se datorește faptului că masele înainte exploatare și asuprite, care n-au avut un partid, și-au găsit în partidul comuniștilor un partid al lor, de care se simt legate cu trup și suflet, partid care a organizat masele muncitoare și le-a condus în lupta de eliberare de sub jugul exploatării, care le conduce spre victoria deplină a socialismului“.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Expoziția recomandată va cuprinde patru secțiuni. Prima secțiune **PAGINI GLORIOASE DE LUPTĂ**, închinată trecutului de luptă al partidului, va avea în frunte citatul:

„Nici torturile și schingiuirile la care erau supuși comuniștii în beciurile poliției și Siguranței, nici regimul de exterminare fizică și de sistematică presiune morală din ocne și temnițe, nici procesele monstruoase și nici plutoanele de execuție n-au putut abate partidul nostru de la lupta revoluționară pentru cauza dreaptă a eliberării clasei muncitoare, pentru libertatea și fericirea poporului, pentru independența națională a Patriei, pentru socialism“.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Documente din istoria Partidului Comunist din România. 1917—1944. Ediția 2-a, Buc., ESPLP, 1953, 408 p.

Documente din istoria Partidului Comunist din România. Vol. 1, 2, 4. Buc., ESPLP. Vol. I. 1917—1922, Ediția 2-a, 1956, 428 p.; Vol. II. 1923—1928, 1953, 680 p.; Vol. IV. 1934—1937, 1957, 528 p.

GHEORGHIU-DEJ, GHEORGHE: 30 de ani de luptă a partidului sub steagul lui Lenin și Stalin. Raport prezentat în ziua de 8 mai 1951 la adunarea solemnă în cinstea celei de a 30-a aniversări a întemeierii Partidului Comunist din România. Ediția III-a, Buc., ESPLP. 1955, 80 p.

CHIVU, STOICA: Eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din 1933. Ediția 2-a revăzută. Buc., ESPLP, 1955, 152 p.

— Amintiri despre primul Congres al Partidului. (8—12 mai 1921). Buc., Editura tineretului, 1956, 104 p. cu ilustr. și facs. (Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.).

— COSTIN, S.: Pagini din lupta Uniunii Tineretului Comunist din România. Buc., Editura tineretului, 1956, 48 p.
Din istoria luptelor greviste ale proletariatului din România. (In ajutorul celor ce studiază istoria P.M.R.). [Buc., Editura C.C.S., 1957, 308 p., cu facs. (Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.).

GEORGESCU, TITU: Pagini din lupta muncitorilor din România împotriva războiului și pentru apărarea păcii. Buc., f. e., 1959, 63 p. + erata (Colecția S.R.S.C.).

— LEONTE, FILIPESCU: Buc., ESPLP, 1954, 76 p. cu portr. (Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. Figuri de luptători ai mișcării muncitorești din țara noastră).

Luptători pentru pace, socialism și fericirea poporului. Vol. I. Buc., Editura tineretului, 1955, 343 p. cu ilustr. (Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.).

— MIHALACHE, M.: O viață de om. Constantin Tudose. Buc., Editura tineretului, 1956, 276 p.

— MIHALACHE, M.: Zborul șoimului. /Constantin Godeanu/. Buc., Editura tineretului, 1959, 313 p.

— NOVICOV, MIHAI: Ilie Pintilie. Buc., ESPLP, 1958, 103 p. cu portr. și facs. (Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. Figuri de luptători ai mișcării muncitorești din țara noastră).

— PÂMBU, A. și RĂDULESCU, G.: Constantin Ivănuș. Buc., ESPLP, 1956, 63 p. cu portr. și facs. (Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. Figuri de luptători ai mișcării muncitorești din țara noastră).

— RĂDULESCU, CORNELIU: În slujba poporului. (Pagini din lupta partidului). Buc., ESPLP, 1955, 59 p.

Cea de a doua secțiune FAURIM O PUTERNICĂ INDUSTRIE SOCIALISTĂ va fi însoțită de citatul:

„Partidul nostru, elaborind programul dezvoltării economice a țării, a pus la temelie teza leninistă că „baza materială a socialismului poate fi numai marea industrie mecanizată“. Conferința națională a Partidului Comunist Român din octombrie 1945, a trasat ca linie a partidului nostru pentru reconstruirea țării, refacerea și dezvoltarea industriei grele, „pivotal în jurul căruia întreaga economie a țării se va dezvolta în condiții noi“.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

GHEORGHIU-DEJ, GH.: Articole și cuvântări. Ediția a 4-a, Buc., ESPLP, 1955, 864 p.

GHEORGHIU-DEJ, GH.: Articole și cuvântări. decembrie 1955 — iulie 1959. Buc., Editura politică, 680 p.

GHEORGHIU-DEJ, GH.: Raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român la Congresul al II-lea al Partidului. 23 decembrie 1955, Buc., ESPLP, 1956, 160 p.

GHEORGHIU-DEJ, GH.: Expunere făcută la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958. Buc., Editura politică, 1958, 80 p.

Dezvoltarea economiei R.P.R. pe drumul socialismului, 1948—1957. Sub redacția: H. D. Sterian, M. Resiga și C. Grigorescu. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1958, 428 p. + 19 f. pl. + 1 f. erată (Academia R.P.R., Institutul de cercetări economice).

Dezvoltarea industriei socialiste în R.P.R.
(Cuvînt introductiv de Mihail Florescu),
Buc., Editura științifică, 1959, 597 p. + era-
ta.

Economia R.P.R. între anii 1944—1959.
Sub redacția prof. univ. I. Rachmuth. Buc.,
Editura Academiei R.P.R., 1959, 648 p. +
43 pl. + erata. (Academia R.P.R., Institu-
tul de Cercetări economice).

A treia secțiune intitulată **PE DRUMUL BELȘUGULUI**
va fi însoțită de citatul:

„Practica a verificat justetea politicii partidului nostru în opera de reorganizare socialistă a agriculturii, politică bazată pe aplicarea creatoare la condițiile țării noastre a genialului plan cooperatist al lui Lenin și a experienței istorice a Uniunii Sovietice“.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Rezoluția ședinței plenare a C.C. al
P.M.R. din 3—5 martie 1949 asupra sarcini-
lor partidului în lupta pentru întărirea
alianței clasei muncitoare cu țărănimea
muncitoare și pentru transformarea socia-
listă a agriculturii. Buc., Editura P.M.R.,
1949, 32 p.

Rezoluția ședinței plenare a C.C. al
P.M.R. din 16—17 iulie 1956, cu privire la
măsurile pentru realizarea sarcinilor stabi-
lite de Congresul al II-lea al Partidului în
domeniul transformării socialiste a agricul-
turii. Buc., ESPLP, 1956, 32 p.

GHEORGHIU-DEJ, GH.: Articole și cuvînt-
tări. Ediția 4-a. Buc., ESPLP, 1955, 864 p.

GHEORGHIU-DEJ, GH.: Articole și cuvînt-
tări. decembrie 1955 — iulie 1959. Buc.,
Editura politică, 1959, 680 p.

GHEORGHIU-DEJ, GH.: Raportul de acti-
vitate al Comitetului Central al Partidului
Muncitoresc Român la Congresul al II-lea
al Partidului. 23 decembrie 1955. Buc.,
ESPLP, 1956, 160 p.

GHEORGHIU-DEJ, GH.: Pentru consoli-
darea și dezvoltarea sectorului socialist
al agriculturii, pentru sporirea producției
agricole. Expunere făcută la Consfătuirea
pe țară a țărănilor și lucrătorilor din sec-
torul socialist al agriculturii, Constanța
3 aprilie 1958, Buc., ESPLP, 1958, 136 p.

Consfătuirea pe țară a țărănilor și lucră-
torilor din sectorul socialist al agriculturii.
Buc., Editura politică, 1958, 548 p.

BUDURU, V.: Insemnări dintr-un raion
colectivizat. (Prin satele raionului Negru-
Vodă, regiunea Constanța, prima regiune
din țară cu agricultura complet colecti-
vizată). Buc., Editura politică, 1959, 152 p.

FLORESCU, MIHAIL: **Avîntul industriei
chimice.** Buc., ESPLP, 1956, 112 p.

**Industria grea — baza dezvoltării întregii
economii naționale.** Buc., ESPLP, 1955,
32 p. (In ajutorul propagandistului).

— SCARLAT, C.: **Industria Republicii Popu-
lare Romine în plin avînt.** Buc., Editura
politică, 1959, 132 p. + 23 pl.

VRITELI, G.: **Industrializarea socialistă în
R.P.R.** Buc., Editura științifică, 1959, 175 p.

CERNAT, I.: **Pentru întărirea și dezvoltarea
întovărășirilor agricole.** Buc., Editura
politică, 1959, 64 p.

CHIRIAC, ST. și HAȚEGAN, I.: **Gospo-
dăria agricolă colectivă „Viața nouă“.**
Buc., Editura agro-silvică de stat, 1957,
106 p. + 1 pl. + erata.

COZMA, I.: **Agricultura Republicii Popu-
lare Romine pe drumul socialismului.**
Buc., Editura politică, 1959, 120 p.

DODU, J.: **Avutul obștesc, temelia gospo-
dăriei colective.** Buc., Editura politică, 1958,
104 p.

FENESAN, O. și alții: **Dezvoltarea agricul-
turii în Republica Populară Romină.** Buc.,
Editura agro-silvică de stat, 1958, 228 p.
+ erata.

HARTIA, S.: **Monografia G.A.C. „Victoria“
(Regiunea Constanța).** Buc., Editura știin-
țifică, 1959, 146 p. + erata.

MARIAN, T.: **Peste 2.500.000 lei venit anual
la G.A.C. „11 iunie“ din Hălchiu.** Buc.,
Editura agro-silvică de stat, 1957, 112 p.
cu fig.

MARTIN, I. și STAN, I.: **Gospodăria agri-
colă colectivă „Victoria“ din Lenauheim.**
Buc., Editura agro-silvică de stat, 1957,
248 p. cu fig. + 5 f. pl.

ORBAN, S.: **Munca politică — baza succe-
selor economice.** (Din experiența organi-
zațiilor de bază din gospodăriile agricole
colective din Țibucani și Davideni, rai-
onul Tîrgu-Neamț, regiunea Bacău), Buc.,
Editura politică, 1959, 75 p. (Din expe-
riența muncii de partid).

PAVELESCU, I.: **Pe calea urcușului ne-
întreput.** Despre dezvoltarea G.A.C.
„Gheorghii Dimitrov“ din comuna Ceacu,
raionul Călărași, Buc., ESPLP, 1958, 88 p.

PAVELESCU, ION : **Roadele muncii în întovărășire**. Buc., ESPLP, 1956, 48 p.
POPESCU, CORNEL : **Spornică e munca, bogată e viața colectivștilor din Ceacu**. La zece ani de la înființarea gospodăriei agricole colective „Gheorghii Dimitrov”. Buc., Editura politică, 1959, 76 p.
Planul cooperatist, îndreptarul transformării socialiste a agriculturii. Buc., ESPLP, 1955, 72 p. (În ajutorul propagandistului).
Să cunoaștem politica partidului la sate. Buc., Editura politică, 1958, 80 p.

STANCU, M. : **Agricultura Republicii Populare Romine în plină dezvoltare socialistă**. Buc., Editura agro-silvică de stat, 1957, 36 p.
STAN, I. și PREOTEASA, C. : **Gospodăria agricolă colectivă „Jiul” din Dobrogea**. Buc., Editura agro-silvică de stat, 1959, 108 p. + erata.
STĂNESCU, N. S. : **Cooperativizarea agriculturii în R.P.R.** Buc., ESPLP, 1957, 334 p. + 10 pl.

Ultima secțiune a expoziției, intitulată : **CULTURA, BUN AL CELOR CE MUNCESC**, va fi însoțită de citatul :

„Condițiile create de puterea populară au făcut ca arta, cultura și știința să cunoască o mare înflorire, cele mai largi și mai variate domenii ale artei și culturii, devenind un bun al celor ce muncesc“.

CHIVU STOICA

Artele plastice în România, după 23 August 1944. Sub îngrijirea acad. G. Oprescu. Redactor responsabil Eugen Schileru. /Buc./ Editura Academiei R.P.R., 1959, 651 fig. + 3 portr. + 25 f. ilustr. + 6 f. facș.

Cartea în Republica Populară Romină. /Buc./, ESPLP, 1959, 156 p. nenum. cu ilustr., portr. și facș.

Ghidul Galeriei Universale. Buc., ESPLA, 1958, 134 p. cu ilustr. și portr. (Muzeul de artă al R.P.R.).

MILCOVEANU, TEȘU, LITVIN, și RAȚIU, IULIU : **Talente din popor**. Buc., Editura C.C.S., 1956, 76 p. cu ilustr. (Al IV-lea concurs artistic al sindicatelor).

90 de ani de viață academică în țara noastră. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1956, 171 p. cu portr.

Probleme de artă plastică 23 August 1944 — 23 August 1959. Cuvînt înainte de acad. prof. P. Constantinescu-Iași. [Buc.], ESPLA., 1959, 324 p. (Studii critice de artă).

Realizări înfăptuite în sectorul social-cultural în cei 15 ani de la eliberarea patriei noastre. (3) Buc., ESIP, 1959, 16 p. (Ministerul Învățămîntului și Culturii. Direcția Generală a Așezămintelor Culturale).

Teatrul în România după 23 August 1944. Volum publicat sub îngrijirea acad.

G. Oprescu. Redactor responsabil : Simion Alterescu. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1959, 394 p. + erata (Academia R.P.R., Institutul de istoria artei).

SĂMULESCU, TRAIAN : **Știința în slujba poporului și construirii socialismului**. Raport prezentat la sesiunea generală extraordinară a Academiei R.P.R. din 27 mai — 2 iulie 1955. Buc., Editura Academiei R.P.R. 1955, 41 p.

THEODORESCU, CICERONE : **Scriitorul și cartea la noi**. Buc., ESPLA, 1954, 31 p. (Colecția S.R.S.C., 114.).

Intrucît nu toate bibliotecile dispun de condițiile necesare amenajării unei expoziții integrale, recomandăm folosirea unei singure secțiuni, — după specificul locului unde își desfășoară activitatea. De exemplu : bibliotecarii din sectorul industrial vor amenaja — eventual sub formă de panou, vitrine, etc. — secțiunea a doua a expoziției : **Făurim o puternică industrie socialistă**, în timp ce bibliotecarii de la sate vor folosi secțiunea a treia : **Pe drumul belșugului**.

Bibliotecarii vor putea întregi conținutul expoziției cu cărți beletristice, articole din presă, fotografiile, grafice etc., avînd totodată grijă să completeze indicațiile bibliografice și cu alte materiale pe care le vor găsi necesare, precum și cu ceea ce va apare între timp, legat de temele fiecărei secțiuni.

Poezii cîntă

PARTIDUL

Acad. D. PANAITESCU-PERPESSICIUS

Generațiile mai vechi, a căror cea mai mare parte din existență cade dincolo de baricada tranșantă a lui 23 August 1944, au tot dreptul să se minuneze și, după aceea, să orea să-și explice ineditul spectacol al poeziei pusă în slujba Partidului, mai mult, al poezilor de astăzi slăvind Partidul.

Familiarul vechilor regimuri își amintește cu orcare de era partidelor istorice, de automatismul cu care funcționa rotativa, de opereta vieții parlamentare, de duelurile oratorice, ce totdeauna sfârșeau prin împăcare, protagoniștii părăsind arena și coborînd dealul Mitropoliei, braț la braț, sub ochii holbați de spăimă ai gardienilor. Totul fusese, așa dar, numai un joc, unul din acele numere de circ în care clownii politici se întrec în abilitate și farsă? Hienele ce amenințau să se sfișie erau doar niște miei travestiți? Cine nu-și aduce aminte, cel puțin din reportajele presei, de lacrimile de crocodil și de acoladele unanime, ca-n toiuł uhuł naufragiu, căci nava luase apă, cu care frunțașii vieții politice, de toate vîrșelele, înțelegeau să răspundă tureșelului amenințător al răscalelor țărănești din 1907? Frontul unic al unimilor sacre de mai firziu, în astfel de clipe de mare intensitate emoțională își are origina. „Un radical ministru nu este cu necesitate un ministru radical“ se spunea cu treizeci de ani în urmă, în Franța și gluma aceasta explică, de o manieră ei se poate de plastică, virtutea dormitivă și capacitatea de amnezie a orcării Jotoliu ministerial. Indiferent de aerele războinice pe care preopinental le afișase în opoziție. Caricaturiștii noștri de acum jumătate de veac imaginaseră scrînciobul puterii, în care cînd Tache cînd Petrache deținea zenitul. Cu timpul, cele două partide istorice s-au segmentat, ca tenia, fără ca ceva din vechile deprinderi să se schimbe. „Apantes ena soi“ (toți de-un soi) spunea în lexicul său greco-valah Zilot Rominul și formula poate fi gravată în litere de aur pe frontonul tuturor vechilor noastre partide politice.

În condițiile acestea, mai rămînea loc și pentru poezie? Cel mult pentru poetul de casă, pe care la fel cu bușonul regelui sau cu măscăriciul gospodarului, îl întreținea, pentru buna sa digestie, cutare potentat intrat în legendă. Nici cînd mecenatismul de paradă n-a fost mai înșloritor ca sub vechiul regim și Mihail Sadoveanu povestește cu mult umor de-o vizită, pe vremea debutului său literar, la conu Iancu Kalinderu, istoricul bărbilor romane, administratorul domeniilor Coroanei și protector al muzelor, pe masa căruia zăceau în stive impresionante broșurile, cu măgulitoare dedicații, ale literatorilor autohtoni. Îmi amintesc, de uimirea cutărui critic din a doua jumătate a veacului trecut, scandalizat că se găsisse un bard, prin cele străinătăți, să închine un poem Constituției, pentru care, tot cam pe atunci, Banghereanu și Ficșinescu, dornici s-o propovăduiască la sate, îndurau un martiriu, pe care pravila constituțională nu se gîndise să-l codifice. Astăzi, toți poezii, fără osebite de vîrstă, într-un impuls comun și cu toate resursele talentului lor, se întrec într-o sporită emulație să proslăvească Partidul.

Ceva, de bună seamă, s-a petrecut, pentruca lucrul să fie nu numai cu puțință dar și înălțat la acea treaptă de artă, unde singur adevărul viază; o schimbare radicală a peisagiului politic, o nouă conștiință cetățenească, instaurată la noi după 23 August 1944 și desăvârșită după 1948, iar în Uniunea Sovietică cu trei decenii mai de vreme. Acel ceva, pe care Maiakovski, poetul prin excelență revoluționar, l-a cîntat în toate variatele lui aspecte și pe care le putem sintetiza în simbolul unuia din poemele lui, intitulat cu bună dreptate, „Minuni“, scris, pare-se cu anticipație, și pentru stările de la noi. La 22 august 1927, Maiakovski conferențiază la palatul din Livadia (Crimeea), Josta reședință a țarilor, transformată în sanatoriu pentru țărani și felul cum înfățișează această schimbare de decoruri atestă pe marele umorist, care a fost poetul Misterului-Buș. Luna însăși „prostită“ — de-abea se mai mișcă — și cu mutra turtită ca o plăcintă — privește așișul lipit de palat: — „Pentru marți — programat — tovarășul Maiakovski — o conferință“. Dar și mai uimit e însuși rapsodul: „Fie ca cel ce-al sovietelor preț încă nu-l știe — beat să fie, ca mine, de bucurie: — Unde oare, în ce palate, poți să-mi spui — ce? Versuri! cui? Țăranilor! — Asemenea țară cu ce s-o compar — unde pot fi gândite măcar asemenea lucruri? — Stau, mă gîndesc la toate, minune, minunăție! — Dacă asta se-întîmplă, cite pot să mai vie?“ Și Maiakovski are perfectă dreptate. Căci iată și minunea minunilor: „Văd doi țărani, care ies după curs, — două namile, chip ca de urs. — Amîndoi se așează sub globul de sticlă, — Și-al doilea spune celui dintîi: — Măi Mișca, măi, ultima rimă, — știi, a fost strasnîcă. — Și așa Livadia îndelung zumzăi, — pe drumeagul gălbui, lingă ape albastrii“.

Dacă asta se întîmplă, cite pot să mai vie? — iată un vers blazon, pe care ni-l putem însuși cu tot calmul. El include în sine, toată taina marilor prefaceri, ce se petrec de mai bine de patru decenii în Uniunea Sovietică, iar la noi și în țările socialiste, dela sfîrșitul celui de-al doilea război, întoace. A fost ca o ridicare de zăgaz, care a descătușat toate energiile, un comandament de nouă genera, în diluviu de electricitate, în lumina căreia n-a plutit doar o singură arcă, dar au început să se înalțe, spre ceruri, zi și noapte: uzinele, universitățile, combinatele poligrafice, imensele blocuri cu sute de apartamente. Această febră constructivă e unul din semnele vremii noastre și poeții noștri n-au pregetat să-l înregistreze pe placul sensibilității lor. Încheindu-și ultima lucrare Cîntare cetății lui Bucur, cu viziunea ațelor „păduri de schele“ ce se văd, răsărind peste noapte, la toate răspîntiile Capitalei, poetul Radu Bouréanu scrie aceste versuri înflorite de surîsul copiilor: „Drumul poemelor muncii vezi ce departe — Cîlmea poemelor muncii vezi cît de sus e? — Cîrînd părea-vor sere-n etaje suprapuse. Și-n largile etaje, ca în sere — Vor înflori privirile vii și colorate, — Copiii celor ce-au ridicat în tăcere — Poeme, fabrici, blocuri, palate“. Că toate această continuă și armonioasă creație e opera unei minți luminate, ce conduce și veghează, e dela sine înțeles și despre ea vorbesc poeții tuturor vîrstelor, potrivit marului și experienții lor personale. Pentru toți însă, Partidul a însemnat marea revelație a existenții lor, acela care le-a îndrumat pașii, le-a arătat cărarea ce urcă și i-a deprins să creadă, să muncească, să lupte. Între aceștia, nu cred să greșesc așezînd, printre primii, numele lui Mihai Beniuc, viteazul „toboșar al timpurilor noi“, cum însuși i-a plăcut să-și zică și care atît în versuri, cît și în proză, a închinat Partidului nenumărate dovezi de afecțiune. Ajunge să spunem, de pildă, că romanul Pe muche de cuțit, din care a apărut doar primul volum este, de fapt, istoria partidului comunist în ilegalitate, văzută prin prisma eroului Anastase Mustea, un alter ego al poetului și că micul poem Partidul m-a-nvățat din ciclul În frunte comuniștii e mai mult decît o simplă fișă autobiografică. El poate fi privit, cu foarte redusele lui proporții, drept sinteza unui catehism, redactat cu acea simplitate și cu acea voce bună, caracteristice autorului comediei țărănești În valea cucului și a-l reproduce, ca pe un model de poezie encomiastică, mi se pare cu totul potrivit:

„Cînd schiopătînd în gropi am dat — Partidul nu m-a lăudat, — M-a tras mai zdravăn
ae urechi — Pentru păcatele mai vechi, — Dar mi-a ținut mereu în față — Lumina lui :
Poștim și-nvăță! — La greu mi-a fost ca un părinte — Mi-a cercetat cu luare aminte —
Și pasul strîmb și pasul drept — Și m-a-nvățat să rabd, s-aștept, — Să nu m-aprind în
vîlvătaie — Și — apoi să pier ca foc de paie, — Și m-a-nvățat cînd dau peste vrăjmaș, —
Să nu mă uit ca juncul la înaș. — Și m-a-nvățat că fără de popor — Ajungi curînd
o coadă de topor. — Că fără muncă omul nu e om, — Cum nu e pomul fără ramuri
pom. — Și pentru tot ce-mi dete larg și darnic. — Imi cere doar să fiu în toate harnic.“

A cita după un astfel de poem, numele și poemele unor poeți mai tineri, mi se
pare nu numai instructiv dar de-a dreptul emoționant. Așa e cazul aceluși poet, pretimpuriu
mort Nicolae Labiș, stîns cînd abia împlinise douăzeci de ani, și după ce dăduse dovada
unor virtuți lirice, de mare clasă, ce urmau să se dezvolte și căroro volumul postum
În luptă cu inerția le este doar un palid reflex. Ce a însemnat pentru Nicolae Labiș
partidul, o spune într-unul din cele mai severe dintre poemele sale, în care și versul
dur și rezonanța-i metalică trezesc prelungi și dureroase ecouri. Poemul începe cu o
sugestivă evocare a înfernului dantesc, căruia îi opune lumina revelatoare a partidului,
prielnică unor noi mituri: „Dar cînd, adînc dorită, flamura ta de pară — ne-a-njiorai
privirea, partidul meu, atunci — din creștete zvicnit-a cu scut și lance-afară — cîntecul
nou s-asculte mărețele-i porunci“. Și după ce crește, ca și cum ar îmbrățișa trunchiul
unui stejar centenar: „Aceasta-i marea-ți forță: face clopot de argint — din inimile
noastre, ori turnuri pe crenele, — dur aliaj în care eu recunosc distinct — părinții mei,
iubirea și visurile mele“, poemul se încheie într-un gest de totală umiliță, pe care singur
un poet de perspectivele lui Nicolae Labiș îl putea schița: „Sînt oameni căror viața
le-a dat înalte premii — medalii sanătoare, cu clinchet argintiu — Eu unu-mi cresc, tova-
răș cu clocotul poemei — Totalul vis — ostașul tău să fiu“.

Cum nu e chip și poate nici de trebuință, să epuizăm întreaga listă a poezilor ce
cîntă partidul, voiu trece peste nume încercate, ca cele ale lui Cicerone Theodorescu, Dan
Deșliu, Al. Andrițoiu, Ștefan Iureș, Szentner Ferenc, Hôrcoath Imre sau peste cei treizeci
de poeți tineri, strînși în placheta „Festiva sub semnul revoluției, în frunte cu Florența
Albu, al cărei Bicză ilustrează aceeași obstaculată renaștere a țării (Oamenii nu-și bănuiau-
atita putere în ei; — nu știau că pot să toarne betonul, — să sape în stîncă tunele —
să frămînte apele — și din toate acestea să se înfiripe — poezia viitorului. — Și-a trecut
Partidul — de la un capăt al țării la altul — și s-au cutremurat adîncul și înaltul etc.) —
ca să mă opresc, la un poem, ce, și prin proporții și prin altitudinea la care e făcut
constituie una din realizările cele mai izbutite ale liricei noastre contemporane. E vorba
de poemul În orice inimă citești al poetului Mihu Dragomir. Evocînd trecutul de lupte
și de jertfe al omenirii, Mihu Dragomir vede în Partid o parte integrantă a aceluși prin-
cipiu revoluționar și progresist, pe care măruntaiele universului îl tănuiesc încă de la
origini. Timbrul acestei cantate e unul din cele mai susținute patetice și el se poten-
țează dela vers la vers, asemeni unui fluid electric: „Nu-i colț pe lume unde n-ai cres-
cut, — hrănit din doruri vechi, străvechi și-amare, — tu, forță fără seamăn, ce-ai crescut-
din sîngele-omenirii muncitoare. — Și doru-ntreg al lumii tu l-ai strîns, — și l-ai făcut
Comunei temelie, — ca-n veac de veac să nu mai fie plîns, — și sigur ai privit spre veci-
nicie. Ești orișiunde suferă un om, — ești orișiunde cînt-o ciocîrlie, — în adumbrirea fra-
gedă de pom, — în nava ce-a răzbit prin vijelie, — tu ești în miezul-oricărui vis curat, —
în cîntecul de leagăn și nuntire, — călești o spadă — oriunde-i asuprire etc. etc.“ Și
după ce a cîntat ubicuitatea acestui principiu universal, la fel cu toți tovarășii săi de
liră, dela Beniuc la Nicolae Labiș, poetul nu uită să cînte și acțiunea educativ-paternă a
Partidului: „Și tu, de-o lume-ntregă plămădit — din chinurile lipselor și -arșitei- partid
ce din străfunduri ai fișnit — și aici, în țara mîndră-a Mioriței — tu, veghetor de nesfir-

șite munci, — tu care fii în mină viitorul, — tu, ce spre stele pirtie arunci, — tu ce cu nui de minți ești gînditorul, — gigant, ce-mbrăfișezi c-un singur nimb — tot ce e viu, ce-a fost și ce-o să fie, — în vastitatea ta găsit-ai timp — prietenește să-mi vorbești și mie”.

Dar dacă nu putem epuiza lista întreagă a poeților ce au cîntat Partidul, ar fi nedrept să știrsim acest articol, fără să evocăm, fie și într-un singur pasaj global, pe toți acei care, cu gîndul și cu șapta lor, literară firește, au presimțit această forță luptătoare și s-au aliniat sub steagul ei de purpură. Din rîndurile lor nu trebuie să lipsească nici Păun-Pincio, umilul telegrafist dela Piua Pietrii, nici Th. D. Neculuță, poetul cizmar și întiul cîntăreț al clasei muncitoare, și mai ales nu trebuie să lipsească Alexandru Sahia, acea tinără speranță a literaturii noastre, secerat cu mult înainte de vreme. Reportajele lui de la procesul de la Craiova, al ceferiștilor, din 1933, lucida sa anchetă, întiia în ordine cronologică, U.R.S.S., azi, din 1934, nuvelele sale pe teme muncitorești și publicistica sa consecvent antifascistă, sînt mărturia cea mai elocventă că autorul Uzinei vii și al Inmormintării în port, cu opera sa și cu pilda vieții sale a cîntat și continuă să slăvească Partidul.

SEARĂ ÎNCHINATĂ PRESEI COMUNISTE

O inițiativă, cu bune rezultate în intensificarea muncii de popularizare a presei, o constituie seara pe tema: **Ziarul — instrument al construcției socialiste**, organizată în cinstea „Zilei presei comuniste” de către biblioteca sătească și căminul cultural din comuna Otopeni, regiunea București.

Propunîndu-și să sublinieze în fața cititorilor, rolul presei de partid în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră, drumul parcurs de presa comunistă din anii ilegalității și pînă astăzi, — biblioteca sătească din Otopeni a cerut sprijinul organizației de partid și al Comitetului executiv al Sfatului popular local, care au sprijinit această frumoasă inițiativă, dînd o serie de îndrumări prețioase și un ajutor efectiv pentru organizarea acțiunii la un nivel corespunzător.

S-a constituit un colectiv de pregătire a serii închinată presei comuniste, în care au fost antrenați, pe lîngă bibliotecar, directorul căminului cultural și membri ai corpului

didactic de la școala elementară de 7 ani din comună. Colectivul și-a întocmit un plan de acțiune, precum și ordinea de desfășurare a acestei manifestări. Au urmat apoi primele pregătiri: confecționarea unor afișe pentru popularizarea acțiunii, care au și fost expuse în locurile cele mai frecventate din comună (la Sfatul popular, căminul cultural, bibliotecă, cooperativă, etc.). Stația de radioamplificare a anunțat din timp pe cetățeni, invitîndu-i să participe în număr cît mai mare. Au fost trimise și invitații scrise, celor mai buni cititori.

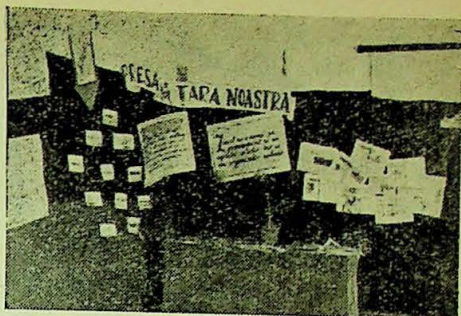
O contribuție însemnată, la buna pregătire a serii închinată presei comuniste, a adus biblioteca orășenească a Sfatului popular al Capitalei, care prin secția metodică a pus la dispoziția colectivului bibliotecii din Otopeni materialul documentar privitor la formarea și dezvoltarea presei comuniste. Acest material, care cuprinde în majoritate articole despre presă din **Operele** lui V. I. Lenin, **Documente din Istoria P.C.R.** și altele, a ajutat la întocmirea conferinței despre **Rolul și însemnătatea presei comuniste**, precum și la documentarea unor citi-

tori, care au dorit să-și completeze cunoștințele în acest domeniu.

Pentru o mai largă popularizare a presei a fost amenajată și o expoziție de ziare și reviste pe tema: **Presa în țara noastră**. Bogatul material expus, cuprinzând cele mai diferite ziare și reviste care apar în prezent la noi, a fost completat cu citate din lucrările lui V. I. Lenin și tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, referitoare la rolul și sarcinile presei de partid. Grafice, artistic întocmite, au ilustrat numărul și tirajul ziarelor și revistelor ce apar în patria noastră. Aranjată cu mult gust, expoziția era dominată de fotografii reprezentând „Casa Științei”, de unde pornește zilnic către cititori cuvântul scris al partidului. Expoziția a fost amenajată în sala de festivități a căminului cultural pentru a putea fi vizionată de cât mai mulți oameni.

Seara închinată presei comuniste a avut loc la căminul cultural în prezența a peste 300 de participanți — colectivști, țărani în tovarășii, activști de partid și ai statului popular comunal, membri ai corpului didactic, funcționari de la instituțiile locale, li neret. Sala frumos pavoazată, cu tablouri ale conducătorilor de partid și de state, cu lozinci mobilizatoare, panouri și grafice înfățișând rezultatele obținute de gospodăria agricolă colectivă „1 Mai”, — avea un aspect deosebit de festiv. După cuvântul introductiv, ținut de directorul căminului cultural, a vorbit secretarul sfatului popular comunal, Constantin Mihăilescu, despre **Rolul și însemnătatea presei comuniste**. În partea introductivă a conferinței, vorbitorul a făcut un scurt istoric al înființării „Pravdei”, primul organ al presei comuniste. În continuare, a fost expus rolul și însemnătatea presei comuniste, la baza căreia stau mărețele idei ale lui Marx, Engels și Lenin, ea servind cauzei eliberării omenirii de sub jugul exploatării, cauzei făuririi orînduirii socialiste și comuniste și apărării păcii.

Condusă de partid, presa din țara noastră militează activ pentru înlăturarea de

Aspect din expoziția *Presa în țara noastră*

către poporul muncitor a înaltului țel de construire a socialismului în patria noastră și consolidarea păcii între popoare.

În încheiere, tov. Mihăilescu a subliniat ajutorul prețios primit de oamenii muncii din comuna Otopeni, prin materialele ce apar în presa noastră, în deosebi în ziarul „Știința”, care i-a orientat în permanență pentru rezolvarea cât mai justă a sarcinilor trasate de partid și guvern, atît în ceea ce privește colectivizarea totală a comunei, cît și în obținerea unor recolte sporite la hectar. În prezent gospodăria agricolă colectivă „1 Mai” numără 430 de familii cu peste 740 ha. teren arabil, fiind printre comunele fruntașe din raza Capitalei și ale cărei realizări sînt o imagine convingătoare a avantajelor ce oferă lucrarea pămîntului în comun.

După conferință, numeroși participanți și-au exprimat dorința de a lua cuvîntul ca să arate cum au fost ajutați în munca lor de fiecare zi, prin materialele apărute în presă sau ce probleme ar dori să fie oglindite pe viitor în paginile ziarelor și revistelor. Alți vorbitori au venit cu sugestii privitoare la măsurile ce trebuie să ia biblioteca sătească, în vederea îmbunătățirii muncii de popularizare a presei, pentru ca fiecare cititor să aibă la îndemînă revista sau ziarul, de care are nevoie.

Interesant și plin de conținut a fost cuvîntul învățătoarei Cuciureanu Rădița, care s-a ocupat de însemnătatea pe care o are urmărirea și cunoașterea zilnică a materia-

lelor publicate în presă, în informarea asupra celor mai importante evenimente pe plan intern și extern. Citirea cu regularitate și atenție a presei contribuie astfel la lărgirea orizontului politic și cultural al fiecărui om al muncii. Presa comunistă analizează profund situația internațională, reflectând cu putere lupta pe care o duce lagărul socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, pentru dezarmarea totală, pentru pace și fericirea popoarelor.

La rîndul său, tov. Oprescu Gh., inginer agronom al comunei Otopeni, a subliniat că presa constituie un îndrumător permanent în activitatea sa, întrucît ea generalizează experiența fruntașă în agricultură, promovînd cele mai noi metode de cultivare a pămîntului și care sînt aplicate cu succes și pe tarlalele gospodăriei colective din Otopeni. Sarcinile plenarei C. C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, privind asigurarea bazei furajere pentru dezvoltarea șeptelului, stă în centrul atenției locuitorilor comunei Otopeni, mobilizîndu-i la îndeplinirea lor. Astfel în acest an la G.A.C. „1 Mai” va fi în sămînțat un lot demonstrativ de 30 ha. cu porumb siloz, mecanizarea lucrărilor fiind totală, datorită grijii și sprijinului Institutului de Cercetări Mecanice.

Despre legătura dintre presă și oamenii muncii de pe ogoare a vorbit cu multă însuflețire tov. Alexe Constantin, președintele gospodăriei agricole colective „1 Mai”. El a arătat că astăzi ziariștii se deplasează des la Otopeni, la gospodărie, scriînd despre felul cum s-a organizat munca și realizările obținute de colectivități. Atît „România liberă” cît și „Informația Bucureștiiului” au publicat ample relatări despre viața nouă ce pulsează la Otopeni, iar revista „Săteanca” a consacrat multe din paginile ei popularizării harnicelor colectivist de la G.A.C. „1 Mai”. Fiecare colectiv simte astfel un ajutor concret prin cuvîntul scris apărut în presă, care-l ajută să înțeleagă mai bine sarcinile ce le are de îndeplinit. Toți colectivității din comună

sînt abonați la ziare, numai la „Scînteia” fiind peste 100 abonamente. „Ne străduim — a încheiat tov. Alexe — să formăm din rîndurile noastre corespondenți voluntari, socotînd că în felul acesta vom întări și mai mult legătura dintre noi și presă”.

Alți vorbitori au ridicat probleme privind intensificarea muncii de popularizare a presei, recomandînd bibliotecii sătești să folosească metode cît mai vii și atractive în dezvoltarea gustului pentru lectură a presei. În acest spirit a vorbit și tov. Petruș Ancuța, membră în Comitetul executiv al sfatului comunal, care a scos în evidență permanenta preocupare a bibliotecii pentru informarea politică a populației din Otopeni. În timpul iernii, în cele 33 cercuri de citit, s-au citit diferite articole din ziare și reviste legate de colectivizarea agriculturii, de păstrarea avutului obștesc, etc. În vitrinele amenajate de bibliotecă pentru popularizarea presei, s-au afișat zilnic articole de fond din ziarul „Scînteia” precum și unele articole despre evenimentele politice mai importante, cum a fost de pildă vizita lui N. S. Hrușciov în Franța. În campaniile agricole, biblioteca are sarcini deosebite. Oamenii fiind ocupați la muncă pe cîmp, bibliotecarul se deplasează la fața locului, informîndu-i asupra materialelor mai importante apărute în presă. Sfatul popular local a luat măsuri, ca în perioada campaniilor agricole, să se organizeze la stația de radio **Ora locală**, în cadrul căreia să se citească regulat articole din ziarele centrale.

Seara închinată presei comuniste pe tema **Ziarul — instrument al construcției socialiste** s-a încheiat prin vizionarea unui film, legat de viața și activitatea lui V. I. Lenin. Participanții la această reușită manifestare culturală și-au exprimat dorința să se organizeze — în viitor — asemenea acțiuni interesante și pline de conținut, care aduc o contribuție însemnată la ridicarea nivelului politic și cultural, fiind totodată și un mijloc viu de largă popularizare a presei în mase.

Operele noi noastre literaturi pentru copii și tineret, în ale cărei pagini sînt evocate aspecte din viața și lupta clasei muncitoare pentru dreptate și libertate, pot fi folosite de bibliotecari în scopul intensificării activității educative în rîndurile copiilor și tineretului. Tinerii cititori au prilejul astfel să cunoască figuri de luptători comuniști, eroi pozitivi, cu o structură sufletească nouă, exemple vii, în stare să le înaripeze fantezia, trezindu-le dorința de a le urma exemplul.

Printre aceste cărți se numără **Luptători pentru pace, socialism și fericirea poporului**. Vol. I (Editura tineretului, Buc., 1955) care cuprinde scurte biografii ale unui mare număr de luptători ai clasei muncitoare. Epoca, pe care o înfățișează volumul, cuprinde perioada unui aproape jumătate de secol, reconstituind aprigele lupte duse pentru făurirea partidului comunist, pentru unirea maselor împotriva exploatării capitaliste, a diversiuinilor naționaliste.

Citești pagină cu pagină și în tumult de sentimente îți răscolește conștiința: cruzimea călăilor îți provoacă repulsie, revolta eroismul comuniștilor te însulește cu o admirație profundă, nemărginită; în fiecare faptă de eroism vezi forța inspiratoare, în vorul de curaj — partidul. Comuniștii, — ale căror biografii sînt reconstituite în lucrare — au devenit luptători neînfricați datorită partidului. Tot ce acești luptători aveau mai bun în ei, este opera partidului.

Măreția faptelor, spiritul de abnegație și eroism, ce răzbat cu putere din paginile acestei cărți, constituie un îndemn pentru tinerii cititori de-a milita pentru idealurile comunismului, de a năzui să urmeze pilda comuniștilor, de a-și însuși trăsăturile morale ale eroilor comuniști, puterea lor de muncă, de luptă și sacrificiu.

★
Aceleași simțiminte sînt trezite în sufletul tinerilor cititori și de lectura volumului de evocări a scriitorului M. Novicov: **Povestiri despre Doftana** (Editura tineretului, Buc. 1957).

Pagini de eroism

După cum ne informează autorul, în cuvîntul introductiv, povestirile de mai sus „s-au născut din dorința de a contribui la educația comunistă a tineretului de azi, prin a-i împărtăși măcar în mică parte experiența de luptă a comuniștilor în anii terorii burghezo-moșierești“.

În cele șapte povestiri ale volumului sînt zugrăvite întâmplări deosebit de dramatice, ai căror eroi înfruntînd greul regim al închisorilor, torturile călăilor de la Siguranță, s-au jertfit pentru fericirea întregului popor, în fruntea luptei maselor împotriva fascismului, a dictaturii antonesciene. Rînd pe rînd, se perindă prin fața cititorului aspecte înălțătoare, pilduitoare, din viața aspră a deținuților antifasciști, pe care întreg sistemul de exterminare al regimului burghezo-moșieresc n-a izbutit să-i clin-tească din hotărîrea de a se jertfi cauzei căreia îi închinaseră întreaga viață. Aflăm astfel, despre luptele înverșunate ale comuniștilor pentru cucerirea unor condiții omenești, organizarea atelierelor, activitatea cultural-politică, relevînd totodată cum cu sacrificii de neînchipuit, comuniștii, sub conducerea celor mai buni dintre ei, studiau pe clasicii marxism-leninismului, discutau situația internă și internațională și nu întreprueau nici un moment lupta împotriva orînduirii burghezo-moșierești.

★
Un luminos exemplu de muncă și luptă închinată poporului este cel al tînărului comunist Constantin Godeanu, a cărui viață o evocă lucrarea lui M. Mihalache **Zborul soimului**. (Editura tineretului, Buc., 1959).

Autorul descrie formarea conștiinței comuniste a lui Constantin Godeanu, descriind evenimentele cele mai importante din viața eroului, subliniind că fiecare încercare nouă, prin care trebuia să treacă tânărul luptător, l-a oțelit și mai mult, întărindu-i încrederea în forțele sale.

Descinzând din sânul țărănimii sărace, ucenic la Atelierele „Grivița“, Constantin Godeanu a cunoscut din fragedă copilărie, odată cu „binefacerile“ statului burghez și singurul mijloc care ducea spre o viață mai bună: lupta împotriva exploatării, pentru definitivarea ei doborâre. Din momentul apropierii sale de partid, viața și-a limpezit înțelesul. Acceptarea deliberată a idealurilor partidului, înrolarea fermă în rândurile militanților într-o perioadă când comuniștii nu puteau activa decât în ilegalitate, însemna totodată acceptarea conștiință a unui destin plin de sacrificii. Arestat sub învinuirea de a fi minat orânduirea burgheză și de a se fi ridicat împotriva fascismului, Constantin Godeanu a îndurat, cu dârzenie, schingiuirile la care l-au supus călăii săi, triumfând astfel prin înalta sa conștiință morală. Condamnat și închis, Constantin Godeanu învață de la comuniștii încercați și continuă să ia parte, alături de ei, la luptele menite să schimbe soarta pe care clasa dominantă o hărăzise poporului. Indată după eliberare Constantin Godeanu se alătură diviziei „Tudor Vladimirescu“, pornind în cele mai grele misiuni de luptă împotriva fasciștilor. Într-una din aceste misiuni, cade eroic, făcând, încă odată, dovada înaltelor sale calități etice.

★
Model de dârzenie, patriotism și devotament față de cauza clasei muncitoare, este Costel, eroul povestirii lui A. G. Vaida **Micul Patriot**. (Editura tineretului, Buc., 1952 sau în **Povestiri din anii grei**, 1954).

Povestirea începe cu bombardamentul Bucureștiului, de către aviația americană, la 4 aprilie 1944. Costel își pierde atunci mama.

Arestat împreună cu tatăl său, — luptător comunist, — cunoaște cruzimea agenților de la Siguranță. După ce i se dă drumul, Costel intră în legătură cu cei mai

conștiinți dintre muncitori și de la ei află că „a fi comunist“ înseamnă „a fi patriot adevărat“. El citește pe ascuns **România liberă** ilegală, și caută un mijloc pentru a-și salva tatăl din închisoare. Asistând la judecarea procesului tatălui său, Costel află sentința condamnării la moarte a acestuia.

Insuflețit de dorința arzătoare de a salva viața tatălui său, Costel își pune toată nădejdea în folosirea unui mijloc, despre care aflase din lectura **României libere**. O noapte întreagă scrie pe fișii de hirtie un apel către muncitori, cerându-le să-i salveze tatăl de la moarte, apel pe care-l lipește apoi pe ziduri. Totuși, părintele său este executat.

Greaua lovitură ce-a primit îl hotărăște să devină comunist, ca și tatăl său, și să lupte, după puterile lui, împotriva fasciștilor. În primele zile după răsturnarea dictaturii antonesciene, Costel îndeplinește misiuni de încredere, dovedind seriozitate în îndeplinirea sarcinilor. El răspîndește manifestele partidului, difuzează primul număr al **României libere**, legale, ajută la demascarea a doi agenți fasciști și organizează un grup de copii care merg în întâmpinarea glorioasei Armate Sovietice, la intrarea în București.

★
Un chip care va deveni drag micilor cititori este și cel al lui Traian Androne, fiul unui muncitor dintr-o suburbie bucureșteană eroul povestirii lui Nicuța Tănase **M-am făcut băiat mare** (ESPLA, Buc., 1956).

Povestind unui interlocutor fictiv, întâmplările pline de tilc ale vieții sale, Androne face să retrăiască înaintea cititorilor viața mahalalei, în preajma celui de al doilea război mondial. Întîlnim aci, chipuri de negustori, adevărați satrapi ai cartierului, ajutați de reprezentanții autorităților. Sub călcăiul lor neîndurător se zbat în mizerie familiile muncitorilor săraci.

Indurînd de mic amărăciunile exploatării, Traian Androne a învățat să reflecteze asupra vieții. Ceea ce-l caracterizează este luciditatea precoce, menită să-l ajute să dezvăluie cruda realitate ce-l înconjoară. În urma nenorocirii care-i lovește familia (ma-

ana sa moare, iar tatăl este închis), Traian, după lungi peregrinări ajunge ucenic într-o fabrică. Aici, se va alătura, pînă la urmă, luptei dusă de partid, care îi incredințează o primă sarcină. Ura lui împotriva celor ce i-au distrus familia și l-au alungat pe drumuri, îl inverșunează. Speranța în zorii unei vieți fericite, despre care îi vorbește tovarășul său îi dă imbold și răbdare. Evoluția lui Traian Androne, rătăcirile și dibuirile lui, încheagă un fenomen tipic în dezvoltarea și ridicarea la luptă organizată a proletariatului din țara noastră. Traian Androne crește sub ochii noștri, ne emoționează prin dramatismul vieții sale.

★

O pildă neuitată pentru copii este și chipul lui Vasilică Dafinoiu, eroul cărții **Trenul trebuia oprit** (Editura tineretului, Buc., 1959) de Lida Golea.

Acțiunea se petrece în zilele cînd poporul nostru a întors armele împotriva cotropitorilor hitleriști și cînd trupele fasciste, fugărite de glorioșii ostași sovietici, încercau să se răzbune, semănînd moartea pretutîndeni. La un canton de cale ferată sosește într-o noapte o echipă de militari nemți, care vor să mineze un pod peste care urma să treacă un tren al Armatei Sovietice. La canton nu se află decît Vasilică Dafinoiu, un bălat de 15 ani, care înțelege îndată ceea ce

urmăresc nemții. Fiul cantonierului este hotărît să împiedice mișcarea hitleriștilor.

Trenul, care se află la o depărtare de 10 minute, trebuia neapărat oprit, fără ca dușmanul să prindă de veste. Cu puțin înainte, felinarul semnalizator de la canton se spărsese și pe fundul lui nu mai rămăsese decît foarte puțin gaz ca să poată aprinde un foc.

Riscînd să fie surprins de nemți, Vasilică se strecoară pînă la mașina lor și sustrăgînd un bidon de benzină, se duce cu el pe linia ferată și aprinde un foc mare. În clipa aceea, nemții, descoperindu-l încep să tragă în el. Dar e prea tirziu: trenul a fost oprit la vreme.

★

Popularizînd asemenea cărți, bibliotecarii vor oferi copiilor și tineretului exemple vii care să constituie un îndreptar în viață, pilde demne de urmat.

De asemenea, cu aceste cărți și altele asemenea aflate în fondul fiecărei biblioteci, se pot organiza matinee literare pe tema **Pagini de eroism**, — minunate prilejuri de a cultiva în tineret dragostea față de trecutul de luptă și jertfă revoluționară a partidului nostru, a-i educa în spiritul atașamentului față de partid, al prețuirii și apărării minunatelor realizări îndeplinite de popor în construirea socialismului în patria noastră.

Ș T I R I

● În vederea sărbătoririi în anul viitor, a celei de a 150 aniversări a nașterii poetului german Fritz Reuter, s-a constituit în R.D.G. un comitet din care fac parte între alții: vicepreședintele Consiliului Național, Horst Brasch; Dr. Wagner de la Secretariatul de Stat pentru universități și școli superioare de specialitate. Sarcina comitetului este de a populariza opera poetului în rîndul oamenilor muncii și în primul rînd a tineretului.

● În prezența ministrului culturii, Alexander Abush, au fost evidențiați la Neuruppin — locul de naștere al poetului Theodor Fontane — oameni de cultură de vază din regiunea Potsdam.

Scriitorul muncitor, laureat al premiului național, — Hans Marchwitza, a căpătat Premiul Fontane clasa I-a pentru trilogia sa *Die Kunniaks*, din care al 3-lea volum a fost publicat cu prilejul celei de a 10-a aniversări a R.D.G.

BIBLIOTECILE SOVIETICE ÎN SPRIJINUL EDUCAȚIEI COMUNISTE

Transpunând în viață mărețul program de construire a comunismului, adoptat de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., precum și hotărârile plenarelor ce au urmat, popoarele Uniunii Sovietice au obținut succese remarcabile în dezvoltarea forțelor de producție ale țării, crearea bazei tehnice materiale a comunismului și ridicarea bunăstării și nivelului cultural al oamenilor muncii. Urmind chemarea partidului comunist de a consolida și de a lărgi cuceririle de pînă acum, de a merge din victorie în victorie, oamenii sovietici luptă cu perseverență pentru noi succese în muncă.

Trecerea de la socialism la comunism presupune nu numai o bază tehnico-materială dezvoltată, dar și un înalt nivel de conștiință a tuturor cetățenilor. Iată de ce educația comunistă constituie una din principalele sarcini practice pe care P.C.U.S. le pune în fața propagandei și agitației de partid. În acest scop, diferitele sectoare ale muncii ideologice sînt chemate să exercite, prin mijloace specifice, o puternică înfrîurire în educarea comunistă a oamenilor sovietici. Grijă de a transforma conștiința oamenilor, de a educa luptători activi și dîrzi pentru comunism, constituie datoria de căpetenie a tuturor militanților pe tărîmul ideologiei.

În rîndul instituțiilor chemate să aducă o contribuție activă în educarea oamenilor societății comuniste, căliți ideologice și evoluați sub toate aspectele, se numără și bibliotecile.

Dovezi grăitoare ale importantului rol ce revine bibliotecilor, în această direcție, sînt cele două hotărîri ale P.C.U.S.: **Cu privire la situația și măsurile pentru îmbunătățirea activității bibliotecilor din țară și cu privire la sarcinile propagandei de partid în condițiile actuale.** Comitetul Central

al P.C.U.S. a trasat, astfel bibliotecarilor, sarcina deosebit de importantă a transformării bibliotecilor în centre de sprijin ale organizațiilor de partid pentru educarea comunistă a oamenilor sovietici, în centre de propagandă a cunoștințelor politice, culturale, științifico-tehnice, agricole, profesionale, — adevărate focare ale muncii de agitație și propagandă.

Cu entuziasmul caracteristic, bibliotecarii sovietici au răspuns de îndată chemării partidului, străduindu-se prin activitatea desfășurată, în lumina celor două hotărîri ale P.C.U.S., să îndreptățească așteptările partidului din partea lucrătorilor pe tărîmul muncii cu cartea.

În centrul atenției bibliotecarilor sovietici stă largă popularizare a cărților social-politice, și în primul rînd, a operelor clasice ale marxism-leninismului, a Hotărîrilor congreselor partidului, a Plenarelor C.C. al P.C.U.S. a cuvîntărilor conducătorilor partidului și guvernului, precum și a celor mai importante documente ale mișcării comuniste internaționale.

Biblioteca orașenească „N. A. Nekrasov“, din Krasnoiarsk, a acumulat o experiență prețioasă în atragerea cercurilor largi de cititori spre studierea operelor lui V. I. Lenin. Printre formele de masă, apreciate de cititori, se numără serile literare, în cadrul cărora iau cuvîntul cititori care au avut ocazia să-l vadă sau să-l audă vorbind pe V. I. Lenin. Asemenea acțiuni se organizează nu numai la bibliotecă, ci și în întreprinderi.

Biblioteca uzinelor de tractoare din Harkov recomandă permanent cititorilor documentele Congresului al XXI-lea al P.C.U.S., operele lui V. I. Lenin despre problemele construcției comuniste, precum și cuvîntările lui N. S. Hrușciiov. Biblioteca acordă

un ajutor sistematic celor care studiază cărți social-politice și istoria P.C.U.S., prin folosirea unei acțiuni originale denumită **Excursie prin țara noastră.**

Un alt exemplu, care oglindește bogata activitate în popularizarea cărții social-politice, este cel al bibliotecii centrale orașenești „V. V. Maiakovski” din Leningrad. Într-o perioadă scurtă de timp, cititorii au împrumutat cu prilejul expozițiilor, organizate de bibliotecă, 3500 de cărți politico-sociale. Biblioteca organizează expuneri săptămânale asupra principalelor evenimente internaționale. În colaborare cu comitetul raional al Comsomolului, au loc miercuri ale **tineretului**, consacrate evenimentelor mai importante pe plan intern. Totodată, pentru a sprijini munca organizației de partid și comsomol, biblioteca asigură întreg materialul bibliografic necesar cursanților de la diferitele forme ale învățământului de partid.

Ideea fundamentală, care orientează toate domeniile muncii ideologice și deci și a activității bibliotecare, este aceea că educația comunistă trebuie făcută numai în strânsă legătură cu viața, cu sarcinile construcției comuniste.

Urmind indicațiile partidului, bibliotecarii sovietici se străduiesc să desfășoare o activitate cât mai concretă, având ca principal scop accelerarea ritmului construcției comunismului, mobilizarea celor ce muncesc pentru îndeplinirea și depășirea planului septenal și a întregului program de construire a comunismului.

Apreciind eficacitatea muncii prestate în măsura în care contribuie la îndeplinirea și depășirea sarcinilor producției, bibliotecarii sovietici acordă o atenție deosebită popularizării ultimelor succese ale științei și tehnicii, precum și metodelor fruntașe în muncă, strâns legate de problemele și sarcinile de fiecare zi ale întreprinderilor, șantierelor, colhozurilor și sovhozurilor.

Bibliotecile sătești, din regiunea Kirov, de pildă, au organizat numeroase manifestări de masă, cu tematică axată pe problemele producției agricole. După ținerea consfăturii pe tema **Grădinile — podoaba vieții**

noastre, locuitorii din satul Solomievka și-au luat angajamentul să înființeze o livadă cu pomi fructiferi.

Bibliotecarii din întreprinderi și instituții se străduiesc să cunoască cit mai bine profilul economic al locului unde-și desfășoară activitatea, pentru a putea contribui astfel la însușirea tehnologiei noi, la pătrunderea tehnicii avansate și ridicarea continuă a productivității muncii. Pentru aceasta, ei caută să ajute pe fiecare maistru, inginer, raționalizator, muncitor și mecanizator, să găsească o rezolvare cit mai justă a sarcinilor concrete din producție.

De pildă, la una din secțiile uzinei din Dnepropetrovsk s-a introdus metoda sulfatului cu oxigen. Biblioteca a întocmit o listă de recomandare a cărților referitoare la această metodă și a organizat lecturi în grup și o expoziție de cărți pe tema **Oxigenul în metalurgie.**

Aproape o pătrime din bogatul fond de cărți al bibliotecii sindicale de la uzina metalurgică din Petrovsk, o formează literatura tehnică. Biblioteca organizează, în mod sistematic, seri ale cărții de producție pe problemele actuale ale uzinei, ca de exemplu **Automatizarea și metalurgia, Gazificarea în uzina noastră ș.a.**

Bibliotecile sindicale din regiunea Sverdlovsk acordă un ajutor multilateral muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, popularizând cartea de producție, pe profilul fiecărei întreprinderi. Ele și-au asociat colaborarea cabinetelor tehnice și a societăților științifico-tehnice. Datorită muncii perseverente a bibliotecii de la uzina de mașini din Sverdlovsk, lectura cărții tehnice este preponderentă la 70 la sută dintre cititori.

Ca urmare a efortului bibliotecarilor sovietici de a aplica în viață directivele partidului, popularizarea cărților este variată și interesantă, atât ca formă cit și ca metode.

Un atare exemplu, este cel al bibliotecii Institutului medical din Kirov, care a organizat printre altele dezbaterea unor probleme ce frământă tineretul, ca de pildă: **În ce constă frumusețea omului și ce înseamnă să trăiești frumos ? ș.a.** Toate acțiu-

nile au fost larg popularizate în rândul celor didactice și studenților. În faza pregătitoare a fiecărei manifestări, s-au ținut discuții cu cititorii, legate de temele dezbătute, ca de exemplu: **Ce este fericirea?**, **Gusturile pot fi discutate?** etc. Pentru a trezi interesul studenților față de manifestările inițiate, s-au întocmit și anunțuri în care se menționau problemele ce vor fi discutate.

Munca bibliotecarilor și-a arătat roadele. De fiecare dată, sala unde a avut loc manifestarea, a fost arhiplină. Tinerii participanți au dezbătut, cu înflăcărare, ore în șir, diferitele probleme puse în discuție.

De asemenea, prind viață și recomandările partidului, în ceea ce privește folosirea celor mai bune opere beletristice, ca instrument de înviuare ideologică și emoțională a cititorilor. Tot mai multe biblioteci sovietice organizează, cu regularitate, consfătuiri cu cititorii asupra unor valoroase opere sovietice, expoziții de cărți și expuneri bibliografice, care contribuie în mod vizibil la o intensă circulație a acestora.

În urma recomandărilor partidului de a fi larg aplicate formele muncii educative individuale, bibliotecarii sovietici îmbunătățesc continuu munca individuală cu cititorii, pentru ca aceștia să poată primi cartea cea mai indicată. Bibliotecara Vera Pavlovna Seviuk, de pildă, se pregătește cu grijă pentru discuțiile individuale cu cititorii, căutând în primul rând, să cunoască — prin lectură proprie și cu ajutorul materialelor bibliografice — toate cărțile noi apărute. Ea face regulat controlul fișelor cititorilor, urmărind lectura lor. În felul acesta, bibliotecara reușește să îndrumeze competent lectura cititorilor, să-i convingă spre o lectură organizată.

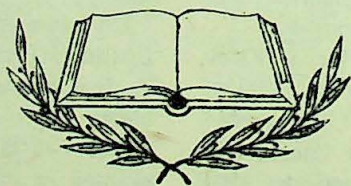
Studierea atentă a cerințelor cititorilor, îndrumarea diferențiată a lecturii lor, se observă și la biblioteca uzinei din Berez-nikov. Bibliotecara studiază cerințele cititorilor, organizându-și activitatea în funcție de nivelul și specificul fiecărei grupe de cititori.

Cele înfățișate în articolul de față constituie o mică parte din activitatea multilaterală desfășurată de bibliotecarii sovietici, în educarea comunistă a oamenilor muncii. Ducerea la bun sfârșit a importantelor sarcini ce stau în fața bibliotecarilor sovietici în această privință, implică cu acuitate și problema ridicării nivelului lor ideologic, teoretic și profesional. Iată de ce se lărgește permanent rețeaua de învățămînt mediu și superior, se organizează cursuri și consfătuiri teoretice cu bibliotecarii.

Organizațiile de partid și de stat acordă o importanță deosebită acestei probleme. Astfel, Comitetul orașenesc de partid din orașul Klinck a numit lectori speciali, care ajută pe bibliotecari să studieze operele lui V. I. Lenin, iar în seminariile lunare au loc cu regularitate schimburi de experiență, pe tema popularizării operelor marelui dascăl al proletariatului.

Felul în care bibliotecarii sovietici se străduiesc să aplice în munca lor de zi de zi, indicațiile C.C. al P.C.U.S. privind intensificarea muncii de educație comunistă a oamenilor sovietici, constituie un nou exemplu creator de activitate pusă în slujba mărețului ideal al comunismului.

Studierea activității bibliotecilor sovietice pentru transpunerea în viață a indicațiilor P.C.U.S. constituie pentru lucrătorii bibliotecilor din țara noastră un imbold în ridicarea muncii lor la nivelul marilor sarcini trasate de partid pentru construirea vieții noi, socialiste.

Concursul bienal „BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE”

De marginea înscrierii în concurs a bibliotecilor din regiunea Timișoara

BICA IOANA

inspector — Direcția bibliotecii din Ministerul Învățămîntului și Culturii

Recapitularea în cifre a activității din anul trecut și compararea lor cu activitatea pe care bibliotecile și-au propus să o realizeze în acest an, ilustrează în modul cel mai convingător, caracterul mobilizator al concursului bienal. Astfel, anul trecut bibliotecile din regiunea Timișoara au înscris 155.599 cititori, cu 1.171.390 cărți citite. Potrivit planului pe 1960, numărul cititorilor se va urca la 225.005, iar al cărților citite la 2.340.246.

Rezultatele bune, obținute pînă în prezent de bibliotecile raionale Arad, Moldova-Nouă, Lugoj, de multe biblioteci comunale ca cele din Chizătău — raionul Lugoj, Belhăusen — raionul Făget, Biled — raionul Timișoara ca și de multe altele din regiune, dovedesc că obiectivele concursului pot fi realizate.

De la început se remarcă o creștere a activității, ilustrată alături în sporirea numărului de cititori cit și a cărților difuzate, datorită muncii sistematice și de conținut desfășurate. Concomitent cu celelalte sarcini prevăzute de regulamentul concursului, trebuie să se realizeze o atragere masivă spre carte a muncitorilor și țăranilor muncitori.

Sporirea indicilor de activitate nu s-a făcut însă în mod unilateral, ci s-a ținut seama de rezultatele obținute anul trecut de către fiecare categorie de biblioteci, de necesitatea de a ridica prin concursul bienal, acele biblioteci raionale cu activitate mai slabă. De pildă, la cele 14 biblioteci raionale, care în anul 1959 au înscris 34.209 cititori și au difuzat 411.360 cărți, — se prevede

creșterea numărului de cititori la 38.600 și a indicelui de citire în funcție de numărul acestora.

Accentul cade, în mod deosebit, pe permanentizarea cititorilor, pe ridicarea conținutului activității și pe realizarea indicelui de citire.

Dacă fișa de înscriere în concurs prevede o creștere mai mare a numărului de cititori, aceasta se datorește atenției sporite pe care o acordă bibliotecilor de la sate și a căror sarcină este de a atrage masiv spre lectură populația adultă — muncitorii și țăranii muncitori. Față de anul trecut, bibliotecile de la sate își vor spori numărul cititorilor de la 119.516 la 183.655.

Din această cauză, ca și din pricina indicelui de citire scăzut în anul trecut la unele biblioteci din regiune, a fost necesară dublarea numărului de cărți citite, de la 1.171.390 la 2.340.296. Dar spre deosebire de anul trecut, — cînd răspîndirea cărții social-politice, tehnice, agrotehnice și de popularizare a științei s-a făcut mai mult sau mai puțin satisfăcător, — în acest an bibliotecile, orientîndu-și activitatea spre sarcinile social-politice și economice actuale, vor trebui să înregistreze un salt calitativ.

De aceea, ca o trăsătură esențială a desfășurării concursului bienal în regiunea Timișoara, se desprinde în special creșterea activității bibliotecilor de la sate. Aceasta creează nu numai perspectiva ridicării conținutului efortului de permanentizare a cititorilor și a creșterii indicelui de citire, dar

și a promovării bibliotecilor slabe la nivelul celor cu activitate bună. „Goana după cititori” este înlocuită cu munca de conținut, fără să neglijeze atragerea spre lectură, a celor care încă nu au călcat pragul bibliotecilor.

O greșeală, care apare în fișa de înscriere în concurs, este felul cum înțelege indicele de activitate, pe care trebuie să-l realizeze biblioteca comunală.

Este cunoscut că activitatea bibliotecilor sătești afiliate este inclusă în activitatea bibliotecilor comunale și raportată de către acestea. În regulament se prevede ca biblioteca sătească afiliată să realizeze indici de activitate egali cu indicii de activitate ai bibliotecii sătești neafiliate. Or, aceasta nu presupune că biblioteca comunală trebuie să realizeze un indice de citire mai mic decât 10. În cazul în care bibliotecile sătești afiliate vor realiza cei 11.608 cititori și 95.645 cărți citite, neținând seama de aceste rezultate sunt incluse în activitatea bibliotecilor comunale, aceasta va duce la situația ca indicele de citire realizat de bibliotecile comunale să fie mai mic decât 10. (9,7).

De aceea este necesar ca bibliotecarul comunal, prin activitatea pe care o desfășoară la centrul de comună, să compenseze activitatea bibliotecilor sătești afiliate, așa încât la sfârșitul concursului indicele de citire să fie 10.

Unele măsuri organizatorice ca de pildă: cunoașterea temeinică a cadrelor de bibliotecari din raioanele regiunii; a activității și rezultatelor obținute; participarea meto-diștilor bibliotecii regionale la seminariile raionale și la organizarea celor mai bune schimburi de experiență interraionale și intercomunale, pot sprijini în mai mare măsură conținutul activității bibliotecilor din regiune, pot contribui la realizarea ritmică și egală a indicilor de activitate pe toată perioada desfășurării concursului.

Un rol deosebit în popularizarea metodelor de muncă, folosite de bibliotecari, îl vor avea cele trei schimburi de experiență interraionale pe care biblioteca regională Timișoara le va organiza, așa încât fiecare

biblioteca raională să participe la cel puțin un schimb de experiență.

Conținutul acțiunilor, organizate de către bibliotecile din regiunea Timișoara în toată perioada concursului, are un rol deosebit în îndeplinirea obiectivelor prevăzute în popularizarea celor mai bune cărți, în ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Sîntem convinși că cele 585 biblioteci, din regiunea Timișoara, înscrise în concursul bienal, vor desfășura, cu sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare, o activitate mult superioară față de anii trecuți, astfel încît cifrele înscrise în fișele de concurs să devină o realitate la 31 noiembrie 1960.

REZULTATE IMBUCURĂTOARE

POPESCU GHEORGHE
directorul bibliotecii regionale
Constanța

Potrivit regulamentului concursului bienal și a planului de măsuri întocmit de Comitetul executiv al Sfatului popular regional Constanța, s-a desfășurat la reședințele de raion, analiza muncii cu cartea în primul trimestru al acestui an. Pînă la 10 aprilie crt. s-au ținut asemenea consfătuiri în cinci raioane, pe marginea cărora se pot trage unele concluzii, utile în pregătirea celorlalte etape ale concursului.

Dintr-un început se poate aprecia faptul că majoritatea bibliotecarilor este însuflețită de un puternic entuziasm pentru realizarea normelor, stabilite de concursul bienal. Prin prelucrarea amănunțită în fiecare raion a concursului bienal — la care au participat membrii comisiilor raionale de concurs, delegați ai comitetelor raionale de partid și U.T.M., ai comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale și bibliotecari — a reieșit că s-a asigurat o orientare justă a

activității cu cartea, precum și găsirea celor mai potrivite metode de muncă.

De asemenea, trebuie subliniat interesul comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale și comunale pentru buna desfășurare a muncii cu cartea, precum și ajutorul material dat bibliotecilor aflate în concurs, de către consiliile de conducere ale gospodăriilor agricole colective.

De remarcat este și faptul că pentru a stimula cât mai mult activitatea bibliotecilor respective, unele comitete executive ale sfaturilor populare raionale — ca de pildă Medgidia și Babadag — au acordat cu ocazia consfăturilor trimestriale, drapele și premii în bani bibliotecarilor evidențiați. Aceste stimulente se află de altfel și în atenția Comitetului executiv al statului popular regional în vederea popularizării celei mai bune experiențe acumulate de biblioteci.

Menționăm, ca deosebit de pozitiv, că numărul cărților agrozootehnice, difuzate este în continuă creștere. Aceasta dovedește că în marea lor majoritate, bibliotecile din regiunea noastră își subordonează activitatea lor, sarcinii principale trasată de partid oamenilor muncii din agricultură și anume întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective.

Consfăturile organizate pe teme ca *Dăunătorii porumbului și combaterea lor, Cultura florii — soarelui, Creșterea oilor, Cultivarea porumbului pentru siloz*, etc. au dovedit preocuparea susținută a lucrătorilor din biblioteci, din punctul de vedere al metodei și tematicii, axată pe discutarea problemelor concrete ale g.a.c.-urilor. Datorită acestei orientări juste, cele 10 biblioteci comunale din raionul Medgidia — de pildă — au înscris în trimestrul I/1960 cu 1250 cititori mai mult decât în aceeași perioadă a anului trecut și cu peste 15.000 mai multe cărți citite. Procentul de citire al cărții social-politice, științifice și agrotehnice s-a ridicat la 28% față de 18%, cât s-a realizat în trimestrul I al anului trecut. Este important de relevat că numărul cititorilor țărani colectivști și muncitori, la cele 10 biblioteci din raionul Medgidia, reprezintă 97%

din totalul cititorilor maturi înscriși. De asemenea, în raionul Măcin, cele 7 biblioteci comunale au înscris 3182 cititori față de numai 2124 în trimestrul I al anului trecut și au împrumutat peste 12.000 cărți. Și în acest raion, ca de altfel în toate cele cinci raioane în care au avut loc consfăturile trimestriale, țărani colectivști și muncitori reprezintă peste 85% din totalul cititorilor înscriși la bibliotecă.

De asemenea, este îmbucurător faptul că la unele biblioteci a crescut mult, comparativ cu anul trecut, indicele de citire, în urma preocupării pentru îndrumarea lecturii cititorilor.

Și în sfârșit, analiza muncii cu cartea în trimestrul I/1960 a scos la iveală că s-a îmbunătățit activitatea bibliotecilor sătești, ca urmare a antrenării lor în număr cât mai mare în concursul bial. De exemplu, cele 23 de biblioteci sătești din raionul Medgidia au înscris în trimestrul I/1960, 8213 cititori față de 4213 cititori realizați în același interval de timp în anul trecut și au împrumutat peste 27.000 de cărți.

Consfăturile raionale de analiza muncii au scos la iveală și unele lipsuri ce mai stăruie în activitatea unor biblioteci și a unor comitete executive ale sfaturilor populare, care vor trebui să fie remediate prin luarea unor măsuri corespunzătoare, creșterea astfel cât mai multor biblioteci posibilitatea de a participa cu succes la concursul bial.

Astfel, s-a constatat că biblioteca din comuna Baia, raionul Istria, a înscris mai puțini cititori decât în trimestrul I al anului 1959. Tot sub nivelul activității din trimestrul I al anului trecut se află și alte biblioteci din raionul Istria. În raionul Măcin, a reieșit lipsa de preocupare a bibliotecarilor pentru difuzarea cărții social-politice și agricole. Secția de învățământ și cultură a raionului Tulcea a lăsat organizarea consfăturii raionale numai pe seama bibliotecii raionale, din care cauză participarea bibliotecarilor a fost defectuoasă.

În majoritatea raioanelor, consfăturile de analiza muncii au durat două zile, prilejuind dezbateri cuprinzătoare asupra muncii cu cartea, constituind în același timp un

amplu schimb de experiență între bibliotecarii din raionul respectiv.

Biblioteca regională a participat, prin metodele săi, la toate aceste consfătuiri, închegându-și în felul acesta o imagine de ansamblu a muncii cu cartea pe întreaga regiune. Convinși de eficacitatea consfătuirilor, ne vom strădui să le organizăm

la sfârșitul fiecărui trimestru. Pe viitor, intenționăm ca ele să aibe loc pe lângă o bibliotecă raională sau sătească, în felul acesta bibliotecarii putînd să învețe concret din experiența bibliotecii-gazdă, care la rîndul ei își va putea îmbunătăți conținutul muncii prin preluarea experiențelor pozitive ale celorlalte biblioteci.

Rolul bibliotecii raionale în buna desfășurare a concursului

Îmbunătățirea activității bibliotecilor de la sate, în cadrul concursului bienal, depinde în mare măsură de îndrumarea lor metodică, de felul cum bibliotecarii sint ajutați și instruiți să cunoască sarcinile ce le revin, precum și de cele mai bune și mai eficiente metode pentru ducerea acestora la bun sfîrșit. Fiind mai aproape de bibliotecile sătești, mai operative în satisfacerea cerințelor lor, — biblioteca raională s-a dovedit a fi, astfel, veriga principală în îndrumarea nemijlocită a muncii cu cartea la sate.

Iată de ce, regulamentul concursului bienal **Biblioteca în slujba construcției socialiste** condiționează premiarea bibliotecilor raionale, de felul cum vor reuși să desfășoare o intensă muncă de îndrumare și control, astfel ca pînă la sfîrșitul concursului 60 la sută din numărul bibliotecilor comunale și 30 la sută din cel al bibliotecilor sătești neafiliate din raza lor de activitate metodică, să îndeplinească toți indicii prevăzuți la sarcinile de concurs ale acestor categorii de biblioteci.

Se constată că acele biblioteci raionale, care au o activitate satisfăcătoare la sediile lor, reușesc să facă în același timp și o îndrumare competentă a bibliotecilor din raionul respectiv.

De pildă, biblioteca raională Rădăuți — care a desfășurat o activitate interesantă, folosind metode variate ca de pildă, expo-

ziția cărții tehnice, popularizată prin întreprinderi și la stația de radioamplificare, — a fost în aceeași măsură preocupată de îndrumarea bibliotecilor din raion. În primul trimestru al anului acesta, au fost vizitate toate bibliotecile comunale precum și 80 la sută din numărul bibliotecilor sătești neafiliate, acordîndu-le un ajutor concret. Din 3 oameni care lucrează la bibliotecă, doi se deplasează în permanență pe teren.

Efectele unei asemenea colaborări practice nu au întîrziat să se arate. În trimestrul I/1960, numărul cărților agrotehnice și de producție difuzate a întrecut cu mult pe cel înregistrat în aceeași perioadă a anului trecut. Datorită sprijinului dat de biblioteca raională la fața locului, biblioteca comunală din Frădăuții Noi a înscris pe trimestrul I/1960 aproape 80 la sută din cititorii planificați pe întreg anul.

Deplasarea pe teren se dovedește a fi, așa dar, o metodă cu bune rezultate în îndrumarea bibliotecilor. Lipsa fondurilor necesare stînjenește însă de multe ori realizarea deplasărilor. Totuși și aici, spiritul de inițiativă al unor bibliotecari a rezolvat oarecum această deficiență, prin organizarea de brigăzi complexe de deplasare, din care fac parte activiștii U.T.M., bibliotecari sindicali și reprezentanți ai organizațiilor de masă.

Pentru a da bune rezultate, deplasările pe teren trebuie pregătite cu minuțiozitate. Lucrătorii bibliotecilor raionale trebuie să studieze în prealabil — pe baza informărilor existente — situația bibliotecii unde se deplasează, pentru a putea acorda un ajutor eficace. Deplasările pe teren trebuie făcute, în primul rînd, nu la întîmplare, ci pe baza unui plan alcătuit în urma studierii situației din raion, acordîndu-se preferință bibliotecilor care au nevoie de mai mult sprijin.

Biblioteca regională București, de pildă, studiază împreună cu bibliotecile raionale, datele de evidență ale fiecărei biblioteci comunale. Pe baza lor, se întocmește planul deplasărilor, pregătirea lor, iar cei care se deplasează cunosc în prealabil realitățile terenului.

Una din sarcinile importante ale bibliotecilor raionale este aceea de a înființa biblioteci comunale-model, cu o activitate multilaterală, capabile să fie centre de sprijin ale bibliotecilor din apropierea lor. În felul acesta, bibliotecile raionale își creează o rețea de biblioteci comunale, prin intermediul cărora vor izbuti să desfășoare o activitate sporită de îndrumare și control. Felt cum sînt organizate și cum își desfășoară munca, bibliotecile comunale-model constituie un mijloc viu de propagare a experienței înaintate în munca cu cartea, un loc de studiu pentru toți bibliotecarii din raion. Această problemă a fost rezolvată cu succes de regiunea Constanța, care a organizat în fiecare raion cîte o bibliotecă comună-model, oferind un exemplu practic pentru celelalte biblioteci din raion. La sediul acestora s-au organizat consfătuiri de cîte 2 zile, la care au participat toți bibliotecarii comunali.

Programul consfătuirilor de două zile a cuprins, de obicei, un referat cu privire la activitatea bibliotecii-gazdă, urmat de o manifestare concretă. Bibliotecarul răspundea de asemenea la întrebările puse de cei prezenți. Astfel, la seminarul organizat în raionul Adam Klisi, s-a studiat problema organizării cercurilor de citit, cu care prilej s-au împărtășit cele mai bune metode, experimentate de biblioteci cu activitate foarte bună în acest domeniu.

Metoda aplicațiunii directe a schimbului de experiență a fost folosită și de biblioteca raională Giurgiu, care a organizat în trimestrul I/1960 10 recenzii de cărți și două seri literare despre viața și opera lui M. Eminescu și A. P. Cehov. Cu ocazia întîlnirii dintre bibliotecarii comunali și satești din raion, care a avut loc la biblioteca din comuna Putineiu, s-a organizat și o consfătuire cu colectiviștii din comună asupra unei cărți despre cultura sfeclii de zahăr. Pe lîngă un mare număr de țărani muncitori, la consfătuire a participat și secretarul sfatului popular raional Giurgiu.

Un alt exemplu este și cel al bibliotecii raionale Urziceni care a organizat 2 seminarii.

Biblioteca raională fiind centrul de pregătire a cadrelor de bibliotecari din raion, trebuie să se asigure o bună organizare a seminarului raional.

Un seminar, bine organizat, oferă posibilitatea unui rodnic schimb de experiență, mijlocește bibliotecarilor cunoașterea cărților noi apărute și a materialelor metodice și bibliografice, îi ajută să se orienteze în problemele muncii culturale de masă și să cunoască modul cel mai potrivit în care pot fi duse la îndeplinire sarcinile ce le revin. Din acest punct de vedere, seminarul este forma cea mai operativă de îndrumare a bibliotecilor din raion. De aceea regulamentul concursului bienal impune bibliotecarilor raionali să depună cea mai mare grijă în organizarea seminariilor.

O ultimă problemă este cea a locului seminariilor. Experiența a dovedit eficacitatea măsurilor luate de unele biblioteci raionale, care le țin de obicei prin rotație la bibliotecile comunale. Acest procedeu mijlocește cunoașterea activității bibliotecilor, permițînd un mai larg schimb de experiență între bibliotecari.

O bibliotecă raională care și-a intensificat activitatea în vederea reușitei concursului, este aceea a raionului Brad, regiunea Hunedoara, care și-a asigurat colaborarea unui consiliu, alcătuit din 11 tovarăși, recrutați din rîndurile intelectualității locale și ai muncitorilor, cititori-fruntași. Exemplul însă

n-a rămas limitat la biblioteca raională. În prezent se fac pregătiri pentru formarea de consilii asemănătoare și la bibliotecile comunale. Primind forțe noi, bibliotecile comunale vor putea trece la o formă mai avansată în munca cu cartea, traducând în viață sarcinile ce le stau în față în cadrul concursului bienal.

De asemenea este interesant de remarcat și inițiativa aceleiași biblioteci de a organiza în centrele muncitorești, cum sînt Gura-Barza și Tebla, în colaborare cu bibliotecile sindicale, seri de întrebări și răspunsuri pe tema celor mai noi metode în munca mînitului și care interesează populația respectivă.

Se înțelege, că un accent deosebit trebuie pus pe conținutul muncii, în strînsă legătură cu sarcinile actuale ale bibliotecarilor. În legătură cu aceasta, este necesar ca bi-

bliotecile raionale să se îngrijească de întocmirea unor materiale metodice, referitoare la organizarea manifestărilor de masă, evitîndu-se recomandările și îndrumările schematice, lipsite de viață și rupte de interesele specifice ale cititorilor respectivi. În această direcție, socotim ca o bună realizare, materialele metodice întocmite de biblioteca raională din Focșani.

Fără îndoială că exemplele de mai sus ne arată că bibliotecile raionale înțeleg din ce în ce mai mult rolul lor de îndrumător metodic al bibliotecilor comunale și sătești. Ținem să subliniem că preocuparea lor centrală trebuie să se îndrepte asupra conținutului muncii desfășurate, — cheazășia unei activități rodnice în popularizarea și difuzarea largă a cărții în marea masă a celor ce muncesc.

BIBLIOTECI SINDICALE

Ingînerii și tehnicienii în sprijinul bibliotecii

Cartea tehnică și de producție constituie un ajutor de seamă în lupta pentru îmbunătățirea organizării muncii. Transmițînd ultimele descoperiri tehnice și popularizînd experiența celor mai buni tehnicieni și fruntași, — cartea tehnică și de producție este un sprijin de căpetenie al oamenilor muncii din industrie, pentru îmbogățirea cunoștințelor profesionale în vederea perfecționării continue a procesului tehnologic, pentru a da patriei cît mai multe produse, mai bune și mai ieftine.

Popularizarea și difuzarea cărții tehnice și de producție în masa largă a muncitorilor și tehnicienilor este una din preocupările centrale ale bibliotecilor sindicale. Succesul acestei activități depinde, — în

afară de alți factori, cum sînt de pildă: pregătirea bibliotecarilor, cunoașterea problemelor producției — și de felul cum bibliotecile sindicale reușesc să-și întregască forțele, prin colaborare cu bibliotecile cabinetelor tehnice. De asemenea, de ajutorul pe care bibliotecarii sindicali îl primesc de la specialiștii din întreprinderi.

În cele ce urmează, vom arăta cum, clubul muncitoresc „Filimon Sîrbu“ din Hunedoara, a reușit să ducă o muncă competentă cu cartea tehnică și de producție, ocupîndu-și locul cuvenit în aproape toate acțiunile întreprinse pentru sprijinirea producției.

Participînd la activitatea bibliotecii sindicale, inginerii și tehnicienii de la I.C.S.

Hunedoara au influențat în mod pozitiv o mai bună profilare a fondului ei de cărți, pe specificul întreprinderii, recomandând achiziționarea acelor lucrări care oglindesc tehnica nouă în construcții. Un prețios aport a fost dat și în îmbunătățirea formelor și metodelor de popularizare și difuzare a cărților, inițiate de bibliotecă. Astfel, inginerii și tehnicienii de la Întreprinderea de construcții siderurgice Hunedoara, au contribuit la elaborarea planului expoziției **Cartea tehnică — prețios ajutor în ridicarea calificării profesionale a muncitorilor**. Ei au recomandat bibliotecii clubului, cărți tehnice și de producție, de nivel mediu și de popularizare, legate de problemele de muncă ale șantierelor.

Expoziția a fost amenajată în sala de împrumut, cuprinzând cărți din domeniul electrotehnicii, zidăriei, timplăriei, etc. Inginerul Surdila Alexandru a ajutat pe muncitorii ce vizitau expoziția, indicându-le lucrările de care aveau nevoie. La stația de radioficare a întreprinderii, ingineri de specialitate au citit informații bibliografice, axate pe grupe de meserii, iar în secții s-au dat consultații muncitorilor.

Pentru a stimula și călăuzi interesul muncitorilor către cartea tehnică și de producție s-a organizat în sala clubului, un ciclu de conferințe despre tehnica în construcții, recomandându-se pentru studiu lucrări din cadrul expoziției. Inginerul Rădvan Ștefan a vorbit despre **Compactarea betoanelor prin metode vibratoare**, urmată de experiență practică și prezentarea unei liste bibliografice, cuprinzând cărțile și revistele cu ajutorul cărora betoniștii de pe șantiere să-și poată însuși temeinic metode noi de muncă. Cu recomandări bibliografice s-au încheiat și conferințele **Principiul de funcționare al agregatelor de sudare**, susținută de inginerul Zelechi Ervin, **Căile de creștere a productivității muncii în întreprinderea noastră** (ing. Raica Zoltan, director tehnic al întreprinderii), **Importanța introducerii micii și marii mecanizări în construcții** (ing. Moldovan Emil), **Reducerea prețului de cost**

sarcină importantă pentru fiecare constructor din I.C.S.H. (Gogan Alexandru, director general al întreprinderii). Muncitorii au apreciat ca deosebit de folositoare această acțiune, participând în mare număr la conferințele organizate.

Biblioteca clubului muncitoresc „Filimon Sirbu” din Hunedoara posedă un bogat fond de cărți tehnice, științifice, social-politice și beletristice, care se ridică la peste 17.000 de volume. Biblioteca izbutește, astfel, să satisfacă în mare măsură cererile muncitorilor, să-și aducă aportul ei la efortul general de a da industriei cadre cât mai calificate. Muncitorii de la I.C.S. Hunedoara pășesc cu drag pragul bibliotecii, având asigurate aici condițiile ridicării nivelului lor politic, profesional și cultural. Biblioteca clubului are înscriși pînă în prezent, peste 1500 de cititori muncitori și tehnicieni.

Și activitatea bibliotecii sindicale nu se desfășoară numai la clubul întreprinderii, ci și la locul de producție, unde au fost înființate 13 biblioteci mobile, conduse de bibliotecari voluntari. Aceste biblioteci mobile sînt aprovizionate în mod periodic cu cărți, pe profilul sectoarelor de muncă respective, de către biblioteca clubului „Filimon Sirbu”.

Cele 13 biblioteci reușesc să desfășoare o activitate multumitoare datorită muncii neobosite a bibliotecarilor voluntari, care se preocupă în chip deosebit de popularizarea cărților tehnice și de producție. Printre aceștia, se cuvine a menționa pe tov. Dinulescu Olga, responsabilă bibliotecii mobile de la sectorul „Mecanic-șef”, care ține o evidență clară a cititorilor și a cărților citite. Biblioteca mobilă a înscris 60 de cititori în primul trimestru al anului acesta, cei mai activi dintre ei fiind popularizați la gazeta de perete a sectorului. De altfel, la gazetele de perete ale tuturor sectoarelor se publică, recenzii scurte, precum și o listă adnotată a cărților, aduse lunar în biblioteca mobilă.

Rezultate bune obțin și bibliotecile mobile din sectoarele „Baze și depozite” și „Baia

mecanică". Bibliotecarele Deliu Elena și Pop Elena au popularizat cu precădere manuale și broșuri tehnice care tratează despre metodele de muncă înaintate. Ca urmare a răspîndirii acestor cărți, în cadrul întreprinderii de Construcții Siderurgice din Hunedoara, se aplică cu succes metode noi de muncă. Cititorii înfrunți ca: Mezin Petru, instalator din grupul 4 construcții civile, Matei Gheorghe, mecanic la sectorul „Mecanic-șef”, Semenescu Iancu și alții aplică la locul de muncă, cunoștințele căpătate prin lectură.

Datorită ridicării nivelului cultural și profesional, cu ajutorul cărților citite de la bibliotecă, muncitorii Troia Ernest și Nazarim Arnold, de la sectorul 4, au reușit să-și îmbunătățească munca, aducînd inovații în producție care s-au soldat cu însemnate economii de materiale.

Cu prilejul organizării concursurilor gen „Cine știe, cîștigă”, orientate pe principalele probleme de producție ale întreprinderii, cadrele de ingineri și tehnicieni au acordat un sprijin prețios bibliotecii. De pildă, la concursul pe tema **Cupîtorul de 400 tone O.S.M.** au participat muncitori din sectorul montaj, instalații și construcții. Fiecare participant a primit din timp întrebările și lista bibliografică. Ingerii din

secțiile respective au dat consultații muncitorilor, înscriși la concurs. Datorită acestui sprijin concret, Gheorghe Constantin, Pirtac Vasile, Deledis Dumitru, Luca Gheorghe, se numără printre premiații cu prilejul concursurilor, organizate pe teme tehnice actuale de către biblioteca clubului I.C.S.H.

Dacă bilanțul activității bibliotecii clubului muncitoresc „Filimon Sîrbu” din Hunedoara cuprinde realizări rodnice în direcția difuzării cunoștințelor tehnice în masa muncitorilor. — aceasta se datorește în mare măsură cadrelor de ingineri și tehnicieni din întreprinderea de construcții siderurgice. Înțelegînd rolul de căpetenie al cărții tehnice și de producție, ei fac parte din colectivul voluntar al bibliotecii și aduc o contribuție efectivă la îmbunătățirea muncii în diversele sectoare de producție ale întreprinderii, prin propunerile sau inițiativele luate, ajutînd totodată la organizarea și realizarea lor de către biblioteca sindicală în condiții cît mai bune.

Îndrumarea permanentă pe care biblioteca clubului o primește de la comitetul de partid și de la sindicat, constituie o cheazășie care și pe viitor, munca cu cartea tehnică în întreprinderea muncitorilor din cadrul I.C.S.H. va obține noi succese.

ȘTIRI

● Pentru luna aprilie a acestui an este prevăzută o *Conferință de cultură* a C.C. al P.S.U.G., împreună cu Ministerul Culturii și *Kulturbund-ul german*. Pentru pregătirea conferinței, s-au publicat tezele, ce sînt puse în discuție.

Obiectivul principal și scopul conferinței sînt: dezvoltarea culturii naționale germane în septenal, îmbunătățirea calitativă a nivelului muncii culturale și asigurarea efectelor propagandistice a Conferinței pe plan general german. Pentru pregătirea Conferinței și pe tărîm bibliotecar, a avut loc în luna

martie — cu ocazia celei de a 10-a aniversări a Institutului central de biblioteconomie — o sesiune de lucrări cu tema *Perspectivile sistemului bibliotecar în slujba socialismului și a păcii*.

● Institutul bibliotecar din Leningrad a deschis o bibliotecă auxiliară în care studenții — sub îndrumarea docenților experimentați — pot înmîna cititorilor cărți, organiza expoziții de cărți, întocmi cataloage etc. Scopul acestei biblioteci auxiliare este îmbinarea lecțiilor teoretice cu munca practică.

ÎN CINSTEA ZILEI DE 9 MAI

Concurs pe tema **NU! RĂZBOIULUI**

Anul acesta, la 9 mai, se împlinesc 15 ani de la înfrângerea fascismului. În cinstea acestui eveniment, bibliotecarii pot organiza un concurs literar, popularizând lucrările care demască ororile războiului și contribuie la mobilizarea tuturor oamenilor muncii la lupta activă pentru apărarea păcii.

Pentru a veni în ajutorul bibliotecarilor revista publică în cele ce urmează citeva întrebări asupra materialelor ce pot forma obiectul unui concurs pe tema Nu, războiului!

Răspunsurile la întrebări se vor da la cererea bibliotecarilor.

1. Un puternic act de acuzare împotriva războiului este cartea lui Julius Fucik **Reportaj cu ștreangul de gît**. Cuvintele de încheiere a cărții sale „Oameni eu v-am iubit, veghiați!” constituie și astăzi o chemare adresată oamenilor cinstiți din întreaga lume de a fi vigilenți, de a-și uni eforturile în apărarea păcii. Dacă puteți să spuneți cum a fost scrisă această carte și cum a reușit să vadă lumina tiparului?

2. „Un singur lucru vă cer vouă, celor care veți supraviețui acestor timpuri: Să nu uitați!” spune Fucik.

Să nu uităm în primul rînd miile de eroi care au fost credincioși viitorului și au murit ca el să fie mai frumos. Numiți cîțiva din acești eroi, descriși în cartea lui Fucik și care și-au dat viața în numele acestui viitor luminos și arătați împrejurările din care reiese eroismul și credința lor nestrămutată în izbînda asupra fascismului.

3. Să nu uităm însă — ne învață Fucik — nici pe cei răi, din rîndul cărora s-au recrutat călăii popoarelor, ucigași a milioane și milioane de oameni. Descrieți cîteva din

chipurile hidoase ale acestor călăi, pomeniți de Fucik în cartea sa.

4. Mărturie a ororilor fascismului este și satul Lidice din Cehoslovacia, pe care hitleriștii l-au ras de pe fața pămîntului, omorînd toți locuitorii — copii, bătrîni, femei și bărbați. Numiți poetul român care a închinat o poezie acestei localități.

5. Ascunzîndu-se de copoi gestapo-ului, o tinără fată nota în zilele deșănțatei terori fasciste: „E o minune că n-am renunțat pînă acum la toate nădejtile mele, care îmi par fără noimă, de neîmplinit. Totuși în ciuda realității, nu vreau să renunț la ele, deoarece mai cred încă în ceea ce e bun în om. Nu se poate ca idealurile mele să crească dintr-un pămînt al morții, suferinței și rătăcirii. Văd cum încetul cu încetul lumea se prefăce într-un pustiu, cînd aud tot mai tare bubuitul amenințător ce vrea să ne prăpădească; sufăr alături de milioane de oameni și totuși dacă privesc la cer, cred că toate se vor schimba în bine și că această cruzime va trebui să piară odată și atunci pacea și liniștea vor domni iarăși pe pămînt. Dar pînă atunci trebuie să-mi păstrez neîntinate idealurile; în vremurile ce vor veni, ele își vor afla împlinirea“. Cui aparțin aceste cuvinte și unde au fost ele consemnate?

6. Jurnalul Annei Frank indeplinește un rol important în lupta pentru apărarea păcii în întreaga lume. Confesiunile fetei de treisprezece ani, al cărei apel către umanitate răscolește toate conștiințele, reamintește popoarelor ororile barbariei fasciste. În ce împrejurări și-a scris Anna Frank jurnalul și cum a văzut el lumina tiparului?

7. Ce perioadă de timp îmbrățișează Jurnalul Annei Frank ?

8. Războiul a cerut jertfe imense popoului sovietic. Ca și Andrei Sokolov, eroul povestirii lui M. Șolohov Soarta unui om, milioane de cetățeni sovietici au trecut prin cea mai teribilă încercare; cotropirea țării de către hoardele fasciste. Caracterul dîrz și neclintit al lui Sokolov întruchipează forța miliioanelor de oameni sovietici, capabili să înfrîngă greutățile, să biruie suferințele, să învingă. El întruchipează tăria morală, frumusețea sufletească, încrederea nețărmurită în viață a oamenilor sovietici. Cum a fost viața acestui om pînă la începutul războiului ?

9. Războiul a izbucnit. Sokolov pleacă pe front și cade prizonier la nemți. În ce împrejurări se întîmplă acest fapt ?

10. În prizonierat Sokolov are prilejul să cunoască cruzimea fasciștilor. „Te băteau — spunea Sokolov — fiindcă erai rus, fiindcă mai trăiai încă pe lumea asta, fiindcă munceai pentru ei, nemernicii. Te băteau fiindcă nu le plăceau ochii tăi, fiindcă nu le plăcea cum mergi, fiindcă n-ai făcut stînga-mprejur cum trebuie. Te băteau pur și simplu ca odată și odată să mori de aia bătaie, să te înnece în singele tău și să nu te mai scoli. Pe semne că n-aveau destule cuptoare pentru toți în toată Germania“. Există în carte un fragment care descrie demnitatea și mîndria omului sovietic întruchipată de Sokolov în fața stăpînilor hitleriști.

În ce împrejurări relevă Sokolov aceste calități ?

11. „Oh, pomeniți-i, pururi pomeniți-i pe morții neștiuți din Hiroshima... Și nu uitați pe cei ce v-au ucis...“ sînt versuri scrise de un cunoscut poet român. Spuneți numele și titlul poemului în care se găsesc versurile de mai sus.

12. Dorința de a atinge un patetism maxim l-a condus pe Eugen Jebeleanu la soluția poetică originală a coralului. În poem vorbesc oamenii, păsările, demonii, elementele naturii. Poetul le dă lor cuvîn-

tul, intervenînd după aceea. Cine se exprimă primă prin versurile :

Dați-mi copilul
ori cum ar fi să fie —
de-ar fi să fie
cu chipul
de fiară,
ori cum ar fi să fie —
dați-mi copilul...

13. Cui îi închina poetul versurile cuprinse în Visul poetului ?

14. Indreptată spre apărarea și consolidarea păcii în întreaga lume, politica externă a statului sovietic a făcut să crească prestigiul Uniunii Sovietice în ochii omenirii. Istorică vizită întreprinsă de tovarășul N. S. Hrușciiov în S.U.A. s-a înscris ca un eveniment de o însemnătate excepțională care a exercitat și va exercita multă vreme o înflăcărare pozitivă asupra evoluției evenimentelor și vieții popoarelor. Intre ce date a avut loc această vizită și care a fost itinerariul ei ?

15. Prin apariția în limba română a volumului Să trăim în pace și prietenie, avînd în față întregul material al istorice vizite făcute de N. S. Hrușciiov în S.U.A. cititorul capătă o imagine de ansamblu a vizitei, înțelege mai bine ce misiune grea, dar nobilă și-a asumat șeful guvernului sovietic prin vizita sa în S.U.A. și cu cită înțelepciune, energie și tenacitate, proprie conducătorului bolșevic, a dus-o la îndeplinire. Cuvîntările rostite de premierul sovietic abordează de pe pozițiile marxism-leninismului, cele mai arzătoare probleme ale actualității — problemele păcii și războiului, ale coexistenței pașnice și întrecerii economice ale celor două sisteme, ale superiorității socialismului asupra capitalismului.

Un loc central în cuvîntările rostite de N. S. Hrușciiov este aceea ținută în fața Adunării Generale ONU. Cînd a fost ținută această cuvîntare și care sînt propunerile guvernului sovietic privind dezarmarea generală și totală ?

16. Trecînd la traducerea în viață a istoricelor săle propuneri privind dezarmarea generală și totală, U.R.S.S. a luat la începutul acestui an o nouă inițiativă de

excepțională însemnătate. Care este această nouă inițiativă prin care se dovedește încă odată politica de pace a statului sovietic?

BIBLIOGRAFIE

- HRUȘCIOV, N. S.: **Dezarmarea — calea spre consolidarea păcii și asigurării prieteniei între popoare.** Raportul prezentat de N. S. Hrușcirov la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. Știința, 1959 15. I. p. 3—4 și 16. I. p. 4.
- FUCIK, IULIUS: **Reportaj cu ștreangul de git...** Ediția a 2-a. Traducere din limba cehă, Buc., ESPLA, 1959, 122 p. + 1 f. portr.
- JEBELEANU, EUGEN: **Surisul Hiroșimei.** Ilustrații: Florica Cordescu, Buc., Editura tineretului, 1958, 160 p.
- JEBELEANU, EUGEN: **Lidice.** In vol.: Eugen Jebeleanu: Versuri alese. Buc., ESPLA, 1954, p. 51—58.
- Jurnalul Annei Frank.** 12 iunie 1942 — 1 august 1944. In romînește de C. Ţone. Coperta de A. Bițan. /Introducere/ Jurnalul Annei Frank /de/ S. Damian, Buc., Editura tineretului, 1959, 279 p.
- Să trăim în pace și prietenie.** Vizita în S.U.A. a lui N. S. Hrușcirov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. 15—27 septembrie 1959. Buc., Editura politică, 1959, 425 p. + 14 f. ilustr. nenum.
- Șolohov, Mihail: **Soarta unui om.** Traducere de Marcel Gafton și Lucian Renert. Coperta de Roni Noel. Buc., ESPLA, — Cartea rusă, 1959, 80 p.

ȘTIRI

● In Uniunea Sovietică a apărut un regulament privind organizarea și funcționarea Consiliilor bibliotecilor. Consiliul este un organ obștesc, de conducere colectivă a activității bibliotecilor și totodată un mijloc de controlare a activității acestora de către menii muncii. În 8 puncte din regulamentul sînt indicate sarcinile și atribuțiunile Consiliilor bibliotecilor, dintre care cităm: contribuția consiliului bibliotecii pentru traducerea în viață a indicațiilor Partidului Comunist în ce privește îmbunătățirea activității bibliotecilor și transformarea lor în centre de propagandă a cunoștințelor politice, de cultură generală, tehnico-științifice și agricole. Consiliul bibliotecii își desfășoară activitatea în strînsă legătură cu organizațiile de partid sovietice, sindicale și comsomoliste, și întocmește planuri de deservire a populației, atrage cît mai multe cadre voluntare, cercetează planurile și dările de seamă ale bibliotecilor, ia măsuri pentru îmbunătățirea bazei materialo-tehnice, contribuie la ridicarea calificării cadrelor bibliotecare, editează o gazetă de perete a cititorilor, face de serviciu la bibliotecă.

● Biblioteca centrală germană pentru orbii din Lipsca a fost sprijinită în cursul anului 1959 de către 50 edituri din R.D.G. și cîteva edituri din R.F.G. prin donarea de cărți, etc. Pînă la 30 noiembrie 1959 biblioteca dispunea de peste 20.000 de plăci, de un inventar de 11.605 volume (4885 titluri), și 12.925 volume (409 titluri cu 2005 copii). Pînă în anul 1965, inventarul bibliotecii va trebui să crească la 20.000 volume și la 1400 titluri din așa zisele „cărți grăitoare“.

● Pe lîngă Ministerul Culturii din R.S.S. Cazahă s-a creat un consiliu pentru biblioteci, compus din secțiile bibliotecilor de masă, tehnice, pentru copii, științifice și de învățămînt superior. La primele ședințe ale secției bibliotecilor de masă au fost discutate problemele legate de concursul instituțiilor cultural-educative în cinstea aniversării a 40 de ani a Cazahstanului sovietic.

80 de ani de la nașterea lui TUDOR ARGHEZI

La 21 mai crt. Tudor Arghezi, cel mai mare poet român în viață, împlinește 80 de ani. Născut în 1880, într-o familie de slujbași modești, din Gorj, Tudor Arghezi a debutat în literatură la vârsta de 16 ani, când îi apar primele poezii.

Ziarist, romancier, autor dramatic și nuvelist, Tudor Arghezi rămâne inegalabil ca poet. În afară de Mihail Eminescu nici un alt poet n-a mînuit cu atîta strălucire limba în vers, ca Arghezi. Contribuția sa literară la dezvoltarea limbii noastre actuale este deosebit de însemnată.

Dar cel mai mare merit al poetului, „e acela de a fi dăruit poporului nostru o masivă operă poetică, plină de tîlc și de răbdare, de dragoste de om și de vatra sa, de semeni și de patrie, de dreptate socială, umanitate și pace”¹⁾.

Fie că este vorba de operele sale poetice, de pamflete sau de minunatele tablete, apărute în **Bilete de papagal**, peste tot răzbate viul său protest social, ura și disprețul față de fariseismul exploataților, falarnici și prădători ai trudei celor mulți și sărăciți. În timpul celui de al doilea război mondial, Tudor Arghezi și-a ridicat glasul — prin scris — împotriva cotropitorilor fasciști. După eliberarea patriei, poetul „s-a aliniat în frontul literar revoluționar, devenind prin creația sa un promotor al ideilor patriotice și al avîntului socialist, precum și un acerb adversar al dușmanilor de peste graniță ai țării și demascator al negrei dominații burghezo-moșierești”²⁾.

În 1956, poetul vizitează Uniunea Sovietică, luînd contact cu uriașele realizări ale primului stat socialist din lume. La înapoiere, și-a strîns impresiile într-o carte, în care mărturisește admirația și prețuirea față de popoarele sovietice, de viața nouă pe care și-o făuresc cu un elan unic în istoria omenirii și în același timp își manifestă dorința ca și poporul nostru să urmeze aceeași cale.

Ca pamfletar, Tudor Arghezi poate fi socotit împreună cu bunul său prieten N. D. Cocea, ca întemeietor al acestui gen în literatura noastră. Sub condeiuul său, pamfletul a căpătat caracterul unei arme de luptă. Ani și ani, în trecutul regim burghezo-moșieresc, el a demascat fără cruțare sau sîială putregaiul unei orînduiri abjecte, bazată pe nemiloasa exploatare a omului de către om. În două rînduri, pamfletarul Tudor Arghezi a plătit cu libertatea sa personală, curajul de a fi spus convingerile sale de adeziune cu cei exploatați, de stigmatizare a unor fărădelegi pe care poporul le-a pedepsit pînă la urmă.

Avîndu-și rădăcinile adînc împlintate în viața poporului, opera literară a lui Tudor Arghezi cunoaște azi o popularitate și o prețuire, cum n-a cunoscut în trecut.

¹⁾ Beniuc, M.: *Despre arta lui Tudor Arghezi*. [prefață] în vol. Tudor Arghezi: *Versuri*, Buc., 1959.

²⁾ *Ibid.*, p. 5.

Cinstind prin intermediul literaturii, patria noastră socialistă, Tudor Arghezi adaugă în fiecare zi file noi, în care scrisul său vorbește despre conștiința maselor trezite la o viață nouă, despre bucuria roadelor culese sub steagul muncii libere.

DIN OPERA LUI TUDOR ARGHEZI TIPĂRITA ÎN LIMBA ROMÂNĂ
DUPĂ 23 AUGUST 1944

Cartea cu jucării. Ediția a 4-a. Copertă și vignete de: Mitzura Arghezi. [Buc.], Editura tineretului, 1958, 277p.; **Cartea mea frumoasă.** Buc., Editura tineretului, 1958, 56p. nenum. cu ilustr.; **Cântare omului.** [Studiu introductiv de Mihai Beniuc]. [Buc.], ESPLA, 1956, 224 p. cu portr.; **Din drum...** Coperta de Vero Radu, Buc., Cartea rusă, 1957, 79 p.; **Lume veche, lume nouă.** [Coperta: A. Stoicescu]. Buc., Editura tineretului, 1958, 419 p. + 1 f. portret.; **1907.** Peisaje. Ediția a 2-a. Ilustrația copertei de Iser. Buc., Editura tineretului, 1957, 111 p. + 1 f. portr. (Biblioteca școlară); **Pagini**

din trecut. Ediția a 2-a adăugită. Cu o prefață a autorului. Buc., ESPLA, 1956, 517 p. + 1 f. portr.; **Prisaca.** Buc., Editura tineretului, 1954, 24 p. cu ilustr. + 4 f. ilustr.; **Simple povestiri.** Buc., Editura tineretului, 1956, 263 p. (Biblioteca școlară); **Stihuri pestrițe.** Ilustrații de Perahim. Buc., Editura tineretului, 1957, 14 p. cu ilustr. și portr.; **Versuri.** Cu o prefață de Mihai Beniuc. [Buc.], ESPLA, 1959, 764 p. + 1 f. portr.; **Versuri alese** [Cuvînt înainte de Marcel Breslașu]. Buc., Editura tineretului, 1958, 152 p. cu portr. (Cele mai frumoase poezii).

DIN LUCRĂRILE DESPRE VIAȚA ȘI OPERA LUI TUDOR ARGHEZI

Arghezi, Barbu, T.: **Cu Tudor Arghezi despre versuri și poezi.** Luceafărul, I. IX. 1958, p. 1.; Arghezi, Barbu, T.: **Tudor Arghezi.** (Pagini biografice). Luceafărul, I. II. 1960, p. 2.; Arghezi, Barbu, T.: **Tudor Arghezi.** Ziaristica. Luceafărul, I. III. 1960, p. 4.; Baconski, A. E.: **Tudor Arghezi.** Contemporanul, 5 și 12. II. 1960, p. 3.; Baconski, Leon; **Cântare omului** (Stihuri de Tudor Arghezi, ESPLA, 1960), Steaua, 1956, nr. 10, p. 94—98; Babu, Ovidiu: **Despre elementul folcloric în poezia lui Tudor Arghezi.** În *Caiete critice*. Vol. 1. Buc., ESPLA, 1957, p. 240—249; Beniuc, Mihai; **Despre arta lui Tudor Arghezi.** Gazeta literară, 19. II. 1959, p. 1 și 6; Beniuc, Mihai; **Tudor Arghezi. Hore.** În vol.: Mihai Beniuc: **Meșterul Manole.** Cronici și studii literare. 1934—1957. Buc., ESPLA, 1957, p. 38—43; Bogza, Geo: **Omagiu.** Gazeta literară, 22. V. 1958, p. 1; Botez, Demostene: **Scriitorul cetățean.** Contemporanul, 11. I. 1957, p. 1 și 4; Bratu, Savin: **Anexă: Ibrăileanu despre Tudor Arghezi.** Tudor Arghezi: **Stihuri pestrițe.** În vol.: Savin Bratu: **Cronici.** Vol. 1, Buc., ESPLA, 1958, 141—148 și p. 149—155; Bratu, Savin: **Tudor Arghezi: 1907.** În vol.: Savin Bratu: **Cronici.** vol. 2, Buc., ESPLA, 1958, p. 43—56; Bratu, Savin: **Tudor Arghezi: Lume veche, lume nouă.** Cronica literară. Gazeta literară, 1. V. 1958, p. 2; Buzilă, Boris: **Tudor Arghezi: „1907“.** Cronica literară. România literară, 26. II. 1956, p. 2. Călinescu, G.: **Tudor Arghezi și 1907.** Cronica optimistului, Contemporanul, 20. III. 1959, p. 1 și 2; Călinescu, G.: **Un turn de fildes.** Cronica optimistului. Contemporanul, 8. VIII. 1958, p. 1 și 2;

Căprariu, Al.: **Tableta argheziană.** Cronica literară. Tribuna, 26. IV. 1958, p. 2; Căprariu, Al.: **Tudor Arghezi. Stihuri pestrițe.** Tribuna, 31. VIII. 1957, p. 2; Cesereanu, D.: **Arghezi la 79 de ani.** Tribuna, 16. V. 1959, p. 2; Cesereanu, D.: **Preludii argheziene.** În așteptarea unei reeditări. Tribuna, 25. VII. 1959, p. 9; Cesereanu, D.: **Recitându-l pe Tudor Arghezi.** Tribuna, 21. I. 1960, p. 2; Constantinescu, Pompiliu; **Un mare poet romantic: Tudor Arghezi; Cuvinte potrivite; Icoane de lemn; Poarta neagră; Flori de mucigai; Cartea cu jucării.** În vol.: Pompiliu Constantinescu **Scrieri alese.** Buc., ESPLA, 1957, p. 42—48 și 111—134; Cosașu, Radu: **În legătură cu... Publicistica.** Știința tineretului, 7. IX. 1956, p. 1; Costa, Dan: **O nouă față a satirei argheziene: „1907“.** Viața românească, 1956, nr. 8, p. 153—162; Crohmălniceanu, Ov. S.: **O sărbătoare a poeziei noastre. Tudor Arghezi „1907“.** În vol.: Ov. S. Crohmălniceanu: **Cronici literare.** Buc., ESPLA, 1957, p. 245—269; Crohmălniceanu, Ov. S.: **Cronica literară. Poezia lui Tudor Arghezi.** ed. 2-a) Viața românească, 1957, nr. 2, p. 164—175; Dragu, M.: **Călători prin Țara Socialismului (Tudor Arghezi: „Din drum...“: Gh. Oprescu: „Jurnal de călătorie“.** Cartea rusă). Știința, 13. VII. 1958, p. 2; Elvin, B.: **Despre „1907“ de Tudor Arghezi.** Gazeta literară, 15. XII. 1955, p. 5; Georgesescu, Paul: **Creion** [Evoluția operei lui T. Arghezi] Gazeta literară,

31. I. 1957, p. 6; Georgescu, Paul: **Lume veche, lume nouă**. Tablete de Tudor Arghezi. In vol. Paul Georgescu: **Incerări critice**. Vol. 2, Buc., ESPLA, 1958, p. 240—246; Hantă, Al.: **Atitudini antidinastice în opera lui Tudor Arghezi**. *Tinărul scriitor*, 1957, nr. 12, p. 96—99; Ignat, Nestor și Băleanu, Andrei: **Măiastra cîntare a omului**. *Cronica literară*. Știința, 16. I. 1957, p. 2—3; Iosifescu, Silvian: **Tudor Arghezi: Stihuri pestrițe**. *Cronica literară*, Știința, 30. XI. 1957, p. 3; Lupan, Radu: **Tudor Arghezi: Stihuri pestrițe**. *Viața românească*, 1957, nr. 12, p. 177—183; Maiorescu, Toma George: **Despre poezie cu Tudor Arghezi**. *Contemporanul*, 18. II. 1959, p. 3; Manu, Emil: **Tudor Arghezi, cronicar dramatic**. *Tribuna*, 18. X. 1958, p. 10; Márki Zoltán: **Arghezi în ungurește [1907]** *Tribuna*, 7. IV. 1957, p. 8; Micu, D.: **Tudor Arghezi: 1907**. *Insemnări de lector*. *Contemporanul*, 9. IX. 1955, p. 3; Micu, D.: **Un aspect al creației argheziene**. *Tinărul scriitor*, 1957, nr. 3, p. 84—86; Mîndra, V.: **Pagini din trecut de Tudor Arghezi**. *Cronica literară*. *Gazeta literară*, 28. VIII. 1955, p. 2; Mîndra, V.: **Stihuri pestrițe de Tudor Arghezi**. *Gazeta literară*, 8. VIII. 1957, p. 1; Negoițescu, I.: **Tudor Arghezi în „Sinn und Form”**. *Viața românească*, 1957, nr. 3, p. 240—242; Nișcoară, Maria: **Tudor Arghezi: Pagini din**

trecut. ESPLA, 1955, Steaua, 1955, nr. 7, p. 107—109; Petroveanu, Mihail: **Tudor Arghezi: 1907**. **Cîntare omului**. In vol.: Mihail Petroveanu: **Pagini critice**. Buc., ESPLA, 1958, p. 112—139 și 140—155; Petroveanu, Mihail: **Probleme de reconsiderare; Ce fel de contradicții?; De luptă pentru cunoaștere. Triumful cunoașterii și al creației; Inger și Demon?; Între certitudine și lumină**. *Gazeta literară*, 1959, 3. I. p. 3; 14. I., p. 3; 21. I., p. 3; 28. I., p. 3; 4. II., p. 6; 18. II., p. 1 și 6; Petroveanu, Mihail: **Infern și lumină**. *Probleme de istorie literară*. *Gazeta literară*, 3. III. 1960, p. 3; Petroveanu, Mihail: **Idealul armoniei**. *Gazeta literară*, 17. III. 1960, p. 6; Rălea, Mihail: **Tudor Arghezi**. In vol.: Mihail Rălea: **Scrieri din trecut**. In literatură. Buc., ESPLA, 1957, p. 19—33; Roman, Ion: **Tudor Arghezi: „Din drum”**. *Cărți noi*. *Gazeta literară*, 7. XI. 1957, p. 1 și 7; Roman, Ion: **Brazi și putregai**. *Gazeta literară*, 19. XII. 1957, p. 4; Tudor Arghezi despre sine și despre arta scrisului. *Interviu de Horia Oprescu*. *Tinărul scriitor*, 1956, nr. 12, p. 3—5; Vitner, Ion: **Epopeea răscoalelor**. (Volumul „1907” de Tudor Arghezi) în vol.: Ion Vitner: **Firul Ariadnei**. Buc., ESPLA, 1957, p. 103—118; Virgolici, Teodor: **Poezia lui Tudor Arghezi**. *Studii și cercetări de istorie literară și folclor*, 1957, nr. 3—4, p. 615—643.

MOTIVUL CĂRȚII ÎN POEZIA LUI TUDOR ARGHEZI

N. GEORGESCU-TISTU

A rămas celebru și e mult amintit elogiul cărții rostit de filozoful Alexandru Ivanovici Herzen la inaugurarea în 1837 a bibliotecii publice din Kirov. Era vorba de rolul, hotărîtor în omenire, pe care-l are cartea, ca o credincioasă sentinelă, de a păstra și transmite din generație în generație cultura mereu sporită. Cuvinte asemănătoare paletice și răscolitoare întîlnim în tableta *Cartea*, apărută în revista *Contemporanul*¹⁾ sub iscălitura marelui poet Tudor Arghezi.

„...trăind în strîmbătate și hulă, omul a izbutit să se răscumpere și să se depă-

șească... născocind... graiul scris și, în sfîrșit, Cartea... In conspirația intelectului față de natură, cartea solidarizează azi 2 miliarde de suflete împotriva unui destin... Omul se isprăvește și cartea lui de-abia începe. Uite, mii de inimi și minți trăiesc lîngă tine, în rafturile tale... Pînă la cărți rămînea mărturie cimitirul. L-a învins biblioteca... Ai scăpat de mormînt...” In chip firesc deci, intrînd într-o librărie, scriitorul nostru se adresează astfel unei vinzătoare: „Am auzit că a înviat Baudelaire. Nu vrei să-mi dai ultima lui ediție apărută?”²⁾

¹⁾ In numărul 51 (533) din 21 dec. 1956, p. 1.

²⁾ In aceeași tableță.

Poezia lui T. Arghezi, — străbătută de calda dragoste față de om, împletită cu „legitima sete de îndreptare a tot ce schimonosește imaginea vieții“,³⁾ — reflectează cu prisosință și motivul cărții. Poetul subliniază cu măiestrie artistică rară, adeziunea sa la cartea care adună adevărul vieții în „literele ei sfinte“, la cartea care înalță conștiința maselor spre lumină.

Carte frumoasă, cinste cui te-a scris,
Incet gândită, gingaș cumpănită
Ești ca o floare, anume înflorită
Mîinilor mele, care te-au deschis.
Ești ca vioara, singură, ce cîntă
Iubirea toată pe un fir de păr,
Și paginile tale, adevăr,
S-au tipărit cu litera cea sfîntă.
Un om de singe ia din pisc noroi
Și zămislește marea lui fantomă
De reverie, umbră și aromă,
Și o pogoară vie printre noi.⁴⁾

Aceeași dragoste legitimă a poetului pentru cartea cu miez se reflectă în fabula Volumul și crimpeul⁵⁾, în care satirizează cartea umflată în pagini, dar săracă în conținut:

Din raftul de alături, subțierea cărțuie
Se-ntreabă cu sfială din palida-i hîrtie,
Dacă-nfelesul cărții și scrisul se măsoară
Cu luxul și grosimea-n cotor de dinafară.
Ea-i descusută, foile îi ies,
De-abia se descifrează de jerpelitate ce-s.
Se vede cit de colo c-a fost și-i o ispită
Prin cite miini trecuse, citită, răsцитă,
Pe cînd vecinul mîndru, de drept aristocrat,
Stă-n raft, ca-ntr-o vitrină pantoful
neîncălțat.

De ce cită mai teancul de hîrtie?

Te-ai revărsat și curgi ca un potop.
Cerneala dumatăle nu are fund și dop?
Condeiu cînd e ager și nu minte,
Un gînd îl spune-n citeva cuvinte.

³⁾ Beniuc, M.: Despre arta lui Tudor Arghezi, [prefață] în vol. T. Arghezi: Versuri, Buc., ESPLA, 1959.

⁴⁾ Ex libris, în vol. T. Arghezi: Versuri, Buc. ESPLA, 1959, p. 47.

⁵⁾ Ibidem, p. 530—531.

Cartea indică astfel pentru poetul Tudor Arghezi o treaptă în lupta omului simplu pentru o viață nouă, mai bună. De aici, nobila strădanie a scriitorului, — mesager al aspirațiilor noilor generații:

Nu-ți voi lăsa drept bunuri, după moarte,
Decît un nume adunaț pe-o carte.
În seara răzvrătită care vine
De la străbunii mei pînă la tine,
Prin ripi și gropi adînci
Suite de bătrîinii mei pe brînci,
Și care, tinăr, să le urci te-asteaptă,
Cartea mea-i, fiule, o treaptă.
Așează-o cu credință căpătii.

Ca să schimbăm, acum, întia oară,
Sapa-n condei și brazda-n călimară,
Bătrîinii-au adunaț, printre plăvani,
Sudoarea muncii sutelor de ani.
Din graiul lor cu-ndemnuri pentru vite
Eu am ivit cuvinte potrivite

Slova de foc și slova făurită
Împărechiate-n carte se mărită,
Ca fierul cald îmbrățișat în clește.
Robul a scris-o, Domnul o citește,
Fără cunoaște că-n adîncul ei
Zace minia bunilor mei.⁶⁾

Manifestînd în poezia sa un viguros protest social, ură și dispreț față de fariseismul puternicilor din trecut, care se îngreșau din vlaga celor mulți și trudiți, Tudor Arghezi stigmatizează disprețul clasei exploatoare față de carte, față de cultură. În poezia Biblioteca⁷⁾, el înfățișează pe un îmbogățit ignorant care comandă o întreagă bibliotecă din cărți de lemn, fastuoasă la înfățișare, dar lipsită de conținut ca și proprietarul a căreia îi aparține:

— „Să mi-o faci cit un părete
Zise, răzimat în cot,
Și, ascultă-mă băiete,
Mă-nfelegi, cu cărți cu tot,
Pe tipicul cunoscut,
După cum am mai văzut,
Cu cotoare poleite

⁶⁾ Testament, ibid., p. 19—20.

⁷⁾ Ibid., p. 538—541.

Și cu titluri mari, pe piele,
Cu chenare, ține minte,
Jos cu literele mele —
Ți-am mai spus cum mă numesc —
Și cu semnu-mi boieresc.

Mîndru, fericit și demn,
Le avu dintr-o bucată,
Polițe și cărți de lemn.
Toată spița-i boierească
Va avea ce să citească.

Dar Tudor Arghezi nu socotește cartea
numai ca o treaptă în ridicarea conștiinței
oamenilor, ci ea constituie pentru creator
calea de a transmite cititorului fiorul tainic
al naturii :

Vrui, cititorule, să-ți fac un dar,
O carte pentru buzunar,

Farmece aș fi voit să fac
Și printr-o ureche de ac
Să strecur pe un fir de ață
Micșorata, subțiată și nepipăita viață
Pină-n mîna, cititorule, a dumitale

Măcar citeva crimepe,
Măcar o țandără de curcubee,
Măcar nițică scamă de zare,
Nițică nevinovăție, nițică depărtare.
Aș voi să culeg drojdii de rouă,
Intr-o cărticică nouă ⁸⁾

Covîrșit de puterea ei, însuși Arghezi
mărturisește cartea sa ca intermediar între
tainele lumii și oameni :

...ce-a fost înfii și-nții,
El, omul ? el, cuvîntul ? că limbile-au rămas
Să glăsuiască minții, din cărți, și fără glas. ⁹⁾

Poetul declară cu satisfacție că el e un
simplu mijloc de expresie a naturii :

⁸⁾ Cuvînt, ib., p. 173—174.

⁹⁾ Din taine, ib., p. 39.

Gîndul meu al cui gînd este ?
În ce gînd, în ce poveste,
Îmi aduc aminte, poate,
Că făcui parte din toate ?
Scriu aci, uituc, plecat,
Ascultînd glasul ciudat
Al mlaștinii și livezii
Și semnez :

Tudor Arghezi ¹⁰⁾

Misiunea scrisului și cărții se limpezește
în rostul poetului de a fixa în cărți, în pri-
mul rînd, tot ce-i frumos și luminos :

O, vino, fluture, te lasă
Pe brațu-mi ostenit.
Întinde-ți aripa frumoasă,
Fii bunul meu venit.
Strămută-mi gîndu-ntr-alte părți,
Strecoară-mi-l pe sub tulpini,
Ca să-l întorc apoi pe cărți,
Nins, cum și tu vii, de lumini. ¹¹⁾

Cele mai încîntătoare imagini și peisaje
din natură se înrămează perfect în formele
cărților noastre dragi, care fac una cu su-
fletul omenesc modelat de ele :

Molifii, cițiva, s-au întilnit departe,
Pe cînd murmurul parcului se roagă...
Se-nchide inserarea ca o carte
Și sufletul în foi, ca o zălogă. ¹²⁾

Într-o antologie a motivului cărții în
literatura romînă ¹³⁾, Tudor Arghezi aduce,
față de orice alt scriitor, o mai mare bogă-
ție și variație de versuri. Unele vor fi de-
sigur reproduse cîndva pe zidurile bibliote-
cilor ca îndemnuri spre cartea ce luminează
mintea și încălzește sufletul oamenilor.

¹⁰⁾ Incertitudine, ib., p. 119.

¹¹⁾ Puțin, ib., p. 63.

¹²⁾ Tirziu de toamnă, ib., p. 26.

¹³⁾ Cum s-a schițat în vol. Prima sesiune
științifică de bibliologie și documentare-
Buc., Biblioteca Academiei Republicii Popu-
lare Romîne, 1957, p. 198—209.

ACTIVITATEA BIBLIOTECILOR DE CASĂ DIN ORAȘUL IAȘI

BAHRIM CRISTACHE

bibliotecar șef la biblioteca regională Iași

Pentru satisfacerea cerințelor culturale ale cetățenilor din cartiere, funcționează în orașul Iași un număr de 88 biblioteci de casă.

În dezvoltarea și extinderea acestei forme de activitate cu cartea în mase, un rol important îl au comisiile de femei, comitetele de stradă și deputații, sub îndrumarea permanentă a organizațiilor de partid din cartiere. Bibliotecile de casă au la activul lor numeroase acțiuni de masă, o deosebită atenție fiind dată organizării recenziilor, serilor literare, precum și informărilor politice pe teme interne și externe.

În luna februarie crt. biblioteca regională Iași a organizat în colaborare cu Comisia regională de femei o consfătuire cu responsabilii bibliotecilor de casă, la care au fost invitați și secretari ai organizațiilor de partid din cartiere. După darea de seamă prezentată de biblioteca regională asupra activității bibliotecilor de casă, au urmat trei referate susținute de responsabile de biblioteci de casă, frunțase în muncă.

La discuții, tovarășele Ștefănescu Varvara, Bejenaru Sofia, Apostol Eugenia, Pletea Cornelia, Andronic Alexandrina, Hagiua Pozana, Mercore Eugenia și Alexandrescu Aurelia, au dezbătut aspecte care privesc dezvoltarea gustului de citit în rândul oamenilor muncii din cartiere, aprovizionarea bibliotecilor de casă cu cărți pentru copii și lucrări nou apărute, precum și problema justă ca la bibliotecile de casă să existe operele literare în toate volumele în care ele au apărut.

Discuțiile au scos la iveală activitatea frumoasă, desfășurată în majoritatea bibliotecilor de casă din oraș, efortul și interesul deosebit depus de responsabile în satisfacerea cerințelor cititorilor. Astfel tov. Cărăușu Ludmila a difuzat în prima lună a anului 1960 circa 500 cărți la un număr de peste

150 de cititori făcînd cu această ocazie și 12 noi cititori; tov. Apostol Eugenia a difuzat în același interval de timp 156 cărți și a înscris 71 cititori noi. La rîndul ei tov. Mercore Eugenia a difuzat 550 de cărți la un număr de 143 cititori, organizînd și citirea în grup a unor articole de fond din ziarul „Știința”.

Biblioteca regională Iași în colaborare cu Comisia regională de femei, avînd sprijinul organizațiilor de partid din cartiere, a alcătuit un colectiv de îndrumare și control, format din 8 responsabile de biblioteci de casă, frunțase în muncă. Acest colectiv, instruit de activiști ai bibliotecii regionale, supraveghează îndeaproape activitatea bibliotecilor de casă și semnalează la timp eventualele deficiențe, propunînd măsuri concrete, pentru îmbunătățirea muncii. Fiecare tovarășă din colectivul voluntar de control și îndrumare are în sarcina sa un număr de 12 biblioteci de casă, de a căror activitate informează permanent biblioteca regională.

Tov. Neaga Elena, salariată a bibliotecii centrale regionale care răspunde de rețeaua bibliotecilor de casă, are grija de a convoca de două ori pe lună pe cele 8 tovarășe din colectivul voluntar de control și îndrumare, primeste informările respective, rezolvă operativ unele sesizări și transmite apoi instrucțiuni și indicații privind modul de muncă al bibliotecilor de casă. Trimestrial, biblioteca regională și-a programat ședințe de analiză cu toate responsabilele bibliotecilor de casă din oraș pentru cunoașterea activității cu cartea în acest sector și crearea condițiilor prielnice dezvoltării schimbului de experiență.

Deoarece numeroase responsabile de biblioteci de casă sînt noi în această muncă, cu ocazia consfătuirii s-a ținut și un instructaj asupra sarcinilor ce le revin. S-a lămurit problema ținerii evidențelor și s-au dat îndrumări asupra modului de organizare a manifestărilor de masă. Totodată s-au făcut și aplicații practice în legătură cu completarea fișelor și caietelor de evidență, cu formalitățile de predare-primire privind stocurile de cărți, de la și pentru bibliotecile de casă.

Consfătuirea a constituit un puternic stimulent, responsabilele bibliotecilor de casă luându-și angajamentul de a-și ridica nivelul ideologic și cultural, pentru a populariza în rindul cititorilor, în condiții mai bune și în mod mai competent, cărțile ce le au în bibliotecă. Cu prilejul concursului „Cine știe ciștigă”, organizat la Iași cu ocazia zilei de 8 Martie, au participat și unele responsabile de bibliotecă de casă, ca de exemplu Rusu Aurica și Gheorghiu Maria, care au fost premiate, datorită răspunsurilor concrete date.

În concluzie, se poate aprecia că prin consfătuirea ținută la Iași cu responsabilele de bibliotecă de casă, s-a ajutat mult la desfășurarea unor acțiuni mai largi pentru popularizarea cărților, la cunoașterea greutăților și lipsurilor din rețeaua bibliotecilor de casă, precum și la generalizarea experienței fruntașilor pentru a contribui și mai activ la atragerea în număr și mai mare a maselor de cititori din cartiere către bibliotecile de casă, atingându-se astfel scopul pentru care au fost create.

Unele recomandări la întocmirea planurilor de lectură pentru membrii gospodăriilor agricole colective

Ținând seama de importanța sectorului pomivitic în țara noastră, ne propunem, în articolul de față, să dăm unele recomandări bibliotecarilor noștri la întocmirea planurilor de lectură pentru tehnicienii și brigadierii din acest sector.

Iată, care sînt principalele lucrări și materiale de care trebuie să țină seama bibliotecarii la întocmirea planurilor de lectură respective:

CONSTANTINESCU, GHERASIM și NEGREANU, ELENA: **Studiul însușirilor tehnologice ale soiurilor de viță roditoare.** Buc., Editura Academiei R.P.R., 1957, 740 p.

Sarcinile de producție ale viticulturii, arată autorii, impun cunoașterea soiurilor de viță roditoare, atît sub raportul tehnologic cît și al posibilităților de valorificare mai bună, de la o regiune la alta, de la o podgorie la alta, de la un an la altul. Față de diversitatea acestor sarcini, a reieșit ca o necesitate stabilirea direcțiilor în care trebuie să fie specializată producția, componența sortimentelor, legătura biologică și tehnologică dintre soiuri, distanțele de plantare, portaltoiul etc., în dependență directă și de condițiile pedoclimatice locale și social-economice.

Studiul soiurilor de viță este necesar atît sub raportul stabilirii epocilor de coacere, cît și al determinării principalelor însușiri

tehnologice. Cunoscînd epocile de coacere, se poate ajunge la o justă apreciere a soiurilor în cultură, în vederea unui cules eșalonat, pentru alimentarea piețelor cu struguri de masă, — sau se poate asigura un cules simultan pentru soiurile care sînt asociate în sortimente tehnologice etc.

Lucrarea prezintă rezultatele obținute, în urma studiului epocilor de coacere și a însușirilor tehnologice, la 185 de soiuri de viță roditoare, în condițiile pedoclimatice de la București.

La alcătuirea planurilor de lectură se vor include capitolele: **Stabilirea epocilor de coacere, Stabilirea însușirilor tehnologice, Condițiile pedoclimatice** (p. 5—18), iar din capitolul **Interpretarea datelor privind stabilirea epocilor de coacere și însușirilor tehnologice ale soiurilor de viță roditoare** se vor indica (după ce în prealabil bibliotecarii se vor consulta cu inginerul agronom local) acele soiuri de viță corespunzătoare regiunii respective.

VELICAN, V. G. prof., NILCA, V. prof., BULENCEA, A. prof., MILITIU, I. ing., LUPESCU, F. ing., RĂDULESCU, E. prof., ROGOJANU, V. conf.: **Agenda Horticultorului.** Buc., Editura agro-silvică de stat, 1958, 700 p. Colecția „Biblioteca țaranului muncitor”.

Această lucrare are un caracter strict practic și este destinată să servească inginerilor, tehnicienilor și brigadierilor hortiviticoli.

Din lucrare se vor alege capitolele **Viticultura** (p. 235—367) și **Pomicultura** (p. 367—546) care tratează problemele de bază ale acestui sector, ca: elemente ale activității tehnico-organizatorice și economice în gospodăriile viticole, probleme de organizare a muncii, producerea materialului săditor-viticol, înființarea plantațiilor de vie, îngrijirea viilor pe rod, recoltarea strugurilor; iar în pomicultură, sfaturi privind pepiniera, livada, recoltarea fructelor etc.

CONSTANTINESCU, GHERASIM: Raionarea viticulturii. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1958, 153 p.

Lucrarea servește pentru difuzarea cât mai largă a sarcinilor ce se trasează în perspectivă prin raionarea viticulturii și a căilor de urmat la înființarea noilor plantații de vie. Se recomandă îndeosebi capitolele privind sarcinile de producție ale viticulturii, dezvoltarea viticulturii în perspectivă pe tipuri de gospodării și plantații (p. 7—21). Din capitolul ce tratează schema de raionare a viticulturii, se va alege regiunea corespunzătoare locului de producție al tehnicianului sau brigadierului respectiv.

Cultura viței de vie și prepararea vinului. Manual în sprijinul lectorilor și cursanților din cadrul învățământului agrosilvic de masă. București, Editura agrosilvică de stat, 1958, 317 p.

Manualul urmărește să lămurască pe cititori asupra problemelor de ordin teoretic și practic, legate de sarcina sporirii producției viticole. Se vor introduce în planurile de lectură capitolele care tratează: **Pepiniera** (p. 116—139), **Iniințarea plantațiilor de vie** (p. 146—170), **Agrotehnica viilor pe rod** (p. 176—226), **Bolile și dăunătorii viței de vie** (p. 238—256), **Culesul strugurilor și prepararea vinurilor** (p. 258—283).

Recomandări privind aplicarea complexului agrotehnic în pepinierele viticole pentru obținerea recoltelor mari. București, Editura agrosilvică, 1960, 26 p.

Pentru ca suprafața viilor să ajungă în anul 1957 la 450.000 ha. trebuie să se producă anual — după cum se arată în broșură — 180-200 milioane vițe altoite. Pentru producerea butașilor portaltoi se vor planta numai în primăvara acestui an 4.400 ha. cu vițe altoite. Producția de butași, începând cu anul 1963, va fi de cel puțin 600 milioane bucăți.

Rezultă deci că producerea vițelor altoite, necesare înființării viilor, constituie o problemă de bază a viticulturii. Ca urmare,

în procesul de producție trebuie folosite cele mai avansate și mai economice metode în vederea obținerii unor recolte mari de vițe altoite.

În lucrare sînt înfățișate principalele măsuri agrotehnice, aplicate în plantațiile de vițe portaltoi, în viile furnizoare de coarde-altoi și în școlile de vițe altoite.

BEJAN, TH.: Producerea materialului săditor viticol. Buc., Editura agrosilvică de stat, 1957, 221 p.

În literatura noastră viticolă, **Producerea materialului săditor viticol** constituie o lucrare, care tratînd despre procesul de producție a materialului săditor, reușește să pună la îndemîna inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor din pepiniere toate datele necesare privind acest domeniu.

În alcătuirea lucrării, autorul s-a sprijinit pe experiența dobîndită la pepinieră, fapt care face ca întregul material să fie orientat spre nevoile reale ale lucrătorilor de pe teren. Sub aspect organizatoric, autorul reliefează o serie de proiecte-tip, de vize, norme, scheme de organizare, calcuie etc., extrem de utile celor aflați în producție. De asemenea, sînt descrise toate lucrările agrotehnice necesare înființării și întreținerii pepinierei, țînd seama atît de indicațiile Institutului de Cercetări Agronomice, cît și de ceea ce este nou în literatura de specialitate. **Recomandăm în special capitolele Iniințarea și agrotehnica plantațiilor de portaltoi** (p. 31—103).

MARTIN, M. ING. și DUMITRESCU, I. ING.: Vinificația practică. Buc., Editura Tehnică, 1958, 280 p.

Viticultura și vinificația — arată autorii — constituie în țara noastră o importantă ramură a economiei agricole, fiind bază de aprovizionare cu produse viticole a consumului intern și exportului.

Cunoscînd că doar circa 30% din producția de struguri este destinată pentru consum, — ca struguri proaspeți sau conservați, must și stafide, — rezultă că cea mai mare cantitate din struguri se prelucrează și se vinifică, pentru obținerea a diferite tipuri de vinuri. De aci și importanța aplicării celor mai raționale procedee de vinificare, pe baza unei tehnici din ce în ce mai perfecționate, folosind nu numai recolta de calitate bună, dar chiar și struguri cu o compoziție anormală sau ușor avariata.

Lucrarea este împărțită în 17 capitole și tratează problemele de bază ale vinificației ca de exemplu: prelucrarea strugurilor pentru vinuri albe (p. 61—99), fermentația alcoolică a mustului (p. 99—106), prepararea vinurilor obișnuite și superioare (p. 106—130), fazele de dezvoltare ale vinului (p. 161—167), păstrarea și prelucrarea vinurilor (p. 167—

211), bolile, defectele și neajunsurile vinurilor (p. 238—251), valorificarea rezidurilor lor de vinificație (p. 253—268).

SLEPEANU, I., SERGHEEV, I., DUMITRESCU, M., CHISSEL, H., OLARIU, GH., FILOTI, G.: **Mașini și instalații folosite în vinificație**. București, 1959, Editura agro-silvică de stat, 411 p.

Pentru realizarea produselor-marfă, de calitate — sub formă de băuturi de diferite categorii, — strugurii trebuie prelucrați cu utilaj cât mai perfecționat și în condiții cât mai igienice, pierderile fiind reduse la minimum.

Lucrarea de mai sus înfățișează tehnicienilor, utilajul existent și cel modern care urmează a fi folosit în industria vinului, rachiului și oțetului. Pe lângă descrierea amănunțită a mașinilor și instalațiilor, se indică modul lor de funcționare, legat de procesul tehnologic, cit și amănunte cu privire la amplasarea utilajului, scheme tehnologice, proiecte de crame-pivnițe etc.

Se recomandă la întocmirea planurilor de lectură, capitolele: **Mașini pentru prelucrarea strugurilor** (p. 15—49), **Vase pentru cules struguri, fermentat și păstrat vin** (p. 51—78), **Aparate și instalații pentru fabricarea rachiurilor** (p. 268—295), **Aparate și instalații folosite la fabricarea oțetului** (p. 296—312).

POPESCU, E., ING.: **Viticultura Republicii Populare Bulgaria în plină dezvoltare**. București, Revista „Grădina, via și livada” nr. 2/1959.

Articolul a fost scris în urma vizitei făcute în țara vecină, de un grup de colaboratori ai Institutului de Cercetări Horticole, cu scopul de a face un schimb de experiență valoros în mersul înainte al viticulturii noastre.

Arătând realizările dobândite în ultimii ani în R. P. Bulgaria, precum și unele metode agrotehnice înaintate folosite, autorul arată că și în țara noastră trebuie intensificată munca de obținere a soiurilor noi, mai productive și de calitate superioară, realizarea unui procent mai ridicat de viță altoită (calitatea I-a), amplasarea plantațiilor de portaltoi pe terenuri care să asigure o perfectă maturare a lemnului, mărirea sarcinii de producție pe butuc etc.

BORDEIANU, T. PROF., ING. MIRCEA, I., ING. MILIȚIU, I., și ING. LUPESCU, F.: **Cultura pomilor și arbuștilor fructiferi. Manual în sprijinul lectorilor și cursanților din cadrul învățământului agro-silvic de masă**. Buc., Editura agro-silvică de stat, 1958, p. 344.

Pomicultura este una dintre ramurile importante ale agriculturii din R.P.R. Condițiile de climă și sol din țara noastră sînt

deosebit de prielnice culturii pomilor. Pentru aceasta au fost trasate importante sarcini în vederea dezvoltării pomiculturii în R.P.R.

Lucrarea reprezintă într-o formă simplă toate problemele ce privesc biologia înmulțirea și agrotehnica pomilor și arbuștilor fructiferi, ca de exemplu: creșterea și dezvoltarea pomilor și arbuștilor fructiferi (p. 15—33), cerințele pomilor și arbuștilor față de condițiile mediului (p. 41—48), înființarea plantațiilor de pomi fructiferi, înființarea livezilor tinere, a livezilor pe rod și a livezilor bătrîne, culesul și valorificarea recoltei etc. (p. 127—236), păstrarea fructelor (p. 322—338).

NEGRILA, A. ING.: **Sfaturi pentru cultura pomilor**. București, Editura agro-silvică de stat, 1958, 260 p.

Autorul își propune să înarmeze pe pomicultori cu cunoștințe teoretice și practice privind îngrijirea în tot cursul anului a plantațiilor de pomi, stăruint asupra metodelor cu efect imediat ca: îngrășări, stropiri, lucrări ale solului etc.

Lucrarea cuprinde un bogat material ilustrativ și este scrisă într-o formă simplă, accesibilă pomiculturilor.

LEMNARU, E. ING.: **Venituri mari din cultura pomilor în G.A.C. Buc.**, Editura agro-silvică de stat, 1959, 78 p.

Ca și în celelalte ramuri de producție din agricultură, o pomicultură rațională nu se poate face decît pe suprafețe mari.

Cește mai bune rezultate — arată autorul — se pot obține numai prin înființarea livezilor pe suprafețe mari în cadrul G.A.S. și G.A.C. unde să se planteze speciile și soiurile cele mai valoroase, recomandate prin lucrările de raionare a pomiculturii, avînd totodată și posibilitatea aplicării întregului complex de măsuri agrotehnice. De aci și necesitatea ca în cadrul gospodăriilor agricole colective să se extindă plantațiile de pomi.

Important și convingător în extinderea culturii pomilor în gospodăriile agricole colective, este rentabilitatea lor. Pomicultura este o ramură care aduce mari venituri gospodăriilor agricole colective. Prin valorificarea fructelor, gospodăriile colective realizează venituri bănești însemnate, care contribuie la dezvoltarea avutului obștesc al gospodăriei, mărindu-se sumele de bani retribuite colectivștilor.

Autorul subliniază rentabilitatea culturii pomilor în gospodăriile agricole colective, ilustrînd-o prin rezultatele obținute în patru gospodării din regiuni diferite: G.A.C. „Cuceririle lui Octombrie” din regiunea Baia Mare, G.A.C. „23 August” din regiunea

Cluj, G.A.C. „Gh. Doja“ din regiunea Pitești și G.A.C. „Ilie Pintilie“ din regiunea Ploești.

Recomandări privind agrotehnica mărului pentru obținerea de producții mari în fiecare an. Buc., Editura agro-silvică, 1960, 20 p.

În lucrările de raionare a pomiculturii, se acordă mărului o atenție deosebită. În viitor, această specie va reprezenta circa 28% din numărul total al pomilor, față de 15% cit reprezentă astăzi.

În lucrare se arată că, în general, producția livezilor de meri este mică și periodică, urmare a faptului că lucrările agrotehnice se aplică sporadic și fără să se țină seama de starea de creștere și rodire a pomilor.

Pe baza ultimelor cercetări efectuate la stațiunile experimentale, a rezultatelor obți-

nute de către frunțașii recoltelor bogate, s-a stabilit complexul de măsuri agrotehnice care asigură producții mari la meri.

Broșura expune agrotehnica livezilor de meri pe rod, ținându-se seama de vârsta pomilor și potențialul lor de rodire.

ȘTEFAN, N.: Măsuri de ridicarea productivității livezilor. Buc., Revista „Grădina, via și livada“, nr. 12/1959.

În articol, autorul atrage atenția pomicultorilor asupra însușirii particularităților biologice ale pomilor și a cunoașterii cauzelor rodirii periodice, pe baza acestor cunoștințe putându-se aplica în livezi o agrotehnică diferențiată pe specii, soiuri, port-altoi, elemente de relieu, etc.

Spriinit, pe o serie de experiențe la stațiunile de specialitate, autorul formulează unele învățăminte prețioase în vederea ridicii productivității livezilor.

BIBLIOTECARUL ȘI LEGATORIA DE CARTI

Păstrarea în bune condițiuni a fondului de cărți este o datorie principală a bibliotecarului.

Cărțile se deteriorează nu numai din cauza insectelor sau a ciupercilor vătămătoare, a umezelii sau a soarelui prea puternic, ci mai ales prin circulația lor îndelungată și frecventă.

Durata vieții și gradul de deteriorare a cărții sînt condiționate și de faptul dacă cititorul este ordonat, disciplinat și iubește cartea. Un bun bibliotecar trebuie să contribuie cu mult tact la educarea și disciplinarea cititorului, insuflindu-i în același timp și respectul față de carte. De aceea, socotim că e bine, la împrumutarea cărții, să se atragă atenția cititorului să învelească volumul măcar în hîrtie de ziar, pînă la restituirea lui.

Multe cărți se distrug și în urma uzului obișnuit: se rupe sau iese o foaie, se deslipește o ilustrație, etc. Ce trist este să vezi cărți valoroase distrugîndu-se sub ochii tăi! Bibliotecarul trebuie să fie oarecum „primul ajutor“ al cărții, evitînd astfel o deteriorare și mai mare a ei.

Pentru a veni în sprijinul bibliotecarilor, pe linia însușirii și completării cunoștințelor de legătorie, Biblioteca centrală universitară din Cluj a introdus cîteva ore de lucrări practice la legătoria sa. Participanții la acest curs practic sînt cadrele de la bibliotecile regionale, raionale, comunale, satești și școlare, cărora li se popularizează metodele de lucru și uneltele atelierului de legătorie.

În ceea ce privește micile reparații ale cărților deteriorate, socotim că ele trebuie rezolvate neapărat și pe loc de către bibliotecar.

La restituirea cărților de către cititor, bibliotecarul trebuie să le răsfoiască, sezisînd astfel micile deteriorări, să le pună de o parte, planificîndu-și zilnic un timp oarecare pentru repararea lor. De altfel, ambalarea și trimiterea cărților cu mici deteriorări la atelierele de compactorie — mai ales în cazul bibliotecilor raionale și satești — nici nu ar fi posibilă, deoarece ar însemna scoaterea din circulație a celor mai citite cărți pe un timp mai îndelungat.

Pentru repararea foilor rupte, s-a întrebuințat pînă acum hîrtia transparentă subțire. Dezavantajul acestei metode este, că îngreunează citirea, întunecînd literele, iar pe de altă parte, cleiul de făină, folosit la lipire, constituie o hrană pentru insectele cărților.

O metodă nouă pentru repararea cărților rupte este întrebuințarea soluției de celuloid. Se badijonează subțire părțile deteriorate, din cărți. După uscare, se formează un strat fin, nevizibil, complet transparent, care din punct de vedere practic și estetic este superior metodei reparării cărții cu hîrtie transparentă, subțire.

Pentru executarea lucrărilor de reparații, bibliotecarul își poate forma un colectiv de pionieri, utemiști sau cititori maturi — iubitori de carte, — care să ajute la repararea benevolă a cărților. Acest colectiv trebuie să găsească, însă, în bibliotecar un îndrumător priceput. Pentru ca această îndrumare să fie eficace, trebuie ca bibliotecarul să cunoască metodele de lucru din legătorie.

Atunci, cînd bibliotecarul observă cărți mai grav deteriorate, le va scoate provizoriu din circulație și le va trimite la atelierul de legătorie. În acest fel se prelungeste viața cărții, deci indirect se mărește fondul bibliotecii.

Bibliotecarul va planifica din timp fondurile necesare pentru lucrările de reparație a cărților, avînd totodată grijă de raționala selecționare a cărților ce trebuie compactate.

În vederea reparării și compactării volumelor cu deosebită valoare artistică sau a celor din fondul de cărți vechi, este bine ca bibliotecarul să se consulte cu colectivul în prezența maestrului de compactorie, pentru a se evita eventualele pagube ireparabile ce s-ar putea ivi în urma legărilor necorespunzătoare.

În bibliotecile mari, fondul de cărți se menține în bună stare datorită sprijinului primit prin atelierul propriu de legătorie. Dar nici această situație nu scutește pe bibliotecar de cunoașterea tehnicii de legătorie.

Puține biblioteci se pot lăuda cu legători atît de pricepuți, cum sînt cei de la Biblioteca centrală universitară din Cluj, al căror maestru este dotat și cu un deosebit simț estetic. Legătorii pot să fie foarte buni în meseria lor, dar unora le lipsește simțul estetic, nu cunosc istoria cărții, felul hîrtiei, etc. Ori, mai ales la repararea cărților mai vechi sau a manuscriselor, toate aceste cerințe trebuie completate cu cunoștințele bibliotecarului, care pentru a putea da îndrumările necesare, trebuie să fie la rîndul lui orientat în tehnica lucrărilor de legătorie.

Bibliotecarul mai este chemat să-și dea părerea în ce privește alegerea culorilor la materialele folosite la compactare. În această privință nu sînt legi fixe și niciăieri nu se prescrie, că pentru legarea cărților din anumite domenii ale științei să fie folosite numai anumite culori. Totuși, trebuie acceptat ca o regulă generală, că între conținutul cărților și exteriorul lor trebuie să existe o oarecare armonie. O carte de chimie sau de matematică să nu fie compactată în hîrtie cu floricele, etc.

În concluzie, socotim ca absolut necesar să se introducă în programa cursurilor de bibliotecari, și orele de cunoștințe practice despre legătorie de cărți. În acest fel, prin politehnizarea învățămîntului bibliotecarilor, prin cunoașterea metodelor și a instrumentelor de lucru de la legătorie, bibliotecarii vor deveni și mai buni gestionari ai avutului obștesc, al cărților din bibliotecă.

BIBLIOTECI DIN ALTE ȚĂRI

10 ANI
de la înființarea

de INSTITUTULUI CENTRAL
BIBLIOTECONOMIE din R.D.GERMANĂ

De la înființarea Republicii Democratice Germane, cultura a fost pusă în slujba poporului, constituind un bun al maselor celor mai largi ale populației.

Bibliotecile generale publice neputându-se dezvolta în forma de organizare existentă, — cerințele culturale ale populației devenind din ce în ce mai mari, — s-a simțit nevoia imperioasă de a se înființa un organ central de îndrumare în problemele practice și teoriei bibliotecare. Astfel, la 16 martie 1950, a fost înființat Institutul central de biblioteconomie.

De la început, acest institut a militat pentru ridicarea la un nivel înalt a muncii științifico-metodice din biblioteci, constituind în același timp un ajutor prețios pentru toți bibliotecarii. Colaboratorii Institutului central de biblioteconomie și-au asigurat o legătură fructuoasă cu bibliotecile din Uniunea Sovietică și cele din țările socialiste, prin schimburi de delegații, contribuind prin popularizarea experienței acestora la îmbunătățirea conținutului activității bibliotecare din R.D.G. Se poate spune că astăzi sistemul bibliotecar din R.D.G. este o pildă pentru întreaga Germanie.

Succesele activității bibliotecare din R.D.G. sînt strîns legate de munca Institutului central de biblioteconomie, care a izbutit să închege o colaborare strînsă cu toate bibliotecile regionale și bibliotecile pendente de ele. În anul acesta, cu prilejul aniversării a 10 ani de la înființarea Institutului central de biblioteconomie, va fi elaborat un regulament cu privire la colaborarea dintre Institutul central și bibliotecile regionale.

Pentru a ne da seama de importanța Institutului central de biblioteconomie, vom arunca o privire retrospectivă asupra dezvoltării sale. Începutul Institutului a fost modest. Munca a început cu foarte puțini oameni. În anul 1952, Institutul avea numai 6 colaboratori bibliotecari. Sarcinile Institutului au fost limitate la formarea de cadre pentru biblioteci. Abia în anii următori, Institutul a trecut la rezolvarea sarcinilor centrale în diferitele domenii ale teoriei și practicii bibliotecare. Abia în anul 1954, Institutul a căpătat un Statut, care stabilea sarcinile și metodele sale de lucru.

Bineînțeles că munca Institutului a fost determinată de obiectivele revoluției culturale din R.D. Germană. Între anii 1956—1959, punîndu-se pe primul plan problema construirii socialismului, sarcinile Institutului central de biblioteconomie au devenit și mai mari, necesitînd crearea unei structuri diferențiate și o specializare mai vastă a colaboratorilor în diferitele domenii ale muncii bibliotecare. În acești ani s-a ținut o serie de conferințe pe țară cu privire la clarificarea teoretică și realizarea practică a diferitelor probleme bibliotecare, a căror pregătire și valorificare ocupă un loc însemnat în activitatea Institutului central.

În afară de aceasta, începînd din anul 1956, Institutul central de biblioteconomie se ocupă cu: dezvoltarea principiilor și crearea bazelor unei forme noi de studiu direct și introducerea unui studiu prin corespondență pentru bibliotecari; dezvoltarea și întărirea schimbului internațional de experiență și publicații; înființarea unei biblio-

teci centrale de specialitate și a unei arhive pentru bibliotecile de cultură generală; crearea unui sistem unic pentru bibliotecile de cultură generală; elaborarea și editarea de publicații științifice bibliotecare, precum și de materiale de îndrumare și specializare; îndrumare operativă a bibliotecilor regionale; elaborarea proiectului unui program pentru dezvoltarea sistemului bibliotecar în septenal.

În decursul celor 10 ani de activitate, Institutul central de biblioteconomie a izbutit să devină o instituție centrală științifico-metodică. Pentru a putea face față pe viitor, sarcinilor mereu crescînde, Institutul trebuie să se dezvolte continuu, în direcția unei legături mai strînse între munca bibliotecară practică, cercetarea științifică și ajutorul și îndrumarea metodică a bibliotecilor.

Institutul central de biblioteconomie are 7 secții diferite, fiecare avînd sarcini deosebite. Astfel „secția centrală”, care datează din 1959, (condusă de un șef de secție și 4 colaboratori) are ca sarcină elaborarea bazelor pentru crearea unui sistem socialist de bibliotecă la sate. Secția ține o legătură strînsă cu lucrătorii bibliotecilor regionale și raionale.

Secția „Specializare” este cea mai veche din Institut; ea și-a început activitatea avînd un singur colaborator care conducea școala bibliotecară, destul de mică pe atunci, fără program de învățămînt elaborat de specialiști și fără profesori specializați în biblioteconomie. Astăzi, la școala de specialitate din Lipsca există 24 profesori, specializați în biblioteconomie, care predau cursuri în 12 clase la circa 285 de elevi. Circa 75—100 elevi părăsesc în fiecare an școala, pentru a intra în practica bibliotecară. În circa 80 biblioteci de specializare, elevii își pot face stagiul de practică bibliotecară de 6 luni.

Secția „Calificare și perfecționare” din Institutul central de biblioteconomie s-a dezvoltat la rîndul ei, străduindu-se să-și mărească mereu posibilitățile de specializare bibliotecară. Secția „Achiziționare”, care la început a fost doar un serviciu de prezentare și recenzare a cărților în curs de apariție, se ocupă astăzi cu recomandări pentru completarea fondului de cărți al bibliotecilor.

Secția de „Metodică a muncii bibliotecare” a fost înființată în 1956, în locul secției de propagandă a literaturii. Ea se ocupă între altele și cu munca de îndrumare a lecturii cititorului, în sensul cel mai larg al cuvîntului. Secția „Organizarea bibliotecilor” are în specificul ei, problemele organizatorice ale bibliotecilor.

Institutul mai are două sectoare de sine stătătoare și anume unul pentru munca bibliotecilor pentru copii, iar al doilea pentru cunoașterea bibliotecilor și literaturii străine.

Ș T I R I

● Planul de perspectivă pentru bibliotecile științifice din R.D.G. în septenal a fost acceptat în unanimitate, la sesiunea convocată la Lipsca de către Sectorul bibliotecii științifice al Secretariatului de Stat pentru Universități și Școli superioare de specialitate.

Aportul însemnat al bibliotecilor științifice constă în contribuția lor la desăvîrșirea victoriei socialismului, colaborînd prin

inventarul de cărți precum și prin informare și îndrumare la dezvoltarea planificată a economiei și culturii, științei și tehnicii.

În planul de perspectivă se dă o atenție deosebită editării de cataloage centrale noi, precum și lărgirii celor existente. Pentru a mări eficacitatea bibliotecilor și a întări poziția lor în societatea socialistă, se planifică elaborarea unei legi a bibliotecilor pînă în 1963.

15 ani de la moartea lui Mihail Sebastian

Se implinesc în luna aceasta 15 ani de când un accident stupid a pus capăt vieții scriitorului Mihail Sebastian.

Născut la Brăila în anul 1907, Mihail Sebastian și-a vădit înclinația pentru literatură încă de pe băncile școlii, fiind remarcat de profesorii săi.

Terminând liceul, vine la București ca să-și continue studiile și aici e nevoit să intre în gazetărie, părinții săi neavând mijloace să-l întrețină. Activitatea la ziar i-a fost o bună școală a vieții, dar din păcate a suferit într-o oarecare măsură influența unui mediu cu care de fapt nu a avut nicio afinitate și cu care pînă la urmă a rupt orice contact. Dar chiar în acea perioadă, care marchează începutul activității sale publicistice, cu toate confuziile ideologice de care a dat uneori dovadă în tratarea marilor probleme ale timpului, — aderența lui la ideile generoase, atitudinea protestatară în fața nedreptăților, combaterea caustică a racilelor vieții publice, sînt vizibile în articolele sale.

Este neîndoios că dacă Mihail Sebastian ar fi trăit, ar fi dat opere puternice și consistente, deoarece avea toate calitățile unui scriitor de înalt nivel artistic. La aceasta se adăugase, în ultimii ani, contactul cu învățătura marxistă. Cultura lui marxistă era în plină formare; ea l-a dus de altfel în rîndurile luptătorilor antifasciști fiind în timpul războiului antonescian unul din colaboratorii **Romîniei libere** ilegale.

Dovada acestei transformări, stă în jurnalul intim ținut în anii aceia, notații ale unui cărturar lucid și optimist care nu și-a pierdut încrederea în viitor. Era convins că

puterea întunericului nu poate dăinui. „Va veni o zi — notează el — în care se va putea vorbi deschis despre aceste negre zile? Sînt convîns, sînt absolut convîns. Aș vrea să fiu atunci de față“.

Luptătorul antifascist, care devenise Mihail Sebastian, enunța prin această frază lapidară nu numai noua lui orientare, dar și un întreg program de creație, legat de ideile ce-l însuflețeau.

Interesul lui pentru dramaturgie s-a manifestat cu mult înainte de a deveni autor. În calitate de colaborator permanent al ziarului *Rampa*, Mihail Sebastian deținea acolo o rubrică de teatru în cadrul căreia își exprima părerea sa despre problemele dramaturgiei și ale scenei. Scriitor evoluat, a militat pentru un teatru de idei, singurul în stare să reziste timpului, condamînd cu vehemență piesele fanteziste și atemporale ale teatrului burghez. Era de părere că regizarea fastuoasă a unei piese slabe, poate să-i dea viață, dar o astfel de piesă nu poate rezista timpului, susținînd prin această formulare una din tezele de bază ale teatrului realist.

Ideile lui Sebastian despre teatru, n-au rămas numai afirmații; el le-a înfăptuit cu consecvență. Atît ca autor, cît și ca critic teatral, el a luptat pentru însănătoșirea teatrului romînesc, combătînd curentele nesănătoase. Ridicîndu-se împotriva denaturărilor teatrului burghez, a denunțat pe cei care regizînd piesele lui Gorki, falsificau mesajul autorului.

Prima piesă a lui Mihail Sebastian a fost *Jocul de-a vacanța*, reprezentată în

1938 în interpretarea artiștilor V. Maximilian, G. Vraca, Marcel Anghelescu etc., în regia lui Sică Alexandrescu. Autorul imaginează o serie de personaje variate — un intelectual fără perspective, un funcționar necăjit, un elev de liceu amărît de insuccesele școlare, un ofițer în retragere și o fată, — care-și petrec vacanța într-o pensiune izolată. Faptul că timp de o lună, ei nu vor fi obligați să-și trăiască viața de fiece zi care nu are nimic frumos și unde omul e obligat să-și câștige piinea prin umilințe și renunțări, îi încurajează să ducă o existență liberă, luînd dorințele lor drept realități. Fiecare din ei rivnește la o fărîmă de fericire și în această lume croită, pentru scurt timp, după fantezia lor, ei devin așa cum ar fi dorit să fie în lumea reală: să se lepede de griji, să iubească și să fie iubiți, să-și potolească setea de fericire. Finalul piesei cade pe sfîrșitul vacanței, deci pe curmarea acestui joc al fericirii, care nu e posibil în lumea urîtă a societății burgheze, bazată pe relații de exploatare.

Piesa următoare **Potopul**, prelucrată după H. Bergher, conține o idee asemănătoare. Este vorba de oameni din diferite clase, pe care spaima de potop îi întrunește sub acoperișul aceluiași adăpost unde, așteaptă sfîrșitul. În fața morții inevitabile, omul bogat este gata să fraternizeze cu omul sărac și chiar să împartă totul cu el. Dar în clipa cînd se află că nu există primejdie de moarte, bogătașul revine la rapacitatea lui din totdeauna. Piesa este o sugestivă pledoarie împotriva teoriei împăciuatorismului între clase, moralmente și socialmente imposibilă.

Steaua fără nume își desfășoară acțiunea într-un mic orașel de provincie, unde oamenii trăiesc o viață îngustă, fără orizonturi, otrăvită de ignoranță și nepăsare față de tot ce este frumos. În acest mediu cenușiu, își duce viața și un tînăr profesor, pasionat iubitor al astronomiei, în care își află un refugiu odihnitor împotriva tuturor decepțiilor și amărăciunilor cotidiene. Într-o zi apare în casa lui o necunoscută și o clipă are iluzia că femeia aceasta este transpunerea pe pămînt a stelei fără nume,

pe care a descoperit-o undeva pe bolta cerului. Dar femeia aparține acelei lumi în care totul este posibil, datorită banilor. Femeia va pleca, profesorul va rămîne cu visurile lui, iar tîrgul — expresie a periferiei în sistemul capitalist — va continua să se sufoce în aceeași atmosferă de ipocrizie, impusă de așa zisa protipendadă locală, reprezentată prin personaje caracteristice micii burghezii.

Cu **Ultima oră**, Mihail Sebastian se apropie de o tematică mai îndrăzneată: demascarea vîrfurilor capitaliste din țara noastră și a corupției politicianiste. Intriga piesei este foarte ingenios brodată, pe seama unui profesor care fără să vrea, se vede tîrît într-un conflict cu un mare industriaș. În momentul cînd acesta presupune că profesorul ar putea să-i strice o mare afacere pusă la cale, industriașul declanșează, prin puterea banului, toate mijloacele ce-i stau la îndemînă. Miniștrii, care nu sînt decît niște marionete în mîinile lui atotputernice, execută ascultători ordinele stăpînului. Presa, cumpărată și întreținută de capitalist, servește de asemenea scopurilor sale, schimbîndu-și opinia de la o zi la alta, după cum cere interesul comanditarului. Ca gazetar, dramaturgul a cunoscut deopotrivă și cinismul magnaților din industrie și finanțe și corupția oamenilor politici și lichelișmul apașilor din presă, pe care îmbinîndu-le într-o înlănțuire veridică, le-a zugrăvit cu măiestrie și convingere, redînd un tablou magistral al societății capitaliste.

Alături de tipurile de mai sus, autorul a prezentat în piesă și cîteva figuri de oameni cinstiți, dar lipsiți de voință, unii apatici, desgustați de ceea ce văd în jurul lor, alții împăcați cu soarta lor, incapabili să lupte pentru o viață mai bună și care, chiar atunci cînd e vorba de măruntele lor idealuri, așteaptă totul de la întîmplare. Astfel de oameni nu reflectă latura semnificativă a contradicțiilor sistemului capitalist, în care clasa muncitoare, condusă de partidul ei, a jucat rolul de gropar al capitalismului.

În activitatea de dramaturg a lui Mihail Sebastian se includ încă două piese: **Nopti**

fără lună și Insula. Prima este o prelucrare după romanul cu același nume al lui John Steinbeck, în care este redată rezistența oamenilor cinstiți împotriva cotropirii fasciste și lupta pentru libertate.

În cea de a doua, pe care Sebastian n-a mai apucat s-o termine, el reia tema din piesa Potopul.

Dramaturgia lui Mihail Sebastian se caracterizează prin observarea ascuțită a mediului burghez și prin relevarea unor tipuri de oameni cinstiți care în condițiile relațiilor capitaliste, în loc să lupte, se izolează, rămânând condamnați la sterilitate, incapabili să realizeze tendința lor spre libertate și viață mai bună.

DIN LUCRĂRILE DESPRE VIAȚA ȘI OPERA LUI M. SEBASTIAN

Alterescu, Simion: **Omul de teatru Mihail Sebastian**. Contemporanul 3. VI. 955, p. 3; Ardeleanu, Ileana: **Comedie „Ultima oră” de Mihail Sebastian la Teatrul de Satiră din Moscova**, Veac nou, 25. II. 955, p. 2; Băleanu, Anderi: **Teatrul Național, „I. L. Caragiale”**. „Steaua fără nume” de Mihail Sebastian. Cronică dramatică. Scînteia, I. XI. 956, p. 2; Beniuc, Mihai: **Mihail Sebastian — Accidentul**. În vol.: Mihai Beniuc: **Meșterul Manole**. Cronică și studii literare, 1934—1957. Buc., ESPLA, p. 144; Damian, S.: **Prea multe aplauze**. (Studiul „Teatrul lui Mihail Sebastian” de B. Elvin) în vol.: S. Damian: **Incercări de analiză literară**. Buc., ESPLA, 1956, p. 218—228; Elvin, B.: **Mihail Sebastian. Opere** [Recenzie] *Gazeta literară*, 20. IX. 956, p. 5; Elvin, B.: **Teatrul lui Mihail Sebastian**. /Buc./, ESPLA, /1959/, 107 p. (Mica bibliotecă critică, 31); Iureș, Ștefan: **Amintiri despre Mihail Sebastian**. România liberă, 29. V. 955, p. 2; Mirodan, Al.: **Zimbetul lui Mihail Sebastian**. [Piesa „Ultima oră” pe scenele pariziene]. Contemporanul, 26. XII. 958, p. 4; Mindra, V.: **Insemnări despre Mihail Sebastian**. *Gazeta literară*, 26. V. 955, p. 5; Mindra, V.: **„Steaua fără nume” de Mihail Sebastian**. (Teatrul Național „Ion Luca Caragiale”) *Gazeta literară*, I. XI. 956, p. 5; Mugur, Florin: **La comemorarea lui Mihail Sebastian**. Scînteia tineretului, 28. V. 955, p. 2; Pirvu, N.: **Intențiile autorului și succesul de public**. [Steaua fără nume. Cronică dramatică]. Tribuna, 17. III. 957, p. 11; Potra, Florin: **Funcția satirică a ridicolului**. (Ultima oră” de Mihail Sebastian) *Steaua*, 1954, nr. 4, p. 108—112; Popescu, Radu: **„Steaua fără nume” de M. Sebastian**. Cronică teatrală. România liberă, 18. X. 956, p. 2; Silvestru Valentin: **„Steaua fără nume”**. Teatru. Contemporanul, 2. XI. 956, p. 2; Șerban, Geo: **Mihail Sebastian și poezia**. Fișe de istorie literară contemporană. *Gazeta literară*, 25. III. 958, p. 2.

ȘTIRI

● Hans Henny Jahnn, cunoscutul scriitor din R.F.G., a murit la vârsta de 64 de ani. Hans Henny Jahnn a fost Președintele Academiei Libere de Arte din Hamburg și membru corespondent al Academiei germane de Artă din Berlin. El a făcut parte din acei scriitori vest-germani, cari au luptat în continuu împotriva pericolelor unui război atomic.

● Titlul doctor honoris-causa în filozofie a fost conferit scriitoarei Anna Seghers de către Universitatea „Friedrich Schiller” din Jena în prezența primului secretar al C.C. al P.S.U.G. și a Primului Locțiitor al Președintelui Consiliului de Miniștri din R.D.G., Walter Ulbricht.

● Metodele noi de prelucrare a literaturii au stat în centrul discuțiilor, la sesiunea activului de literatură al organizației de partid raionale din Berlin, care a avut loc la sfîrșitul anului 1959. Una din participante a arătat cum prin vizita la brigăzile de la „Elektrokable”, cu o plasă de cărți, a cîștigat 200 cititori noi.

În alte fabrici din Berlin s-a ajuns la rezultate bune, prin înființarea a 16 biblioteci mici în sălile de mese ale secțiilor. În acest fel, 420 de muncitori din producție au devenit pentru prima dată cititori ai bibliotecii sindicale. Fiecare din aceste biblioteci mici conține circa 35 cărți beletristice, câteva cărți de specialitate și broșuri, fiind schimbate după 3—4 săptămîni.

LUCRĂRI DE SPECIALITATE

La a 90-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin. Indrumări metodice. Buc. Editat de Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R., 1960.

În capitolul introductiv, *Popularizarea și răspîndirea operelor lui V. I. Lenin — sarcină de onoare a bibliotecilor*, se dau cîteva îndrumări metodice pentru îndrumarea individuală a cititorilor, cît și diferite manifestări de masă pentru popularizarea operei și vieții marelui conducător.

Urmează apoi, materialul pentru o seară literară pentru maturi, intitulată *Pagini despre V. I. Lenin* și una pentru copii, *Să-l iubim pe Lenin*.

Cele 8 planuri de lectură sînt axate pe probleme privind activitatea revoluționară a lui Lenin (Începuturile activității revoluționare a lui V. I. Lenin și V. I. Lenin, conducătorul Revoluției Socialiste din Octombrie) și aspecte din viața sa personală și a relațiilor cu familia.

Expoziția *Leninismul, steagul măreț al luptei pentru victoria socialismului* conține o bibliografie, împărțită pe trei secțiuni.

Materialul este completat cu cîteva fișe adnotate despre unele opere ale lui V. I. Lenin.

Fără nici o îndoială că materialul va fi de un real ajutor în organizarea unor manifestări și popularizarea operei lui V. I. Lenin.

Remarcăm însă și unele deficiențe care pe viitor pot fi înlăturate. Astfel, secțiunea II-a a expoziției *Pe drumul leninist spre victoria socialismului și a comunismului* este incompletă, lipsind lucrările care zigrăvesc construirea socialismului și în celelalte țări de democrație populară. De asemenea este cu totul insuficient recomandat materialul referitor la succesele dobîndite în țara noastră pe drumul construirii socialismului. Trebuie amintit aici, în primul rînd, o serie de lucrări apărute în cîntea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre, ca de pildă: *Industrializarea socialistă în R.P.R.* de G. Vrîțeli, *Industria Republicii Populare Romîne în plin avînt* de C. Scarlat, *Agricultura Republicii Populare Romîne pe drumul socialismului* de I. Cosma etc.

Se observă tendința Bibliotecii Centrale de Stat ca în alcătuirea materialului pentru seri literare, să pună accentul pe partea artistică a acestor manifestări, neglijînd rolul expunerilor. Așa de pildă, seara literară *Pagini despre V. I. Lenin* este o înșiruire de recitări și citiri artistice, remarcîndu-se absența totală a expunerii care în cazul nostru ar fi trebuit să menționeze cum este prezentat în literatură chipul lui Lenin, programul artistic întregînd conținutul expunerii.

★

Lenin în literatura popoarelor. Indice bibliografic de recomandare. Buc., Editat de Serviciul bibliografic al Bibliotecii Centrale de Stat a R.P.R., 1960.

Indicele oferă bibliotecarilor lucrări în versuri și proză, inspirate din viața și opera lui Lenin, sistematizate pe trei capitole: *Lenin în literatura sovietică*; *Lenin în literatura altor popoare* și *Lenin în literatura romînă*. Fiecare capitol se deschide prin cîte un citat al marilor scriitori. Capitolul I este ilustrat cu un citat din M. Gorki, al doilea cu un citat de H. Bărbusse, iar al treilea de Geo Bogza.

În cadrul fiecărui capitol titlurile sînt sistematizate în ordinea alfabetică, înlii versurile și apoi proza.

Deși conține multe titluri, indicele nu este complet, atît în ceea ce privește poezia sovietică, cît și cea romînească, fapt care ar fi trebuit semnalat în introducerea către bibliotecari.

VĂ RECOMANDĂM

LITERATURĂ

LEWIS, SINCLAIR: **Babbit**. București, E.S.P.L.A., 1960, 480 p., lei 15.

Babbit este un roman de analiză psihologică a conformismului social, prin excelență, văzut din toate ungherele posibile în societatea capitalistă americană contemporană.

Eroul, George Follansbee Babbit, este un american obișnuit, un mic burghez care câștigă bine și duce ceea ce se cheamă un trai mulțumitor, deși el însuși recunoaște că sînt alții, care duc un trai mai bun, consecința a afacerilor mari și nu întotdeauna cinstite. Reacțiile sale sînt în așa fel ticluite încît să nu slirnească resentimentul sau dezaprobarea oamenilor care alcătuiesc mediul său social.

Deși nu este încă un mare capitalist, **Babbit** tinde să ajungă și se comportă ca și cum ar fi. Acumularea de capital, adică privilegiul de a câștiga bani din exploatarea altora, fiind socotită un ideal al americanului mijlociu, — **Babbit** încearcă tot ce se poate, cu alte cuvinte pune în joc tot ceea ce în mod obișnuit duce pe un american la îmbogățire. Dar, goana după dolari ucide personalitatea americanului și acest lucru autorul a urmărit să-l exemplifice în persoana lui **Babbit**.

Drama lui constă în aceea că mai ia oarecum în serios „princiipiile morale”, pe care jungla capitalistă înconjurătoare le-a discreditat cu totul. Integrat într-un mecanism ce se desfășoară în afara voinței lui, **Babbit** n-a izbutit să-și apropie întru totul conștiința corespunzătoare.

Fără cadrul social al afacerilor veroase, **Babbit** nici nu există, personalitatea sa fiind golită — în cazul acesta — de orice conținut uman autentic. Aceasta este de altfel și principala concluzie a lecturii romanului lui Sinclair Lewis.

Creator al unui personaj literar excepțional de viu, Sinclair Lewis a izbutit să de-

finească prin paginile romanului **Babbit**, unul din cele mai morbide fenomene ale capitalismului contemporan.

SAJIN, P.: **Căpitanul Kiribeev**. Roman. București, E.S.P.L.A.—Cartea Rusă, 1960, 336 p., lei 7,50.

Romanul lui Sajin se desfășoară cu 30 de ani în urmă, în perioada primului plan cincinal și are ca subiect munca plină de eroism a marinarilor și pescarilor sovietici din nordul Pacificului. Baleniarele sovietice brăzdează oceanul în Extremul Orient, din sudul Kamciatkăi pînă în Ciukotka, organizînd vînători de balene, în care echipajele lor sînt neîntrecute.

Întîmplările pe care se axează romanul ne sînt povestite de tînărul savant al Institutului de oceanografie, care vine din Moscova să asiste la expediția baleniarelor. În centrul cărții se situează căpitanul Kiribeev, vechi și priceput marinar, care ca și bunicul și tatăl său, își duce viața pe ape. El nu se împacă cu faptul că pescarii norvegieni obțin rezultate mai bune, fiind convins că și harponierii sovietici au mijloacele necesare să obțină un pescuit bogat, ba chiar să-i întrecă pe norvegieni. Kiribeev devine un aprig luptător pentru cauza pescuitului sovietic. Lupta sa nu este ușoară. Pe lîngă multe alte greutăți, are împotriva sa — deci împotriva intereselor statului sovietic — oameni strecurați în posturi de răspundere, care încearcă să stăvilească atît elanul lui cit și al celor ce gîndesc la fel ca el.

Dar Kiribeev e perseverent și îndrăzneț. El stăruie să-și formeze o echipă de harponieri, recrutați dintre navigatorii sovietici cei mai buni, bucurîndu-se în această încercare de sprijinul larg al organizației de partid de pe flotilă.

Romanul este interesant prin descrierea vieții de bord și prin personajele vii pe care căpitanul Kiribeev le antrenează în lupta pentru un pescuit cît mai bogat.

REBREANU VASILE: In plină zi.
București, E.S.P.L.A., 1959, 176 p.,
lei 3,60.

Printre tinerii prozatori, care s-au impus în ultimul timp în literatura noastră, s-a remarcat și numele lui Vasile Rebreanu, o dată cu apariția primului său volum **In plină zi**.

Descriind suferințele populației în timpul odiosului război antisovietic, Vasile Rebreanu evocă și ororile la care s-au dat trupele fasciste ale lui Hitler și Horty, ca de pildă în **Iarba pământului** unde niște ofițeri nemțiucid fata unui țaran sărac, sau în **Dialog sumbru** unde copilul descoperă că tatăl său întors din blestematul război, nu se mai poate juca cu el, din cauză că îi lipsește un picior. Protestul împotriva acestui război este sugestiv zugrăvit în bucata **Foșnetul**; aici vedem cum crește ura ostașilor români împotriva celor ce i-au silit să se lupte cu niște oameni „care nu ne-au făcut nici un rău“.

Cu aceeași înțelegere a oamenilor simpli, descrie Vasile Rebreanu momentul înfringerii mașinii de război hitleriste, goana lor și a slugilor lor din fața armatelor sovietice (**Sub cerul limpede, Mînzul**); ororile inutile la care s-au dat bestiile fasciste și o dată cu aceasta, ura nestăpinită a populației împotriva lor.

Trecînd peste tabloul sumbru al războiului, scriitorul se apropie de noile realități din viața satului românesc, după eliberare. Astfel, țaranul Ion Herina, reîntors acasă, găsește totul pustiit și mort; nu mai are pământ, și nici unelte de muncă, dar el pornește cu îndrăzneală să-și facă parte din pământul baronului (**Înainte de răsărit**). Din aceeași tematică face parte și **Printre oameni**, după cum **Mărul** este un aspect al exploatării țărănimii sărace de către chiaburi. **Pământ amar, Inserare, In plină zi**, redau perioade mai înaintate din viața satelor, cînd a început să se pună problema colectivizării.

Volumul **In plină zi** este o lectură interesantă și instructivă, prin felul realist cum sînt rediate unele probleme ale satului nostru.

LITERATURA PENTRU TINERET

BELEAEV, ALEXSANDR: Ultimul om din Atlantida. București, Editura tineretului, 1959, 424 p., lei 6,25.

Alexandr Beleaev este cunoscut ca unul din cei mai valoroși scriitori de literatură fantastico-științifică. Povestirea sa **Ultimul om din Atlantida** poate fi dată ca un model al genului. Atlantida este un continent dispărut în adîncimile oceanului, a cărei existență a fost dedusă cu mii de ani în urmă.

Beleaev reia subiectul pe baze de date științifice și face să reînvie în fața cititorului cea mai veche civilizație de pe globul nostru, care pe Atlantida terestră trebuie să fi fost aceeași ca în vechiul Egipt sau în Chaldeea. Scriitorul imaginează o expediție științifică plecată în căutarea continentului submarin, care după ani de cercetări își atinge ținta, șeful expediției luînd asupra sa sarcina de a scrie istoria acestei țări.

Zugrăvind diferite aspecte din această minunată țară a Atlantidei, scriitorul ne pune în față și condițiile sociale din acea epocă, în care artele frumoase și știința au cunoscut o stare înfloritoare. Poporul era însă lînit departe de realizările oamenilor culti, creațiile și descoperirile acestora fiind rezervate exclusiv păturii bogate.

Purtîndu-și cititorii pe meleagurile Atlantidei și făcînd să renască istoria ei milenară, Beleaev spulberă misterul unor întîmplări așa zise miraculoase, cum sînt vedeniile, efectele leacurilor ciudate, etc., pe care le foloseau vrăjitorii și de care poporul era uluit.

A doua povestire din volum, **Ariel**, este o reluare a unei alte teme științifice care de mii de ani hrănește fantezia oamenilor. Este vorba de omul zburător, și anume tînarul indian Ariel care izbuteste să zboare ca și o pasăre. El visează să pună această descoperire în slujba omenirii. E însă împiedicat de bogătașii care doresc să exploateze invenția pentru scopurile lor prădălnice. Nevrînd să treacă de partea dușmanilor omenirii, Ariel este nevoit să fugă din fața bandelor hrăpărețe.